

யോവാൻ എമ്മതിയ സവിചേഷം

കീരിസ്തു ഉലക്കത്തുക്കു വരുതല്

1 ഉലകമ് ആരമ്പിക്കുമുന്നേപേ വാര്ത്തയെ ഇറുന്തതു. അന്ത് വാര്ത്തയെ തേവനോടു ഇറുന്തു. അന്ത് വാര്ത്തയെ തേവനാകവേ ഇരുന്തതു. ²അവർ (വാര്ത്തയെ) തൊടക്കക്ക് കാലഭ്യിലേപേ തേവനോടു ഇരുന്താർ. ³അണ്ണത്തുമുഖം അവർ (വാര്ത്തയെ) മുലമാകവേ ഉണ്ടാക്കപ്പട്ടണ. അവരിലാമലു എത്തവം ഉറുവാകവില്ലൈ ⁴അവരുക്കുള്ളിവെം ഇരുന്തതു. അന്ത് ജീവൻ ഉലക്കത്തു മക്കളുക്കു ഒരിയായി ഇരുന്തതു. ⁵അന്ത് ഒരി ഇരുണ്ണിലേ വെലിശ്ചത്തെത്തത്തു. ഇരുണ്ണാൻ അന്ത് ഒരിയെ മേർക്കാൻ എല്ലാം.

6യോവാൻ* എന്നു ദേഹത്തിൽ ഒരു മനിതൻ ഇരുന്താൻ. അവൻ തേവനാലു അനുപ്പപ്പപട്ടവൻ. ⁷അവൻ അന്ത് ഒരിയെപ്പ് (കീരിസ്തു) പന്ത്രി മക്കൾിടമുണ്ടാക്കുവാൻ വന്നതാൻ. എന്വേ മക്കൾ അണ്ണവുമുഖം യോവാൻ മുലമാക അന്ത് ഒരിയെപ്പബ്രന്തിക്കു കേൾവിപ്പടവുമും നമ്പിക്കുകുവുമും മുട്ടിന്തതു. ⁸യോവാൻ ഒരിയലാ. ആഞ്ഞാൽ അവൻ അന്ത് ഒരിയെപ്പബ്രന്തിക്കുവിലാമലു വെലിശ്ചത്തെത്തത്തു. ⁹അണ്ണത്തു മക്കളുക്കുമുഖം വെലിശ്ചത്തെത്തത്തു തരുകിൽ അന്ത് ഉണ്മൈമാനം ഒരി ഉലക്കത്തിൽകുവന്നതു കൊണ്ടിരുന്തതു.

¹⁰അവർ (വാര്ത്തയെ) ഉലകത്തിൽ ഏറ്റക്കുന്നവേ ഇരുന്താർ. ഉലകമുഖം അവർ മുലമാകവേ ഉണ്ടാക്കപ്പട്ടതു. ആണാലു ഉലകമുഖം അവരെ അന്തിമം കൊണ്ടാമലു ഇരുന്തതു. ¹¹അവരുക്കുക്കും ചൊന്തമാനം ഉലകത്തുക്കു അവർ വന്നതാർ. ആഞ്ഞാൽ അവരുക്കുക്കും ചൊന്തമാനം അവരെ ഏറ്റരുക്കുക്കും കൊണ്ടാമലു വില്ലൈ. ¹²ശിലർ അവരെ ഏറ്റരുക്കുക്കും കൊണ്ടാൻ. അവരുക്കു നമ്പിന്നാൻ. തന്നെന്നു നമ്പിയവർക്കുകു തേവൻിന്നു പിന്നണ്ണാക്കാവുതന്ത്രു ഉരിമൈയെക്കു കൊടുത്താർ. ¹³ഇന്തപ് പിന്നണ്ണാക്കാവുതന്നെയു കീരിയ കുമ്നിന്തകൾ പിറ്റപ്പെതെപ്പോലു പിറക്കവില്ലൈ. ഇവരുക്കും ഒരു താപ്പ് തന്ത്തയിൻ വിരുപ്പപ്പത്തിന്പാടിയോ, തിട്ടത്തിന്പാടിയോ പിറക്കവില്ലൈ. ഇന്തകുമ്നിന്തകൾ തേവനാലേയേ പിന്നത്തനാർ.

വാര്ത്തയെ തേവ ചെയ്തിയാക ഇയേസു മനുക്കുലുതുക്കു വന്നതാർ. എന്വേ ഇങ്കേ വാര്ത്തയെ എന്പത്തിന്തീരിലും എന്നു പൊറാർ.

യോവാൻ യോവാൻ സ്നാനകൾ ഇയേസുവിനുവരുക്കുയെപ്പബ്രന്തിക്കു മക്കളുക്കു പ്രശ്രംകുമുഖം ചെയ്താൻ. വാഴിക്കു മത്തേപു ഓ ലൂക്കാ 3.

14വാര്ത്തയെ ഒരു മനിതനാകി നമ്മിടൈയേ വാழ്ന്താർ. അവരുതു മക്കിമൈയെ നാമപാര്ത്തോമ. അന്ത് മക്കിമൈ തന്ത്തയിൻ ഓരേ മക്കുകു ഉരിപ്പുതു. അവരുത്തു തൊടക്കപ്പുമും, ഉണ്മൈയുമുഖം നിരൈന്തതായിരുന്നു. ¹⁵അവരുപ്പന്തി യോവാൻ മക്കൾിടമുഖം, “നാൻ ചോബലിക്കൊണ്ടിരുന്തവർ ഇവർതാൻ. ‘എന്കുപ്പിനിനാലു വരുകിരവർ എന്നിലുമുഖം മേലാനവർ. ഇവർ എന്കുപ്പിനിനാലു വരുപ്പവർ’” എന്നു ചാട്ചി ചൊന്നാൻ.

16അവർ (കീരിസ്തു) കിരുപ്പയുമുഖം, ഉണ്മൈയുമുഖം നിരൈന്തവരായിരുന്താർ. അവരിടമിരുന്തു നാമാകവേ കിരുപ്പിലും മേലി കിരുപ്പയുമുഖം പെദ്രോമാം. ¹⁷മേരുകോ മുലമുഖം ചുപ്പം കുറുപ്പിലും കിരുപ്പിലും മുലമാകവേ കിരുപ്പയുമുഖം, ഉണ്മൈയുമുഖം വന്നതൻ.

18എന്ത് മനിതനുമുഖം ഒരു പോതുമുഖം തേവനെപ്പാര്ത്തക്കിലും. ആണാലു ഇയേസുവാകിയ ഓരേ കുമാരാനേ തേവൻ. അവർ പിതാവുക്കു (തേവനുകു) മികവുമുഖം നുരുക്കമാനവർ. അതുടൻ കുമാരാനേ തേവനിന്നു തന്മൈയെ നമക്കുവെല്ലിക്കാട്ടിനാരാ.

ഇയേസുവെപ്പ് പന്ത്രി യോവാൻ

(മത്തേപു 3:1-12; മാർക്കു 1:2-8;

ലൂക്കാ 3:15-17)

19എരുക്കലേമിലും യൂതരകൾ ആകാരിയരെയുമുഖം ലേഡിയരെയുമുഖം യോവാനിടമുഖം അനുപ്പിവെത്തതാർകൾ. “നീങ്കൾ ധാരാർ?” എന്നു കേട്ടതുകാക അവരക്കാൾ യൂതരകൾ അനുപ്പിന്നാർ.

20യോവാൻ അവരുക്കിടമുഖം താരാഡാമാകപ്പേശിനാൻ. അവൻ പുതിലും ചൊല്ലുമുരുക്കലുംലൈ. “നാൻ കീരിസ്തു അല്ല” എന്നു യോവാൻ തെവിവാക്കു ശ്രീനിബാൻ. ഇതുഥാൻ അവൻ മക്കിടമുഖം ചൊന്നാൻ.

21“പിരാകു നീങ്കൾ ധാരാർ? നീങ്കൾ എവിധാവാ?” എന്നു മേലുമുഖം യൂതരകൾ യോവാനിടമുഖം കേട്ടതാർകൾ.

“ഇല്ലൈ. നാൻ എവിധാ ഇല്ലൈ” എന്നു യോവാൻ പുതിലുംരഹത്താൻ.

“നീങ്കൾ തീരക്കത്തരിച്ചിയാ?” എന്ന യൂതരകൾ കേട്ടതാൻ.

“ഇല്ലൈ. നാൻ തീരക്കത്തരിച്ചി ഇല്ലൈ” എന്നു രാഘവൻ യോവാൻ.

22“നീങ്കൾ ധാരാർ? ഉംക്കാലെപ്പബ്രി എന്കണ്ണുകു ചൊല്ലുംകൾ. എന്കാലെ അനുപ്പിയവരുകു നൂന്തകൾ ചൊല്ലവത്തുകെന്നു ഒരു പുതിലും ചൊല്ലുംവാൻകൾ. ഉംക്കാലെപ്പബ്രി നീങ്കൾ

എൻന ചൊല്ലിരീകൾ?" എൻ്റു യൂതർകൾ കേട്ടെന്ന്.

23യോവാൻ അവർക്കിളിമ തീർക്കുതാരികി ചൊയാവിൻ വാര്ത്തയെതക്കണാശ ചൊണ്ണണാൻ.

"വന്നാന്തരക്തിൽ കുത്തമിടുക്കിവാനിന് ഒക്കെയാക നാഞ് ഇറുക്കിയേൻ. 'കുത്തരുക്കു മുളിയൈ ആയക്കത്തം പണ്ണണ്ണുംകൾ.'"

ചോസ്യാ 40:3

24യൂതർക്കാണ ഇവർകൾ പരിചേയർകൾ * എൻപബർക്കാാലം അനുപ്പപ്പപ്പട്ടിരുന്തണ്ണ. 25"നീ സീരിലിൽതു അല്ല എൻ്റു കുത്തുന്നും. നീ എവിയാ വോ തീർക്കുതാരികിയോ അല്ല എൻ്റുമു കുത്തുന്നും. പിന്നൻ നീ എൻ ഗോണിന്നാനമു കൊടുക്കിന്നും?" എൻ അവർകൾ യോവാനിം കേട്ടപാർകൾ.

26"നാഞ് തണ്ണിന്റൊല ഗോണിന്നാനമു തരുകിയേൻ. ആണാലു ഉംകൊണ്ടു ഇംകേ ഇരുക്കിവരുവാൻ ഉംകൊണ്ടു അനിയാപ്പത്തവരാക ഇരുക്കിന്നും. 27"അന്തു ഒരുവർത്താൻ എനക്കുപ് പിന്നാണാലു വരുക്കിവാൻ. അവരുതു ചെരുപ്പിനു വരാരു അവിച്ചുക്കുക കൂടുതു തക്കുതിയുംവാൻ നാഞ്" എൻ്റു യോവാൻ പുതിലുരൈത്താൻ.

28"ഇന്നികുമ്പുക്കിൾ ധാവുമു യോർത്താൻ ആറ്റരിന് അക്കത്രയിലു ഉണ്ണാ പെത്താനിധാവിലു നന്നടെപബ്രന്ന. ഇങ്കേതാൻ യോവാൻ മക്കുക്കുന്നും ഗോണിന്നാനമു കൊടുത്തുക കൊണ്ണടി ഗുരുതു. 29"അന്തു തണ്ണെ നോക്കി ഇയേസ് വരുവതെ യോവാൻ പാർത്താൻ. "പാരുന്കൾ, ഇവർത്താൻ തേവണ്ണുടൈയു ആട്ടുകുപ്പട്ട ഉലക്കുത്തിൻ പാവഞ്ഞക്കണാശ കമന്തുതീരുക്കുപ് പോകിവരാൻ.

30"നാഞ് ഏർക്കാണവേ ചൊല്ലിക്കൊണ്ണമുരുന്തവരി ഇവർത്താൻ. 'എനക്കുപ് പിന്നു ഒരുമനിതു വരുവാർ. അവർ എൻനിലുമു മേലാനവർ. ഏണ്ണെന്നരാഡു അവർ എനക്കു മുൺനേവാ മുളിന്തു കൊണ്ടിരുക്കിയാവാർ. അവർ എ പ്രോതുമു വാழ്ക്കുവരാൻ. 'എന്നിലുമു നാഞ്ഞ അനിയാപ്പിന്തുന്തേൻ. ആണാലുമു നാഞ്ഞ തണ്ണിന്റൊല ഗോണിന്നാനമു കൊടുക്കുക വന്തിരുക്കിയേൻ. ആകൈയാലു ഇശ്രാവേലു മക്കൾ ഇയേസ്താൻ സീരിലിൽതു എൻ അന്തു കൊണ്ണമുദ്യമു.

32³³"കീരിലിൽതു ധാരെൻ്റു നാഞ്ഞമു അനിധാ മല്ലാഞ്ഞ ഇരുന്തേൻ. ആണാലു കേവൻ എൻ്റെ തണ്ണിന്റൊല ഗോണിന്നാനമു കൊടുക്കുമാരു അനുപ്പിവെത്താർ. 'നീ യാർ മീതു പരിക്കുതു ആവിധാനവർ ഇരുന്തി അമർവ്വതെക്കുതു കാണ്ണ പാധ്യാ, അവർത്താൻ പരിക്കുതു ആവിധാലു ഗോണിന്നാനമു കൊടുക്കിവാർ' എൻ്റു തേവൻ എൻനിം കുർണ്ണാരാർ" എന്നാരാൻ. "നാഞ് അവാരു നികുമ്പുവൈപ് പാർത്തേൻ. ആവിധാനവർ പരലോകത്തിലിരുന്തു ഇമുക്കി വരുവതൈപ് പാർത്തേൻ. അന്തു ആവിധാനവർ ഒരു പുന്നാ

പരിചേയർകൾ യൂതു ചട്ടതിട്ടംക്കണായുമു, പുളുക്കുവൈക്കംക്കണായുമു തവരാമലു പിന്പബ്രതുകിരു പെരുമൈക്കുറിയ ഒരു യൂതമതകുമു.

വൈപ്പോവാലു ഇമുക്കി ഇയേസ്വിൻ മീതു അമരന്താർ. 34"താണ് ഇതെത്താൻ മക്കിനിമാലി ചൊല്ലിവരുകിയേൻ. 'ഇയേസ് താണ് തേവൻിന്കുമാരൻ'" എൻ്റു യോവാൻ ചൊണ്ണണാൻ.

ഇയേസ്വിൻ മുതല സീഫർകൾ

35മരുന്നാർ മരുപദിയുമു യോവാൻ അന്കേ ഇരുന്താൻ. അവനോടു അവലെൻപ് പിന്പബ്രതു കീരു സീഫർക്കണിലു ഇരണ്ണാടു പേരു ഇരുന്താൻ.

36"ഇയേസ് നടന്തു ചെല്ലവൈതു യോവാൻ പാർത്താൻ. "പാരുന്കൾ, ഇവർത്താൻ തേവൻിന്നും ആട്ടുകുപ്പട്ട" എൻ്റുാണ്.

37"അന്തു ഇരു സീഫർക്കണുമു യോവാൻ കുരുവതെക്കു കേട്ടോപ്പർകൾ. ആകൈയാലു അവർകൾ ഇയേസ്വൈപ് പിന്തൊപ്പാർന്തു ചെന്നെന്നാൻ.

38"ഉംകുന്നുകു എൻ്റു വേണ്ണാടുമു?" എൻ്റു ഇയേസ് തിരുമ്പി അവർക്കണാപ് പാർത്തു കേട്ടപാറ. അന്തു ഇരുവരുമു, "പോതകരു, നീങ്കൾ എന്കേ താങ്കിയിരുക്കിയീരുക്കുകൾ?" എൻ്റു കേട്ടാൻ.

39"എൻനോടു വാരുന്കൾ, നീങ്കൾ കണ്ണാടു കൊണ്ണവീരുകൾ" എൻ്റു ഇയേസ് പുതിലുരൈത്താർ. എന്വേ അവർകൾ ഇരുവരുമു അവർ പിന്നാണലു ചെന്നെന്നാൻ. ഇയേസ് താങ്കിയിരുക്കുമു ഇടത്തൈയുമു കണ്ണാടനാൻ. അൻ്റു അവർകൾ അവരോടു അംകേ താങ്കിയിരുന്താൻ. അപ്പൊമുതു നേരമു കൊണ്ണരാഞ്ഞു മനി.

40"ഇയേസ്വൈപ് പന്ത്രി യോവാൻ ചൊണ്ണെന്താൻ മുലമാക്കു തെരിന്തു കൊണ്ണന്താലു അവർകൾ ഇയേസ്വൈപ് പിന്തൊപ്പാർന്തു ചെന്നെന്നാൻ. അന്തു ഇരുവരിലു ഒരുവൻ പെയർ അന്തിരോധാ. അവൻ ചീമോൻ പേതുഗ്രവിൻ ചകോതരൻ.

41"മുതല കാരിയമാക അവൻ തണ ചകോതരൻ ചീമോൻ പേതുഗ്രവൈപ് പോയപ് പാർത്താൻ. "നാംകൾ മേഷിയാവൈക് (അതാണ് ബൊരുൾ കീരിലിൽതു) കണ്ണാടുകൊണ്ണപോമ" എൻ്റു കുരുവാണാൻ.

42"പിന്നുകു അന്തിരോധാ ചീമോനെനാ ഇയേസ് വിലിപ്പ അമുക്കുകൊണ്ണാടു വന്താൻ. ഇയേസ് ചീമോനെന്പ് പാർത്തു, "നീ യോവാനുടൈയു മക്കാനു ചീമോൻ നീ കേപാ എൻ്റു അമുക്കുപ് പുവായു" എൻ്റുാരാർ. ("കേപാ" എൻ്റുപതർകു "പേതുഗ്രു" എൻ്റു അർത്തതുമു.)

43"മരുന്നാർ ഇയേസ് കലിലേയാവുകുക്കുചെലവുക ലത തീർമാനിത്താർ. ഇയേസ് പിലിപ്പവൈക്കുന്നു "എൻ്റെ തൊപ്പാർന്തു വാ" എൻ്റുാണ്.

44"പിലിപ്പ, അന്തിരോധാ, പേതുഗ്രു ആകിയോറിനു ഉഹരാൻ പെത്താധിതാവൈവഴി ചേര്ന്തവൻ.

45"പിലിപ്പ നാതതാൻ വേവലൈപ് പാർത്തു, "മോചേ എമുകിയിരുക്കിരു ചട്ടംക്കണാ എൻ്റെ ണിപ്പാർ. മോചേ വരപ്പോകിരു ഒരു മനി തണെന്പ് പന്ത്രി എമുകിനാർ. തീർക്കുതാരികിക്കണുമു അവരെപ്പന്ത്രി എമുകി ഇരുക്കിയാർകൾ. നാംകൾ അവരൈതു തെരിന്തു കൊണ്ണപോമ. അവർ പെയർ ഇയേസ്. യോചേപ്പിന് മകൻ. നാസരേത്തിലിരുന്തു വരുക്കിയാർ."

46 ആണാല് നാത്താൻവേല് പിവിപ്പുവിട്ട്, “നാക്കരേത്താ? നാക്കരേത്തിലിരുന്തു എതാവുതു നന്മൈ വര ഇയലുമാ?” എനക്ക് കേപ്പാൻ. “വന്തു പാറ്” എന്റു പുതിലുവരേത്താൻ പിവിപ്പു.

47 നാത്താൻവേല് തന്നിടമ് വന്തു കൊണ്ണടി ഗ്രപ്പതെ ഇയേസ് പാര്ത്താര്. “ഇതോ വന്തു കൊണ്ണടിരുക്കി ഇവൻ ഉന്നമൈയാകവേ തേവൻിൻ മക്കണില് ഒറുവൻ. ഇവൻിടമ് എന്തു തവവുമും ഇല്ലെല്” എന്റു ഇയേസ് കൂർണ്ണാര്.

48 “എൻ നാനു ഉംഗളുക്കു എ പ്പട്ടിച്ചെതിരിയുമു്?” എന്ന നാത്താൻവേല് കേപ്പാൻ. പിവിപ്പു എൻനൈപ്പറ്റി ഉന്കു കൂർഖമുൻപേ “നീ അത്തി മരത്തിന് കീഴേ നിന്റുകുമ്പോതേ ഉൻ ഞൈപ്പ് പാര്ത്തേൻ” എന്റു ഇയേസ് കൂർണ്ണാര്.

49 പിറ്റു ഇയേസവിട്ട്, “ആണ്ടവല്ലോ! നീങ്കൾ താൻ ദേവ കുമാരൻ; ഇംഗ്രേവേലിൻ അരசൻ” എന്റു നാത്താൻവേല് കൂർണ്ണാര്.

50 “നാൻ ഉണ്ണൈ അത്തി മരത്തിന് അധിയില പാര്ത്തകാരാൻ ഏരുവേശി കൂർഡിരുക്കി ഭ്രേൻ. അതാണാല് എൻമീതു നീ നമ്പിക്കു കൈവെച്ചു കൈതകാമ്. ആണാല് അതെവിട മേലുമും സിന്റാവൈക്കാഞ്ഞാക് കാഞ്ഞപാമ്” എന്റു ഇയേസ് കൂർണ്ണാര്. **51** അവർ മേലുമും, “നാൻ മെമ്പ്യാകവേ ഉംഗളുക്കുകു കൂർക്കിഭ്രേൻ. പരലോക വാകൾ തിന്നൽകുറപ്പതെയുമും, മനിക കുമാരനിടത്തിലിരുന്തു തേവതൂതർ കൾ മേലേ ചെലവൈത്തെയുമും കീഴേ ഇന്റുകുവ തെയുമും നീങ്കൾ കാഞ്ഞ പിര്ക്കൾ”* എന്റാര്.

കാണാമുൾ കല്യാണമാ

2 കലിലോധാവിലുണ്ടാ കാണാ എന്റു ഊരില ഇരണ്ടുന്തു നാട്ടകളുകുപ് പിറ്റു ഒരു തിരുമ്മണാമ നാട്ടുന്തു. ഇയേസവുമും അവരതു കീഴുക്കുന്നു. അന്തേ ഇരുന്തകാർ. **3** ഇയേസവുമും അവരതു കീഴുക്കുന്നു. അന്തു തിരുമണാത്തുകു അമൈക്കപ്പട്ടിരുന്താരക്കൾ. **4** തിരുമണാ വീട്ടിലും തിരാട്ടൈ ഇരചം പോതുമാനാ അബു ഇല്ലെലു. അതു മുമുവുതുമും തീര്ന്തുപോന പിന്പു ഇയേസവിട്ടുമും അവരതു താധാർ “അവർക്കിടമും വേറു തിരാട്ടൈ ഇരചം ഇല്ലെലു” എന്റാര്.

4* “അണ്ണപാൻ പെണ്ണ നേൻ! നാൻ എന്ന ചെമ്പയവേണ്ടുമും എന്റു എനകു നീ ചൊബലി വേണ്ടപാമ്. എൻ നേരുമും ഇന്നുമും വരവില്ലെലു” എന്റാര് ഇയേസ്.

5 “ഇയേസ് എൻ ചൊബക്കിരാറോ അതൻ പാടി നീങ്കൾ ചെമ്പ്യുങ്കൾ” എന്റു ഇയേസ് വിൻ താധാർ വേലൈധാട്ടക്കിടമും ചൊബന്നാര്.

6 “അന്തു ഇത്തിലും തണ്ണന്നീരു നിരപ്പിവെപ്പതു റക്കെന്നു കലിലാലു ആണ ആരു പെരിയ (പാത്തി രംഗകൾ) ഇരുന്താണ. ഇവവിത തണ്ണന്നീരു തൊട്ടികൾ തൊട്ടികൾ പുത്രകൾ താങ്കൾക്കു സക്തിക റിപ്പിനം ചൊംകുകൾിലും ഉപയോകിത്താൻ. ഓവബോഗരു തൊട്ടിയുമും ഇരണ്ടു മുതല മുന്നു കുടമും തണ്ണന്നീരുകൾ കൊബാൻ.

7 ഇയേസ് വേലൈക്കാരക്കാണാം പാര്ത്തതു, “അന്തു കൊട്ടക്കണിലും തണ്ണന്നീരു നിരപ്പുങ്കൾ”

എൻ്റു കൂർണ്ണാര്. അവർക്കുന്മും അവബാരേ അതു കൊപ്പടക്കാണിലും.

8 പിറ്റു ഇയേസ് വേലൈക്കാരക്കാണിലും, “ഇപ്പൊമുതു ഇതിലിരുന്തു കൊഞ്ഞും തണ്ണന്നീരെ എത്തു അതാൻ വിരുന്തിനു പൊന്തകൾ” എന്റാര്. വേലൈധാടകൾ അവബാരേ കൊഞ്ഞും പോനാരകൾ.

9 “അന്തു വിരുന്തിനു പൊരുപ്പാണാണ് അതൈസ് കണവെത്തുപ്പാരത്താൻ. അ പിബാമുതു തണ്ണന്നീരി തിരാട്ടൈ ഇരചാമകിയിരുന്തതു. അവബുക്കു ആതു എങ്കിരുന്തു വന്തെക്കുന്നു തെരിവില്ലെലു. ആണാല് നീരൈക്കു കൊഞ്ഞുംപോന വേലൈധാടക ശുന്തുകു തെരിന്തിരുന്തതു. **10** വിരുന്തിനു പൊരുപ്പാണാണ് മണാക്കാൻ അമൈക്കു. “എൻ ഇതു, ഇവബാരു ചെയ്ക്കിരീകൾ? എല്ലോറു നല്ല തിരാട്ടൈ ഇരചക്കൈ മുതലിലും പരിമാരുവാരകൾ. നീങ്കണ്ണാ നല്ല തിരാട്ടൈ ഇരചക്കൈ ഇതുവരാക്കുമും പത്തീരപ്പബുദ്ധതീ വൈത്തിരുന്തിരുന്തീകൾ” എന്റാൻ.

11 ഇതുവേ ഇയേസ് ചെമ്പ്യതു മുതല അർപ്പത്താകുമു. ഇയേസ് ഇതൈൻ കവിലോധാ നട്ടിലുംപണാ കാണാ എന്റു ഊരിലും നികുളത്തിനാര്. ഇയേസ് തണ്ണു മക്കിമൈയൈ വെണി പ്പബുദ്ധതിനാര്. അവരു കീഭുകൾ അവരൈ നമ്പിന്നർ.

തേവാലുയത്തിലും ഇയേസ്

(മത്തേയു 21:12-13; മാർക്കു 11:15-17
ലൂക്കാ 19:45-46)

12 പിറ്റു ഇയേസ് കപ്പാർക്കുമു നക്കരുക്കു ചെസന്നരാർ. അവരോടു അവരതു തായുമു, ചകോത്രരകുമു കീഭുകൾകും ചെസന്നന്നാർ. അവർകൾ അംകേ കൊഞ്ഞു നാട്ടകൾ തംക്കിന്നാർ. **13** അപ്പോതു മുത്രകൾ ചിന്നി പശ്ചക പണ്ണാടിക്കൈ നെന്റുന്തികീ കൊഞ്ഞു റുന്തു. ആകൈപാലു ഇയേസ് എരുചലേക്കുകുകു ചെസന്നരാർ. **14** അന്തേ അന്കേ അവരു തേവാലുയത്തിലും വിധാപരാക്കർ ആടുകൾ, മാടുകൾ, പുരാക്കൾ പോന്നാവർന്നു വിന്റുകു അരു ശിലാക്കു അരു ശിലാക്കു അമർന്തിരുക്കുമു വേറു ചിലവരുയുമും ഇയേസ് കവനിത്താര്. അവർകൾ പൊതുമക്കൾ പണ്ണതെ പണ്ടമാറ്റു ചെമ്പ്യതാടി ഇരുന്താരകൾ. **15** ഇയേസ് കയിരുകാാലും ഒരു ചവക്കൈ ഉറുവാക്കിനാര്. അന്തു വിധാപരാക്കണായുമും ആമുകുക്കണുമു തേവാലുയത്തിലും വെണിയേ അടിത്തു തുരത്തിനാര്. അവരു മേജൈക്കൾ പക്കമു തിരുമ്പി കാസക്കാരർക്കലൂടൈയ കാസക്കാഞ്ഞാരു കൊട്ടിക്കൈ കൊഞ്ഞു. അപ്പലക്കൈക്കാഞ്ഞാരു മേജൈക്കൈ അരു ശിലാക്കൈ അരു ശിലാക്കൈ അമർന്തിരുക്കുമു വേറു ചിലവരുയുമും ഇയേസ് കവനിത്താര്. അവർകൾ പൊതുമക്കൾ പണ്ണതെ പണ്ടമാറ്റു ചെമ്പ്യതാടി ഇരുന്താരകൾ. **16** ഇയേസ് കയിരുകാാലും ഒരു ചവക്കൈ ഉറുവാക്കിനാര്. അന്തു വിധാപരാക്കണായുമും ആമുകുക്കണുമു തേവാലുയത്തിലും വെണിയേ അടിത്തു തുരത്തിനാര്. അവരു മേജൈക്കൾ പക്കമു തിരുമ്പി കാസക്കാരർക്കലൂടൈയ കാസക്കാഞ്ഞാരു കൊട്ടിക്കൈ കൊഞ്ഞു. അപ്പലക്കൈക്കാഞ്ഞാരു മേജൈക്കൈ അരു ശിലാക്കൈ അരു ശിലാക്കൈ അമർന്തിരുക്കുമു വേറു ചിലവരുയുമും ഇയേസ് കവനിത്താര്. അവർകൾ പൊതുമക്കൾ പണ്ണതെ പണ്ടമാറ്റു ചെമ്പ്യതാടി ഇരുന്താരകൾ. **17** ഇതു ഇവബാരു നികുളമുംപോതു, ഇയേസ് വിൻ കീഭുകൾ ഏരു കെന്നവേ എழുപ്പപ്പട്ടിരുക്കുമു വേതവാക്കിയാംക്കണ്ണു നിന്നൈനുവു കൂർന്താരൻ.

“உமது வீட்டைக் குறித்த என் பக்தி உணர்வு என்னை வைராக்கியமுள்ள வனாக்கும்.”

சங்கீதம் 69:9

18 பூர்கள் இயேசுவைப் பார்த்து, “இரு அடையாளமாக அதிசயம் ஒன்றை எங்களுக்குக் காட்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்வ தற்கு மக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை நிருப்பித்துக்காட்டும்” என்றார்கள். 19¹ இந்த ஆலயத்தை இடித்தப் போடுவங்கள். இதனை முன்று நாடகங்களுக்குள் நான் மீண்டும் கட்டி முடிப் பேன்” என்றார் இயேசு.

20 அதற்குப் பதிலாக சூர்யகள், “மக்கள் நாற் பத்தாறு ஆண்டுகள் பாடுபட்டு இந்த ஆலயத் தைக் கட்டி முடித்தார்கள். இதனை உம்மால் மூன்று நாடுகளில் கட்டி முடிக்க முடியும் என்று நீர் உண்மையாகவே சொல்கிறீரா?” என்று கேட்டார்கள்.

21 ஆனால் இயேசு ஆலயம் என்று சு
அவரது சர்ர்த்தை. 22 இதனை அவரது
கள், இயேசு மரித்தபின் மூன்று நாட்ட
இயிர்த்துமுத்துபோது அவர் கொண்ட
நினைவுபடுத்திப் புரிந்து கொண்ட
ஆகையால் அவரது சீஷர்கள் ஏற்க
எழுதப்பட்ட வேதவாக்கி யங்களையும்,*
சுவின் வார்த்தைகளையும் நம்பினர்.)

23 இயேசு பஸ்கா பண்டிதர்களையின்போது ஏரு சலவேமில் இருந்தார். ஏராளமான மக்கள் அவர் செய்த அற்புதங்களைக் கண்டு அவர் மீது நம்பிக்கை வைத்தனர். 24 ஆனால் இயேசு அவர் களை நம்பவில்லை. ஏனென்றால் அவர்களைத் தெண்டினால் அவர் அற்றித்திருந்தார். 25 இயேசு சுவங்கு அம்மக்களைப் பற்றி எவரும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருந்தது. ஒரு மனிதனின் மனதில் என்ன இருக்கிறது என்பதை அவர் அறிந்தவராயிருந்தார்.

இயேசுவும் நிக்கொதேபுவும்

3 நிக்கொதேமு என்று ஒரு மனிதன் இருந்தான். அவன் பரிசேயர்களுள் ஒருவன். அவன் ஒரு முக்கியமான யூத் தலைவன். 2 ஒரு இரசுவ அவன் இயேசுவிடம் வந்தான். “போகத்ரே! நிங்கள் தேவனிடமிருந்து அனுப்பப் பட்டவர் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். தேவனின் உதவியின்றி எவ்வராறுவராலும் நீர் செய்வது போன்ற அந்துதங்களைச் செய்ய இயலாது” என்று சொன்னான்.

3 அதற்கு இயேக் “நான் உனக்கு உண் மையைக் கூறுகிறேன். ஒருவன் மீண்டும் பிறக்கவேண்டும். இராமவிட்டால் அவன் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் இடம்பெற முடியாது” என்று கூறினார்.

⁴அதற்கு நிக்கொடேமு “ஆனால் ஒரு மனி தன் ஏற்கெனவே மதியவனாக இருந்தால்

அவன் எப்படி மீண்டும் பிறக்க முடியும்? ஒருவன் மீண்டும் தாயின் சர்வத்திற்குள் நுழைய முடியாது. ஆகையால் ஒருவன் இரண்டாம் முறையாக பிறக்க முடியாதே” என்றான்.

‘இதற்குப் பதிலாக இயேசு, “நான் உனக்கு ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். ஒருவன் நீரில் இருந்தும் ஆவியில் இருந்தும் பிறக்க வேண்டும். ஒருவன் இவற்றிலிருந்து பிறக்கா விட்டு அவனால் தேவனின் இராஜபூதக்குள் நழைய முடியாது. ‘ஒரு மனிதனின் சர்க்கார் எனது அவனது பெற்றோர்களிடமிருந்து கிடைக்கின்றது. ஆனால் அம்மனிதனது ஆவிக்குரிய வாழ்வோ ஆவியானவரிடமிருந்து பிறக்கிறது. ‘நான் சொன்னதைப்பற்றி நீ வியப்பு அடைய வேண்டாம். ‘நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்.’ காற்று எங்கே செல்ல விரும்புகிறதோ அங்கே வீசும். நீ காற்றின் ஒசையைக் கேட்டபாய். ஆனால் அந்தக் காற்று எங்கிருந்து வருகிறது, எங்கே போகிறது என்பதை நீ அறியமாட்டாய். இது போலத்தான் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆவியானவரிலிருந்து பிறக்கி ரான்’ என்றார்.

“இவை எவ்வாறு இயலும்?” என்று நிக்கொதேழு கேட்டான்.

10[“]நீ புதர்களின் முக்கியமான ஒரு போத கன். ஆனால் உன்னால் இவற்றைப் பற்றி இன்னும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையே!

¹¹நான் உனக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். நாங்கள் எங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றைப் பற்றியே பேசுகிறோம். நாங்கள் பார்த்தவற்றை மட்டுமே சொல்லுகிறோம். ஆனால் உண்ணைப் போன்றவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ¹²நான் பூரியில் உள்ளவற்றைப்பற்றி உனக்குச் சொன்னேன். ஆனால் நீ என்னை நம்புகிறதில்லை. ஆகையால், நான் பரவோகத்தில் உள்ளவற்றைப் பற்றி சொன்னாலும் நீ அவற்றையும் நம்பப் போவ தில்லை. ¹³பரவோகத்திற்கு ஏறிச் சென்ற ஒரே ஒருவரே பரவோகத்தில் இருந்து இறங்கி வந்த வர். அவர்தான் மனித குமாரன்.

^{14*} வணந்தரத்தில் மோசே பாம் பினன
உயர்த்தி ப் பிடித்தான். அவ்வாறே மனித குமா
ரனும் உயர்த்தப்படவேண்டும். * ¹⁵ பிறகு அந்த
மனித குமாரன் மேல் நம்பிக்கை வைக்கிற
ஒவ்வொரு வரும் நித்தி யஜ்ஞனைப் பெற்றும்
ஆ...”

16-“ஆம்! தேவன் இவ்வுலகினைப் பெரிதும் நேசிக்கிறார். எனவே தனது ஒரே குமாரனை இதற்குத் தந்தார். தேவன் தன் மகனைத் தந்த தால் அவரில் நம்பிக்கை வைக்கிற எவரும் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறு வா. 17தேவன் தன் மகனை உலகிற்கு அனுப்பி

வளாக்கரத்தில் ... வேண்டும் தேவனின் மக்கள் பாம்புக்கடியால் செத்துக்கொண்டிருந்த போது தேவன் மோசேயினால் வெண்கல்தால் ஒரு பாம்பு செய்து கம்பித்தின்மேல் வருவது அதனைப் பார்த்து வெண்டும் என்று சிராமங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

നാര്. ഉലകിൻ കുന്നർക്കണ്ണ നിധായമ വിശാരിക്കുക തന്തു മക്കൻ അനുപ്പബ്ലിക്കലു. ഇവ്വിലകമം തേവഞ്ഞുതെയെ കുമാരനാലു ഇരട്ടിക്കുകപ്പറുവത്രക്കെന്റു തേവൻ താൻ മക്കൻ അനുപ്പിനാര്. ¹⁸ തേവ കുമാരൻ മീതു നമ്പിക്കുക വൈക്കിരാവർകൾ താൻ ടിക്കപ്പറുവതില്ലെ. ആണാലു, അവർ മീതു നമ്പിക്കുക കൊണ്ണാതവര്കൾ എന്റെക്കെന്വേ തണ്ടിക്കപ്പറ്റു വിസ്താരകൾ. ഏൻ? ഏണ്ണന്റൊലു അവരകളുകു തേവഞ്ഞുതെയെ ഒരേ നിംഫക്കു ഇല്ലെ. ¹⁹ ഇന്ത ഉലക്തതുകു ഒനി (നാംമെ) വന്തിരുക്കിരുതു. ആണാലു അന്ത ഒനിയെ മക്കൾ വിറുമ്പാബില്ലെ. അവർകൾ ഇരുണ്ണു (പാവത്തെ) വിറുമ്പിനാരകൾ. ഏണ്ണന്റൊലു അവർകൾ തീയ ചെയല്ക്കണ്ണൾ ചെയ്തു കൊണ്ണടിറുന്നതാരകൾ. ഇന്ത ഉണ്ണമൈയെ വൈവത്തേ അവർകൾ നിധായമ വിശാരിക്കപ്പറുവിന്റാരകൾ. ²⁰ തീമൈക്കണ്ണൾ ചെയകിരു ഓവിഭാഗാരു മനിതനുമും ഓനിയെ വെരുക്കിരാൻ. അവൻ കൊഡിക്കുകയും മാനാമാട്ടാൻ. ഏണ്ണന്റൊലു ഓനി അവൻ ചെയ്തു തീമൈക്കണ്ണ വെൺപ്പുത്തിക്കൊടുമെ. ²¹ ആണാലു ഉണ്ണമൈ വൃദ്ധിയെപ്പ് പിൻ തൊട്ടന്തു ചെലു സീരവർകൾ ഓനിയിടമും വന്തന്തെക്കിരാർകൾ. പിറകു, അന്ത ഓനി അവർകൾ ചെയ്തു ചെയല്കൾ തേവൻ മൂലമാക്കു ചെയ്തു നൂർച്ചെയല്കൾ എന്ക കൊടുമു്* എന്റു ഇയേക കൂർണ്ണാര.

ഇയേകവുമും, യോവാനം സ്നാനക്കുന്നുമും

²² ആതെൻകുപ്പ് പീരകു, ഇയേകവുമും അവരതു ചീഥുരകളുമും യൂദേയാ പത്രിക്കുപ്പ് പോണാരകൾ. അംഗു ഇയേക താൻ ചീഥുരക്കോടു താൻകീനുണ്ണാൻഡിനാനുമും കൊടുത്താര്. ²³ യോവാനുമും അപിനോനിലും ഗുണാംഡാനാനുമും കൊടുത്തു വന്നതാൻ. അപിനോനാൻ കാലിമി അരുകിലും ഉണ്ണതു. അം കേ തണ്ണനീരു മിക്കത്തിയാകു ഇരുന്തതാലു യോവാൻ ഗുണാംഡാനാനുമും കൊടുത്തുകു കൊണ്ണടിരുന്നതാൻ. മക്കൻ അവനിയുമും പോയും ഗുണാംഡാനാനുമും പെമ്പനാർകൾ. ²⁴ (ഇതു യോവാനി കിരീയിലും അതെക്കുപ്പബ്ലിമും മുന്പു നികുന്നതു)

²⁵ യോവാനിനു ചീഥുരകളും സിലർ, യൂദേരാടു വിവാതിതുകു കൊണ്ണടിരുന്നതാരകൾ. അവർകൾ മത ചെമ്പന്തമാനം മുന്നൈയെപ്പ് പന്ത്രിയേ വിവാതിത്തനർ. ²⁶ ആകൈയാലു യോവാനിയുമും അവർകൾ വന്നതനർ. “പോകക്കേ! യോറതാൻ നീക്കു അക്കഹരയിലു ഒരുവർ ഉമ്മോടു ഇരുന്താരേ. നീനുകു അന്ത മനിതരാപ്പ് പന്ത്രിയുമും മക്കൻിയുമും ചൊല്ലിപ്പിരുക്കിന്റെകൾ. അവർ മക്കളുകു ഗുണാംഡാനാനുമും കൊടുത്തുകു കൊണ്ണടിരുക്കിന്റെകൾ. അവരിയുമും ഏരാണ്ണമാനം മക്കർ ചെന്നു കൊണ്ണടിരുക്കിന്റെനാര്” എന്റു കൂർണ്ണാര.

²⁷ “തേവൻ എതെ ഒരുവഞ്ഞുകുകു കൊടുക്കി നാരോ, അതെയേ ഒരു മനിതൻ പെற്റുക

വാക്കിയമും **16-21** ചില അന്തിനുരകൾ 16മുതൽ 21വരും വാക്കിയംങ്ങൾ ഇയേകവിനു വാരത്തെക്കണ്ണൾ എന്റു എന്നാണിന്നർ. മന്ത്രവർക്കൾ യോവാനാലു എழുപ്പപ്പറ്റു എന്ക കൂർണ്ണാര.

കൊണ്ണൾ മുട്ടിയും. ²⁸ നാൻ കിരിസ്തു അല്ലെന്നു നാനേ കൂർഡിയതുമും നീംക്കും ചോഈത്തു അന്തിരുക്കിന്റെകൾ. ‘അവരുക്കുകാന പാതെയെകു ചെമ്മൈ ചെയ്വതുകുകാക്കവേ തേവൻ എന്നു അനുപ്പിയിരുക്കിന്റെ’ ²⁹ മന്മക്കുകേ മന്മക്കൻ ഉരിയണാക്കിന്റെ. മന്മക്കുകു ഉതവി ചെയകിരു മാപ്പിന്നുണ്ണായിൻ തോழൻ, മന്മക്കൻിന് വരവെകു കവനിതു എതിരപാരതുകു കൊണ്ണടിരുക്കിന്റെ. മന്മക്കു ചെത്തത്തെക്കു കേട്ടു അവൻ മികവുമും മക്കിമുക്കിരാൻ. നാഞ്ഞുമും അതേ മക്കിമുക്കിസിയെ അഞ്ഞെകിരേൻ. ഇതുവേ എന്തു മക്കിമുക്കിരാ മനു നേരമും. ³⁰ ഇയേക മേലുമും പെറുമൈ പെറുവേണ്ടുമും. എന്തു മുക്കിയതുവുമും കുരൈന്തു വിടവേണ്ടുമും.

പരരോക്കത്തിലിരുന്നു വന്തവർ

^{31“} പരരോക്കത്തിലിരുന്നു വന്തിരുക്കിരു ഇയേക മന്മ പാലാരയുമും പെരിവാഡി വിലുമും ചോംന്ത വൻ. അവൻ പുമ്പിയിലും ഉണ്ണാവർക്കു പന്ത്രി മട്ടുമേ പേസ്കവാൻ. ആണാലു പരരോക്കത്തിലിരുന്നു വന്തിരുക്കിരു ഇയേകവോ മന്മ എല്ലാരയുമും വിടു ഉയർന്തവർ. ³² അവർ എതെക്കു കുന്നാരോ, കേപ്പാരോ അതെയേ കൂർക്കിന്റെ. ആണാലു എവരുമും അവർ ചോംവൈതെ എന്റു കൊണ്ണരവും ഓപ്പുകൊണ്ണക്കിരാനോ അവൻ, തേവൻ ഉണ്ണമൈയായും ഇരുക്കിന്റെ എന്റു നീർപ്പിക്കിന്റെ. ³⁴ തേവൻ ഇയേകവു അനുപ്പിനാര. അവർ തേവൻ ചോംനൈതുകു ചോംകീന്റെ. തേവൻ അവരുകു ആവിയെ നീരമ്പക്കു കൊടുത്തിരുക്കിന്റെ. ³⁵ പത്താവാനവർ താൻ കുമാരൻ നേരീക്കിന്റെ. അവർ താൻ കുമാരഞുകു അഞ്ഞെക്കു മേലുമും അതികാരമും കൊടുത്തിരുക്കിന്റെ. ³⁶ ഇന്തകു കുമാരൻ നീമ്പുകു എവരുമും നീത്തിയിൽ ജീവീന്പം പെരുവും. ആണാലു അവരുകുകു കുക്കുപ്പാഡിയുമും മനുക്കിരു എവരുമും അന്ത വാക്കുവെ ഒരു പോതുമും പെറു മുട്ടാതു. തേവൻ നുടൈയെ കോപം അവർകൾ മേലും ഇരുക്കുമും” എന്റു യോവാൻ അവർക്കുകുകു കൂർണ്ണാര.

സമാരിയാപ്പ് പെണ്ണഞ്ഞുമും ഇയേകവുമും

4 യോവാനൈനവിടു ഇയേക മിക്കത്തിയാനുമും മക്കളുകു ഗുണാംഡാനുമും കൊടുപ്പഭാകപ്പാരിസേയർകൾ കേൾവിപ്പപ്പറ്റാൻ. ² ആണാലു ഉണ്ണമൈയിലും ഇയേക എവരുകുകു മനുക്കിരു എവരുമും അന്ത വാക്കുവെ ഒരു പോതുമും പെറു മുട്ടാതു. തേവൻ നുടൈയെ കോപം അവർകൾ മേലും ഇരുക്കുമും” എന്റു യോവാൻ അവർക്കുകുകു കൂർണ്ണാര.

³ ആകൈയാലു അവർ മും യൂദേയാവുകുകു ചെന്നരാർ. ⁴ കവിലേയാവുകുകു ചെല്ലികു വഴിയിലും ഇയേക കീക്കാരിക്കിലും പാതെയെക്കു വന്നതുകു വന്നതാര്. അന്തക്ക് പട്ടണമാ, യാക കോപ താൻ മകൻ യോക്കേപ്പുകുകു കൊടുത്താര്.

⁵ കവിലേയാവുകുവിലും ഇയേക കീക്കാരിക്കിലും പാതെയെക്കു വന്നതുമും പട്ടണത്തുകു വന്നതാര്. അന്തക്ക് പട്ടണമാ, യാക കോപ താൻ മകൻ യോക്കേപ്പുകുകു കൊടുത്താര്.

നിലത്തിൻ അരുകിൽ ഇരുന്തതു. ⁶യാകകോപിൻ കിന്നരുമും അംഗേകു ഇരുന്തതു. ഇയേസ് താൻ നീണ്ടം പയണ്ടതാലും കണ്ണത്തുപ് പോധിരുന്താര്. ആകയാലും ഇയേസ് ചീണന്റ്രിൻ അരുകിലും ഇണ്ണപ്പാരിട അമർന്താര്. അതു മതിയ വേണ്ടാണ്. ⁷ഒരു ചമാറിയപ്പെണ്* താൻനീരെടുപ്പു പതർകാക അക്കിണ്ണന്റുകു വന്താൾ. ഇയേസ് അവനിടമും, “തയവുചെയ്തു നാൻ കുടിപ്പതാർകുത് താൻനീരു കൊടു” എന്നു കേപ്പാര്. ⁸ഇയേസ് വിനു ചീഘ്രകൾ പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടുപ്പെബാറ്റുകൾ വാന്നിക കൊഞ്ചിറുകുമ്പോതു ഇതു നടത്തു.

⁹“കുടിപ്പതാർകു നീങ്കൾ എന്നിടമും കേപ്പതൈ എണ്ണാണി എന്കുതു ആക്സരിയമാക ഉണ്ണാതു. നീങ്കൾ ഒരു യൂത്. നാണോ ചമാറിയപ്പെണ്” എന്നു അവൻ പചിലുവരെത്താൾ. (എണ്ണന്റാലും യൂതർകൾ ചമാറിയർക്കോടു എ പ്പെബാമുതുമും നടപ്പുന്ന ഇരുപ്പത്തില്ലെണ്ണാണ്)

¹⁰“തേവെന്ന് കൊടുപ്പെബന്നരെപ് പർഹി നീ അനിയവില്ലെണ്ണാണ്. കുടിക്കുതു താൻനീരു കേട്ടിരുന്നാൻ ധാരണൻ്റു ഉണ്കുതു തെരിയാതു. ഇവർ റൈപ് പർഹി നീ അനിന്താലും നീ എന്നിടമും താൻനീരു കേട്ടിറുപ്പായ്. ജീവഥ് താൻനീരു നാൻ ഉണ്കുതു കൊടുത്തിരുപ്പെണ്” എന്നരാർ ഇയേസ്.

¹¹“ജ്യാ, ജീവഥ് താൻനീരു നീങ്കൾ എന്കി ഗുരുന്തു പെറുവിർക്കു? ഇന്ത ചിന്നമോ ആഫ്മാക ഇരുക്കിയതു. ഇതിലിവിരുന്തു താൻനീരു എടുപ്പതാർകുമും ഉംക്കിടമും തുവമും ഇണ്ടാലേ? ¹²നീങ്കൾ എമതു മുളാതെയരാൻ ധാകകോപൈ വിടപ്പെരിയവരാ? അവർ താൻ എംകളുകുകു ഇന്തകൾ കീണന്റെരുക കൊടുത്താര്. അവരുമും ഇന്തകൾ കീണന്റുവും താൻനീരെത്താൻ കുടിത്താര്. അതുതാൻ അവരതു പിൻബാകളുമും മിറുകന്നക്കുമും ഇതിലുണ്ടാ താൻനീരെത്താൻ കുടിത്താര് കൾ” എന്നു അന്തപ്പെബണ ചൊണ്ണാണ്.

¹³“ഇന്ത താൻനീരെക കുടിക്കിരാവർക്കളുകു മീൻനുമും താകമും എടുക്കുമും. ¹⁴ഉണാലും കൊടുക്കിയ താൻനീരെക കുടിപ്പവർക്കളുകോ മഹുപദ്ധത്യമും താകമും എടുപ്പതില്ലെണ്ണാണും കൊടുക്കപ്പെടുകിയ താൻനീരു, അതെക്കു കുടിപ്പവശുക്കുൾ നീരുന്നരാകപ്പെരുകകെടുകുമും. അതു അവനുകുകു എക്കാളത്തുകുമും ഉരിയ വാழ്ക്കക്കൈയെയും തരുമും” എന്നു ഇയേസ് പചിലുവരെത്താര്.

¹⁵“ജ്യാ! എന്കുതു അന്തപ്പെബണ താൻനീരു അപ്പോതു ഒരുപോതുമും മഹുപദ്ധത്യമും എന്കുതു താകമും എടുക്കാതു. മിക്കിയാക താൻനീരെടുക്കുക ഇന്തു നാൻ മീൻനുമും വരാവേണ്ടിയതുമും ഇരാതു” എന്കുതുവിനിന്നാണ് അന്തപ്പെബണം.

¹⁶“പോ, ഉണ്ണ കണ്ണവേണാടു ഇന്തേ തിരുമ്പവാ” എന്നരാർ ഇയേസ്.

¹⁷“അഉണാലും, എനകുകു കണ്ണവൻ ഇല്ലവൈയേ” എന്നരാൾ അപ്പെബണം. “ഉണ്കുകു കണ്ണ

വൻ ഇല്ലവൈയെന്നു നീ ചൊലവുതു ചരിതാൻ. ¹⁸ഉണ്ണമൈയിലും ഉണക്കു ജീന്തു കണ്ണവർകൾ ഇരുന്തിരുക്കിയുണ്ടാരു. ആഉണാലും നീ ഇപ്പെബാമുതു ധാരോടു വാഴുന്തു കൊഞ്ചിറുക്കിരായോ അവൻ ഉണ്ണ കണ്ണവൻലാം. നീ എന്നിടമും ഉണ്ണമൈയകു ചൊണ്ണനാപ്പ്” എന്നരാർ ഇയേസ്.

¹⁹“ഉമ്മൈ നാൻ തീർക്കത്തിരിയാകക കാണ്ണകി റേൻ. ²⁰ഉംകൾ മുൻനോർകൾ ഇന്ത മലവൈയിലും വച്ചിപ്പട്ടു വന്താൻ. ആഉണാലും യൂത്രാകിയ നീംകു കുന്നു, എരുചലേമും താൻ വച്ചിപാട്ടുകുറിയിടുമും എന്നു കൂർക്കിന്റുകൾ” എന്നരാൾ അന്തപ്പെബണം.

²¹“പെണ്ണാണേ! എൻഡണ നമ്പു. ഇന്ത മലവയിലുമും ഏരുചലേമിലുമും മട്ടുമലലു എല്ലാ ഇടങ്കൾിലുമും പിതാവൈ (തേവനെ) വച്ചിപ്പട്ടു കിരു കാലമും വന്തു കൊഞ്ചിറുക്കിരുതു. ²²ചമാറിയർക്കാൾ ചമാറിയർക്കു നീങ്കൾ ഉംക്കാലു പരിന്തുകൊണ്ടാണു മുഡ്യാത്തൈ വണ്ണാംകി വരുക്കിന്റുകൾ. യൂത്രക്കാൾ പുന്നകാലും, എംകകാലും, എംകാലാം പബ്ലിക്കപ്പെടുപാവാരെപ് പരിന്തുകൊഞ്ചിറുക്കിരോമും. യൂത്രക്കിടമിരുന്തേ ഇരട്ടിപ്പു വരുകിന്നുതു. ²³ഉണ്ണമൈയാപ്പു വച്ചിപുകുറവർകൾ (തേവനെ) ആവിയോടുമും ഉണ്ണമൈയോടുമും വച്ചിപുകുറിയ കാലമും വന്തു കൊഞ്ചിറുക്കിരുതു. അതു ഇപ്പെബാമുതേ വന്തിരുക്കിരുതു. പിതാവുമും ഇത്തകൈയ മക്കാക തമ്മൈ വച്ചിപുകുറവർകൾ ഇരുക്ക വിരുമ്പുകിരാർ. ²⁴തേവൻ ആവിയായിരുക്കിരാർ. ആകു തേവനെ വച്ചിപുകുറിയ മക്കൾ ആവിയോടുമും ഉണ്ണമൈയോടുമും തേവനെ വച്ചിപുകുടലേവേണ്ടുമും” എന്നരാർ ഇയേസ്.

²⁵“നീരിലും എന്നു അമുക്കപ്പെടുകിയ മേചിയാ വന്തുകൊഞ്ചിറുക്കിരാർ. ആകു എന്പതു എനക്കുതു തെരിയുമും. അവർ വന്തുതുമും എന്കു ശുരുകു അഞ്ഞെന്തെയുമും വിണക്കുവാർ” എന്നരാൾ അപ്പെബണം.

²⁶പിരുകു ഇയേസ്, “ഇപ്പെബാമുതു അവർ താൻ ഉണ്ണോടു പേചിക്കൊഞ്ചിറുക്കിരാർ. നാൻ എന്നരാൻ മേചിയാരു. ഏന്റോരാർ.

²⁷അപ്പെബാമുതു ഇയേസവിനു ചീഘ്രകൾ പട്ടണത്തിൽ ഇന്തു തിരുമ്പി വന്താൻ. ഇയേസു ഒരു പെണ്ണാണോടു പേചിക്കൊഞ്ചിറുപ്പതൈക്കുന്നു അവർക്ക് വിയപ്പുന്നരാം. ആഉണാലും എവരുമും, “ഉംകളുകു എന്നണ വേണ്ടുമും?” എന്ന ഭ്രാ “ഇന്ന നീങ്കൾ അവണോടു പേചിക്കൊഞ്ചിറുക്കിന്റുകൾ?” എന്നരോ ഇന്തേ കേടകവിലുണ്ടു.

²⁸പിരുകു അതുപെബണ താൻനീരുക്കുതൈയെ വിട്ടുവിട്ടു നകരുക്കുതു തിരുമ്പം പ്പോനാർ. ²⁹അംഗേകു അവൻ മക്കിടമും, “നാൻ ചെയ്തവൻ മൈലവാമും ഒരുവർ എനക്കുചു ചൊണ്ണനാർ. അവരെ വന്തു പാരുന്കൾ. ഒരു വേണ്ണു അവരു കീരിലുവായും ഇരുക്കവാം” എന്നരാൾ. ³⁰ആകുയാലു മക്കൾ നകരുതൈ വിട്ടു വെളിയേറി ഇയേസവൈകു കാണ്ണ വന്തുനാൾ. ³¹അന്തപ്പെബണ നകരുതൈയിൽ കു ഇരുന്തപോതു ഇയേസവിനു ചീഘ്രകൾ, അവരെ വന്തു പാരുന്കൾ. ഒരു വേണ്ണു അവരു കീരിലുവായും ഇരുക്കവാം” എന്നരാൾ. ³²ആഉണാലു ഇയേസവോ, “എന്നിടമും ഉണ്പ

സമാറിയർകൾ ചമാറിയ തേസ്തതവർകൾ. ചമുതായ നിലവൈയിലും ഇവർകളുമും യൂതർക്കോ. ആഉണാലും തായ യൂതർക്കോക ഇവർക്കണാലുമും മന്ത്ര ചുരുക്കുന്നും പാടി. വേണ്ണുടുകു കൊഞ്ചണ്ടനാർ.

³²ആഉണാലു ഇയേസവോ, “എന്നിടമും ഉണ്പ

തർക്കു ഉന്നവൻനു. അതനെന്നപ് പർഹി ഉന്കു ഗ്രൂപ്പുകു ഒന്നനുമും തെരിയാതു” എന്നരാർ.

³³“ഏറ്റക്കനവേ വേദു ധാരാവാതു അവരുക്കു ഉന്നവു കൊണ്ടു വന്നതിനുപ്പാർക്കൻ” എന്നു സീഫുക്കൻ തമക്കുൾ പേചിക കൊണ്ടാൻ.

³⁴“എന്തു ഉന്നവു എന്നെന്ന അനുപ്പിയ തേവൻ ചെധ്യാച ചോൺനൈതക്കു ചെധ്യവുതൂതാൻ; എൻകുകു കൂട്ടണാലിപ്പട്ടപടി ചെധ്യതു മുഴിപ്പാതു താൻ എന്തു ഉന്നവാക ഇരുക്കിയതു. ³⁵നീന്കർ പയിരൈ നടുമ്പോതു “അഥവാ വൈത്തൈക്കാക ഇൻ ഩുമു മാതാംകൾ താൽക്കുരുക്കു വേണ്ടും” എന്നു ചോബലിവക്കാലിവാ? ആണാല് നാാൻ ഉന്കലുക്കുകു ചോബലി ഭ്രേണ. കണ്കക്കൈക്കു തീര വുന്കൾ, മക്കക്കൈപ് പാറുന്കർ. അവർകൾ അരുവാതൈക്കാകതു തധാരാക ഇരുക്കിയെ വയ ലൈപ് പോൻരു ഇരുക്കിയാറ്റകൾ. ³⁶ഇപ്പൊ മുതു കൂട അരുവാതൈ ചെധ്യിരവൻ ചമ്പാമുഖം പെരുക്കിയാൻ. അവൻ താനു നിൽക്കു വാളുവക്കു അനുക്കുമാകു അരുവാതൈ ചെധ്യതു മാതാംകു ഇൻ വൻ. ആകൈയാല് ഇപ്പൊ മുതു വിതൈക്കിയുവ നോടു അരുവാതൈ ചെധ്യിരവനുമു മകിപ്രക്കിയ തൈപ ഇയലുമു. ³⁷വിതൈക്കിയവൻ ഒരുവൻ അരുക്കിയുവൻ ഇന്നൊരുവൻ എൻകിയ പഴ മൊழി ഇതനാല് ഉന്നമൈയാകിയതു. ³⁸നീന്കർ പാടുപട്ടു വിതൈക്കാക നിലവൈതെ അരുവാതൈ ചെധ്യമാതു ഉന്കക്കാ അനുപ്പിനേൻ. മർഹ വർകൾ പാടുപട്ടാർകൾ. നീന്കൾ അവർകൾ ഉന്നുപ്പിന പ്പയനെ അനുപവിക്കിന്റെകൾ” എന്നു ഇയേക കുറിനാര്.

³⁹അന്നകരത്തിൽ ഉள്ള ഏരാളമാന മക്കൾ ഇയേകവിൻ മീതു നമ്പിക്കൈ വൈത്തതൻ. അന്തപ് പെണ്ണ ഇയേകവൈപ് പർഹി കൂർധ്യവർഹ്രാല് താൻ അവർകൾ അവരൈ നമ്പിനാർ. അവൻ, “നാാൻ ചെമ്പ്തു എല്ലാവർഹ്യമു അവർ എൻകുകു ചോബലി വിപ്പട്ടാർ” എന്നു കൂർഡി ഇരുന്താൻ. ⁴⁰സമാറിയർകൾ ഇയേകവിട്ടം ചെൻ റാറ്റരുകൾ. ഇയേകവൈ അവർക്കണാടു തന്കുമ്പടി വേണ്ടണ്ടാർകൾ. ആകൈയാല് ഇയേക അവരക ഗോടു ഇരണ്ടു നാടകൾ തന്നകിനാർ. ⁴¹മേലുമു മികുട്ടിയാന മക്കൾ, ഇയേക ചോണ്ണാവർഹ്യിൻ മുലുമു അവരൈ നമ്പിനാർ. ⁴²അവർകൾ, “പുതിലില നീ ചോണ്ണാവർഹ്യെയലാമു കേട്ടു ഇയേകവൈ നമ്പിനോമു. ആണാല് ഇപ്പൊ മുതു നാാംകകാകവേ അവർ ചോണ്ണാവർഹ്യെകു കേട്ടതാല് വിക്കാശിക്കിയോമു. അവർ ഉന്നമൈയാ കവേ ഇന്ത ഉലക്കൈ ഇരച്ചിക്കപ്പോകിയവർ എന്നു നമ്പകിയോമു” എന്നു അന്തപ് പെണ്ണണി തമ ചോണ്ണാർകൾ.

അതികാരിയിൻ മക്കക്കു ഇയേക

കുണ്ണപ്പട്ടത്തുകുല

(മത്തേയു 8:5-13; ലുക്കാ 7:1-10)

⁴³ഇരു നാടകൾ കൂർഡിത്തുമു ഇയേക അന്നക രത്തൈ വിട്ടു കവിലേധാവുകുകു ചെൻനാർ. ⁴⁴ഇയേക ഏരുക്കൈ ഓരു തീരക്കത്തിനി താൻ ചോണ്ണ ഉരിയിൽ മതിക്കപ്പമാട്ടാൻ” എന്നു ചോബലിയിരുന്താർ) ⁴⁵അവർ കവിലേധാവുകു

വന്തപോതു അങ്കുൾ മക്കകൾ അവരൈ നല്ല മുരൈയിലു വരവേം്രനാർ. അന്ത മക്കകൾ ഇയേക ഏരുക്കൈയിലു പാശക പണ്ണിക്കൈയിലു ചെധ്യതവർഹ്യെല്ലാമു നേരിലു കണ്ടവർകൾ. അന്ത മക്കകൾ അപ്പണിക്കൈയിലു കലവന്തു കൊണ്ടവർകൾ. ⁴⁶കവിലേധാവിയുൾ കാനാ എൻര ഉലരുകുകു ഇയേക മീണ്ടുമു ചെൻനാർ. ഏരികൈ എവേ അവർ അന്തുതാൻ താന്നണ്ണൈരത്തിരാട്ടചൈ ഇരചമാക മാർഹ്യിരുന്താർ. അരച നിന്നു മുക്കീയമാന അതികാരി ഒരുവൻ കപ്പപര നക്കുമിലു വൈത്തു വന്താൻ. അവൻതു മക്കൻ നോയുർഹിരുന്താൻ. ⁴⁷അന്ത മനിതൻ, ഇയേക ഇപ്പൊ മുതു മുതു മുതു വന്തു താൻ മക്കനു നോയൈകു കുണ്ണമാകുകുമപടി ഇയേകവൈ വൈന്തിക്കീരാർ എന്നു കേൾവിപ്പപ്പാൻ. ആകൈയാല് അവൻ കാനാ ഉലരുകുപ്പോയും ഇയേകവൈ ചന്തിത്താൻ. കപ്പപ്പനുകു മുക്കു വന്തു താൻ മക്കനു നോയൈകു കുണ്ണമാകുകുമപടി ഇയേകവൈ വൈന്തിനാൻ. അവൻതു മക്കൻ ഏരുക്കണവേ സാകുമ നീലയിലു ഇരുന്താൻ. ⁴⁸നീന്കൾ അപ്പുതാംകണായുമു അചിയാന കണായുമു കാണാവിപ്പടാലു എൻഡു അനു നമ്പ മാട്ടുകൾ” എന്നു ഇയേക ചോണ്ണനാര്.

⁴⁹അന്ത അതികാരിയോ, “ജൂധാ, എൻ ചിന്തിയ മകൻ ചാവതാർകു മുൻ എൻ വീട്ടിന്തു വാഗ്രംകൾ” എന്നു ഇയേക ചോണ്ണനാര്.

⁵⁰അതാർകു ഇയേക, പോ, ഉൻ മകൻ പിഞ്ഞുപാണാൻ” എന്നാരു. അന്ത മനിതൻ ഇയേക ചോണ്ണ നീൽിലു നം പിക്കൈ വൈത്തു താൻ വീട്ടിന്തു തിരുമ്പിനാൻ. ⁵¹വൃഥിയിലു അവൻതു വൈലൈക്കാരർകൾ എതിരിലു വന്താർകൾ. “ഉന്കൾ മകൻ കുണ്ണമാകീ വിപ്പടാൻ” എൻരു അവർകൾ ചോണ്ണനാരകൾ.

⁵²“എൻ മകൻ എപ്പോതു കുണ്ണമാകുതെന്തുകിനാൻ?” എൻരു കേപ്പടാൻ അവൻ. “നേർത്തു ഒരു മനി ഇരുക്കുമപോതു ഉന്കൾ മകൻിനു കായ്ക്കശല വിലകി കുണ്ണമാനതു” എൻരുകൾക്കാരാട്ടകൾക്കും.

⁵³ഇയേക, “ഉൻ മകൻ പിഞ്ഞുപാണാൻ” എൻരു ചോണ്ണൻ നേരുമു ഒരു മനിതാൻ എൻപതൈ അന്ത അതികാരി ഉന്നരുന്തു ചോണ്ണപാാൻ. ആകൈയാല് അവനുമു അവന്തു വീട്ടിലു ഉள്ള അണവരുമു ഇയേകവിന്മീതു വികവാസമു വൈത്തതൻ. ⁵⁴യുടേധാവിലിരുന്തു കവിലേധാ വുക്കു വന്തു പിരാകു, ഇയേക ചെമ്പ്തു ഇരണ്ടപാവതു അപ്പുതമു ഇതു.

38 വരുട നോധാവി കുണ്ണമട്ടവ്

⁵ പിരാകു, ഇയേക ഏരുക്കൈമുക്കു യുതുകൾക്കിനു ഒരു പണ്ണിക്കൈയിൽപ്പോതു ചെൻനാർ. ²അന്തേ ജൂദു ഉന്നതു മന്തപംകൾ ഉൾള ഒരു കുളം ഇരുന്തു. യുതമൊഴിയിലു* ഇതിന്തു പെതശ്താ* എൻരു പെയർ. ഇന്തകു കുളം

⁵⁶മൊമാലി അരാമിക, എപ്പരു പോന്റ മൊழി.

താങ്കൾ മുകളം നാട്ടിലു യുതർക്കാലം പേസ്പംപ്പ മൊழി.

പെതശ്താ പെത്താധ്യത്താ അല്ലതു പെതശ്താ എൻരുമു അമുക്കപ്പം. ഏരുക്കൈയിലു വടക്കിലു തേവാലഘയ്തിന്തു അരുകിലു ഇരുക്കിയ കുളം.

ആട്ടുവാസല് അരുകേ ഇരുന്തതു. ³കുളത്തിന് അരുകില് ഉണ്ടാ മന്തപത്തില് നോധാരികൾ പലർ പട്ടെത്തുക്കിട്ടുന്നരാം.* ⁴അവർക്കണില് ചിലർ കുറുപ്പകൾ: ചിലർ ചപ്പാണികൾ: ചിലർ കുമ്പിപ്പോന ഉറുപ്പുക്കണം ഉന്നയെവർകൾ. ⁵അവർക്കണില് ഒരുവൻ മുപ്പട്ടെത്തട്ടു ആണ്ടുകണാക നോയും വായ്പപ്പട്ടിഗ്രൂന്താൻ. “ഇയേക അന്തു നോധാരി അങ്കു പട്ടെത്തുക്കിടപ്പെതക കണ്ടാർ. അവൻ നീംനട കാലമാക നോധാരിയായും ഇരുപ്പതു അവർ അറിന്താരാ. ആകെയാലും അവർ അവനിടമുണ്ടെന്നു കുന്നമാട്ടെ വിറുമ്പുകിരാധാ?” എന്റു കേട്ടാർ.

⁶“ഡ്യാ, തന്നാണീർ കലംകുമ്പോതു നാൻ പോയ നീരില് ഇരുന്തുവരുത്തു എനക്കു ഉത്തവി ചെയ്യ ധാരുമില്ലെല്ല. മുതല് മനിതനാകപ്പോയ മുപ്പുകുവരുത്തു മുയലിലേൻ. ആണാലും എങ്കു മുൻനാലും എവനാവുതു ഒരുവൻ മുതല് മനിതനാകപ്പോയ മുപ്പുകുവിടുക്കിരാൻ” എന്റു അന്തു നോധാരി പത്രം ചൊണ്ടാൻ.

⁷പിരുകു ഇയേക “എമുന്തു നില. ഉന്തു പട്ടുക്കൈയെ എടുത്തുകു കൊണ്ടു നട” എന്റാർ. ⁸ഉടനേ അന്തു നോധാരി കുന്നമാട്ടുന്താൻ. അവൻ തന്തു പട്ടെതക്കൈയെ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കു ആറുമ്പിത്താൻ.

ഇതു നികുളന്ത അന്തു നാഡോ ഓമ്പു നാൾ. ¹⁰ആകെയാലും യൂതർകൾ, “ഇന്റു ഓമ്പുവനാൾ. നീ പട്ടുക്കൈയെ എടുത്തുകു കൊണ്ടു പോവുതു ചരിയല്ലു” എന്റു അവനിടമുണ്ടിൽ.

¹¹ആണാലും അന്തു മനിതനാകു, “ഒരു മനിതരുക്കു കുന്നമാക്കിനാരാ. എന്തു പട്ടുക്കൈയെ എടുത്തുകു കൊണ്ടു പോകുമ്പടി കൂർണ്ണാർ” എന്റാൻ.

¹²“ഉംനെ കുന്നമാക്കിപ്പ് പട്ടെതക്കൈയെ എടുത്തുകു കൊണ്ടു പോകുമ്പടി ചൊണ്ണം അവൻ ധാരാ?” എന്റു യൂതർകൾ കേട്ടാൻ.

¹³ആണാലും അന്തു മനിതനുകുകു തന്നെനകു കുന്നമാക്കിയാർ. അവൻ പട്ടുക്കൈയെ എന്തേ കരാറാക മക്കൻ ഇരുന്താൻ. ഇയേക വുമും അവലിവടമ്പിട്ടു മഹ്നന്തു പോയിരുന്താർ.

¹⁴പിരുകു ഇയേക അവനെ ആലയത്തില് കണ്ടുപിടിത്താർ. ഇയേക അവനിടമുണ്ട്, “പാർ, ഇപ്പൊമുതു നീ കുന്നമാക്കിവിട്ടായും. ഉംകുകുകു കേവുരാതപടി മേലുമും പാവുമും ചെയ്യാമലും ഇരുപ്പാധാകു” എന്റു കൂർണ്ണാർ.

¹⁵പിരുകു അന്തു മനിതൻ യൂതർക്കിടമുണ്ടുപോന്നു. അവനുണ്ടു യൂതർക്കിടമുണ്ടു, “ഇയേക താൻ എന്നെനകു കുന്നമാക്കിയാവാം” എന്റു ചൊണ്ണാൻ. ¹⁶ഇയേക ഇവാരു ഓമ്പു നാൾിലും നോയെകു കുന്നപ്പട്ടുകുയതാലും യൂതർകൾ ഇയേക്കൈവകു കുർന്നമുകളും എവനാറുവൻ ഏറിയിലും ഇരുന്തുകുഞ്ഞിരാണോ അവൻ കുന്നമാട്ടുവാനും.”

വാക്കിയിമ ³ ചില കിരോക്ക് പരിത്തികൾ “അവർക്കണ തന്നാണീർ നക്കുവരുത്താകക കാത്തിരുന്താൻ” ചില ചെമ്പട്ക്കിയ പരിത്തികൾ ⁴വുതു വാക്കിയത്തിലും, “ചില നേരുക്കണിലും ഒരു തേവുതാനു കംത്തരിപ്പിരുന്തു രിരികു ഇരുക്കിയാണു. നീരെക ലൈവുതുവാൻ. തേവുതുവാൻ ഇവാരു ചെയ്ത പിരുകു മുകളും മുകളും എവനാറുവൻ ഏറിയിലും ഇരുന്തുകുഞ്ഞിരാണോ അവൻ കുന്നമാട്ടുവാനും.”

¹⁷ആണാലും ഇയേകവോ യൂതർക്കിടമുണ്ടു, “എന്തു പിതാ (തേവൻ) വേണ്ടെലു ചെയ്വൈതു നിരുത്തുവതേ ഇല്ലെലു. നാഞ്ഞുമും വേണ്ടെലു ചെയ്തു കൊണ്ണാടുകു മേരുകു മേരുന്നേൻ” എന്റാർ.

¹⁸ഇതെക കേട്ട യൂതർകൾ ഇയേക്കൈവകു കൊണ്ണാടുവിടുക കുമുഖമയാക മുയർക്കി ചെയ്താരകൾ. അവർകൾ, “മുകളിലും ഇയേക ഓമ്പുവനാൾിനു ചാട്ടത്തെ ഉടൈത്തുവിട്ടാരാ. പിരുകു അവർ തേവൻ അവരതു പിതാ എന്റു കൂർക്കിരാറു. അവർ തന്നെനെ തേവഞ്ഞുകുകു ചാമമാകക കൂർക്കിരാറും വിലാക്കുകു വരുകുഞ്ഞിരാറും” എന്റു വിലാക്കുകു കൂർന്ണിരാറും.

തേവ അതികാരമും പെற്റു ഇയേക

¹⁹ആണാലും ഇയേകവോ, “ഉംകുളുകു ഉണ്ണമൈകവേ കൂർക്കിരേൻ. ഇന്തകു കുമാരൻ തനിയാക എതുവുമും ചെയ്വതിലുണ്ണെലു. ഇവർ തന്ന പിതാവിടുമുണ്ണെലു എതെപ്പു പാരക്കിരാറോ അവർ റൈയേ ചെയ്തു വരുകീരാറു. ²⁰പിതാ കുമാരൻ നേരിക്കിരാറു. അവരുടെ തന്തു കുമാരൻ ചെയ്പാവന്നെലും കുമാരഞ്ഞുകുകു കാട്ടിപ്പാവുകീരാറു. ഇന്ത മനിതൻ കുന്നമാനാൻ. ഇതെവിടെ മേലാണ കാരിയാക്കണാപ്പെടുവാൻവരും തന്തു കുമാരൻ മുലമും ചെയ്വാരു. പിന്നു നീങ്കൾ എല്ലോറുമും ആക്കരിയപ്പെടുവീരകൾ. ²¹പിതാവാൻവരും ഇരുന്തവർക്കണും ഉയിരോടു എമുപ്പുകു മാരാറും ഇയേക്കു പിടിലുണ്ണെലു. ²²അതുതാൻ പിതാവാൻവരും വരുകുകു തീരപ്പാനിപ്പാലിലുണ്ണെലു. ആണാലും അവർ ഇതെതക്കെ തീരപ്പാനികുകു അതിക്കാരത്തെ തന്ന മക്കനിടമുണ്ടെലു ഓപ്പന്തെത്തിരുക്കീരാറു. ²³തേവൻ ഇതെകു ചെയ്താർ. എന്നേവേ അഞ്ഞതു മക്കനുമും പിതാവുകുപ്പും ചെയ്ക്കിരുക്കും അവനിടമുണ്ടുപാവുവാരും. ആണാലും അവരുടെ തന്തു കുമാരഞ്ഞുകുകു മരിയാതെ ചെയ്യാമാവിട്ടാലും അവൻ പിതാവാനവുമും അവമരിയാതെ ചെയ്തവാനാക്കിരാറു. ²⁴പിതാവേ തന്ന കുമാരൻ നുമ്പിടമുണ്ടപ്പിടിയിരുക്കീരാറു. ²⁵“നാൻ ഉംകുളുകു ഉണ്ണമൈകവേ കൂർക്കിരേൻ. നാൻ ചൊണ്ണിരുത്തെ എവൻ കേട്ടു എന്നെന്നു അഞ്ഞപ്പിനാവരെ നമ്പുകിരാഞ്ഞോ അവഞ്ഞുകുകു നിൽക്കിയമാന വാച്ചുവും ഉണ്ണു. അവൻ തീരപ്പുകുകു ഉട്ടപ്പടമാട്ടാൻ. അവൻ ഏരുക്കെന്നേവേ മരണത്തെ വിട്ടു നീങ്കി ജീവണെപ്പെற്റുവന്നാക്കിരാൻ. ²⁶ഉംകുളുകു ഒരു ഉണ്ണമൈകവേ കൂർക്കിരേൻ. മുക്കിയമാനാവേണ്ടെലു വരുമും. അവഭേദാനു ഏരുക്കെന്നേവേ ഇങ്കേ ഇരുക്കിരുതു. ആകെയാലും അവർ തന്ന കുമാരഞ്ഞുകുകു അതിക്കാരത്തെ കൊടുത്തിരുക്കീരാറു. ²⁷അതുതാൻ അവർ കുമാരഞ്ഞുകുകു, അഞ്ഞതു മക്കനുകുകു തീരപ്പാനികു അതിക്കാരകു പരിത്തിയാകും അതിക്കാരത്തെ തൊട്ടാൽ കുമാരനിപ്പിരുന്തു കേട്ടപ്പബന്നരെ നമ്പുകിരുത്താൻ നിൽക്കിയ ജീവണെപ്പെറുകുഞ്ഞിരാഞ്ഞിരാണും.

²⁸പിതാവിടുമുണ്ടുന്തേ (തേവന്തെയിരുന്തേ) ജീവണം വരുകുഞ്ഞാൽ. ആകെയാലും അവർ തന്ന കുമാരഞ്ഞുകുകു അതിക്കാരത്തെ കൊടുത്തിരുക്കീരാറു. ²⁹അതുതാൻ അവർ കുമാരനിപ്പിരുന്തു കേട്ടപ്പബന്നരെ നമ്പുകിരുത്താൻ നിൽക്കിയ ജീവണെപ്പെറുകുഞ്ഞിരാഞ്ഞിരാണും.

³⁰പിതാവിടുമുണ്ടുന്തേ (തേവന്തെയിരുന്തേ) ജീവണം വരുകുഞ്ഞാൽ. ആകെയാലും അവർ തന്ന കുമാരഞ്ഞുകുകു അതിക്കാരത്തെ തൊട്ടാൽ കുമാരനിപ്പിരുന്തു കേട്ടപ്പബന്നരെ നമ്പുകിരുത്താൻ നിൽക്കിയ ജീവണെപ്പെറുകുഞ്ഞിരാഞ്ഞിരാണും.

ക്രിഹാർ. ഏണൻറ്റാല് അന്തക്ക് കുമാരനേ മനിത കുമാരനായ് ഇരുക്കിയാരൻ. ²⁸ ഇതുപറ്റി നീങ്കൾ ആച്ചസിയപ്പട്ടവേൺപാമ്. ചെത്തുപ്പോധ കല്ല നൈപില് ഇരുക്കിയാവര്കൾ അവരതു സത്തത്തെ കേട്ടുകൂട്ടുമെന്നും വരുമ്. ²⁹ അപ്പോതു അവർകൾ കല്ലത്തെയെ വിട്ടു വെരിയേ വരുവാര്കൾ. തന്കൾ വാഴ്വില് നന്നമൈയെക്ക് ചെയ്തവർകൾ എழുന്തു നിൽക്കിയ ജീവനെന്ന് പെறുവാര്കൾ. തീമെ ചെയ്തവർകൾ എழുന്തു തന്നടണ്ണൈയെപ്പെരുവാര്കൾ.

ധൂതരക്കിടമ് ഇയേസ് പ്രേക്ഷാള

³⁰ “നാൻ തനിധാക എതുവുമെ ചെമ്പവതില്ലെ. നാൻ എനക്കുക് ശൊബല്ലിയിരുക്കിയുടിയേ തീര്പ് പണിക്കിയേൻ. എനവേ എന്തു തീര്പ് പു നീക്കിയാ ഞങ്കേ. ഏണൻറ്റാല് നാൻ എനക്കുപ് പിഡിത്തമാ ണതെൽ ചെമ്പവതില്ലെ; എന്നെന്ന അഞ്ചപ്പിനു വരുക്കുപ് പിഡിത്തമാണതെയേ ചെമ്പകിയേൻ.

³¹ “നാണേ എന്നെന്നെപ്പ് പന്തി ശൊബലി വെന്നതാഡ, മക്കൾ അതെ ഏற്റുകൊാൾസമാപ്താർ കൾ.

³² “അണാല് എന്നെനക്കുന്നിത്തു മക്കൾക്കിടമ് ശൊബലുകീര വെഭ്രാറുവർ ഇരുക്കിയാർ. അവർ എന്നെനക്കു കുറിത്തു ശൊബലവു ഉന്നമെ യെന്നും എനക്കുമെ തെരിയും.

³³ “നീങ്കൾ യോവാനിടമ് ചിലരെ അഞ്ചപ്പി പിറുന്തീര്കൾ. അവൻ ഉംകളുക്കു ഉന്നമെ യെപ്പ് പന്തി ശൊബാനാൻ. ³⁴ മക്കളുക്കു എന്നെന്നെപ്പ് പന്തി ഒരുവൻ ചാട്ചി ശൊബലി വിളക്കെ വേണ്ടുമെ എന്ന് തേവൈ എനക്കീല്ലെ. അണാല് നീങ്കൾ ഇരട്ടിക്കപ്പട്ടുമെപ്പട്ടിയാക ഇവർത്തൈ നാൻ ഉംകളുക്കുകു കുറുക്കിയേൻ. ³⁵ യോവാന് എന്നുതു ഒരിയൈക്ക കൊടുക്കിയും ഒരു വിളക്കെപ്പ് പോൺഗിരുന്താൻ. നീങ്കൾ അവനുതു ഒരിയെപ്പ് പെറ്റു ചിലകാലമം മക്കിളിക്കി അടെന്തീര്കൾ.

³⁶ “അണാല് നാണ് യോവാനൈവിടപ് പെരിയാവ് എന്പതുകു എന്നിടമ് ചാട്ചി ഉണ്ണാതു. നാൻ ചെമ്പകിയെ ചെയ്യലക്കേ എനക്കു ഉറിയ ചാട്ചിക്കണാകും. ഇവൈക്കോ എൻ പിതാ, നാൻ ചെയ്യുമെപ്പട്ടിയാകക് കൊടുത്തൈവ എന്പതൈക്ക കാട്ടുകിന്നനു. ³⁷ എന്നെന്ന അഞ്ചപ്പിയെ എൻ പിതാ, എന്നെന്നെപ്പ് പന്തി അവരേ ചാട്ചി തരുകിയാർ. അണാല് നീങ്കൾ അവർ സത്തത്തെ ഒരു പൊമുതുമെ കേട്ടില്ലെ. അവർ എപ്പടി ഇരുപ്പാര് എന്നു നീങ്കൾ പാര്ത്തതുമെ ഇല്ലെ. ³⁸ പിതാവിന് അരിവുവരെ ഉംകൾില് വാഴ്വിലു മില്ലെ. ഏണൻറ്റാല് പിതാ അഞ്ചപ്പിയും ഒരു വരൈ നീങ്കൾ ഏற്റുകുമെന്നും നീങ്കൾ നീണെനക്കിയീര്കൾ. അന്ത വാക്കിയാങ്കൾ എന്നെന്നെപ്പ് പന്തി കാരുന്തുകൾ.

⁴⁰ അണാല് അന്ത നിൽക്കിയ ജീവനെപ്പ് പെരുവിരുമുപുമെ നീങ്കൾ, എന്നിടമെ വരുമെപ്പുക്കിന്റീര്കൾ.

⁴¹ “നാൻ മനിതർക്കിടിപ്പിരുന്തു പാരാട്ടൈപ്പെരുവിരുമുപവില്ലെ. ⁴² നാാണും ഉംകൾ അറിവേൻ. തേവഞ്ഞൈയെ അംപു ഉംകൾ സില് ഇല്ലെലു എന്പതൈയുമെ അറിവേൻ. ⁴³ നാാണും പിതാവിലിപ്പിരുന്തു വന്തിരുക്കിയേൻ. നാാണും വരുക്കാകപ് പേക്കിയേൻ. ആണാല് എന്നെന്ന നീങ്കൾ ഒപ്പുകൊാൾ മരുക്കിയീര്കൾ. വേഭ്രാറുവൻ വന്നുതു അവൻ തനക്കാകവേ പേക്കിനാലും അവൻ ഏറ്റുകൂട്ടുമെ കൊൾക്കിയീര്കൾ. ⁴⁴ നീങ്കൾ ഉംകൾില് ഒരുവരു പാരാട്ടുവെളിവിരുപ്പമെ കൊൾക്കിയീര്കൾ. നീങ്കൾ തേവഞ്ഞൈയെ പാരാട്ടൈപ്പെരുവുമെ മുയർക്കി ചെമ്പവതില്ലെ. ആകൈയാല് നീങ്കൾ എവാരു നമ്പിക്കൈകെ വൈക്കു മുട്ടിയുമെ? ⁴⁵ നാാണും പിതാവിലിനുമുണ്ണാാല് നിന്നും ഉംകൾക്കു കുറ്റുമെ ചൊബലുവേൻ എന്നും നിനെക്കു വേണ്ടാമെ. മോസേ താാൻ ഉംകൾ കുറൈകണാൾ ചൊബലിയുവൻ. മോസേ മട്ടുമെ ഉംകൾക്കു കാപ്പാറുമെ മുട്ടിയുമെ എന്നും നീങ്കൾ നമ്പുകിയീര്കൾ. ⁴⁶ നീങ്കൾ ഉംനൈമുഖിയേലുവേ മോസേയെ നമ്പിനീര്ക്കാണാാണും എന്നിലിലുമെ നമ്പിക്കൈയെ വൈത്തിരുപ്പപ്പീരകൾ. ഏണൻറ്റാലു മോസേ എന്നെന്നെപ്പ് പന്തി താാൻ എழുതിയിരുക്കിയാൻ. ⁴⁷ ആണാല് നീങ്കൾ മോസേ എഴുതിനൈവകണാൾ നമ്പമാട്ടമീരകൾ. ആകൈയാല് നാാണും ചൊബലവതൈയുമെ ഉംകളാലു നമ്പി മുട്ടിയാതു” എന്നും കൂർണ്ണാര്.

ജൂന്തു ആധിരക്തുകു മേരുപ്പട്ട

മക്കളുക്കു ഉണ്ണവിത്തല്

(മത്തേയു 14:13-21; മാർക്കു 6:30-44)

⁶ **പിരുകു ഇയേസ് തിപേരിധാക കടലു എന്നും അമുകകപ്പട്ടുമെ കലിലേധാക കടലിനും അക്കരൈക്കുപ് പോനാര്.** ² ഏരാാമാാന മക്കൾ അവരെപ്പ് പിൻ തൊട്ടാർന്തനാർ. ഏണൻറ്റാല് ഇയേസ് വള്ളിയിലു നോധാാണിക്കണാൾ കുന്നാപ്പ പട്ടുതീ താാൻ വല്ലവൈമെയെ വെണിപ്പാട്ടുതീയെതു അവരകൾ കണ്ണാട്ടുന്തനാർ. ³ ഇയേസ് മലയൈഡിനേമേലു എറിനാാർ. അന്തേകു തമ്മൈപ്പ് പിൻ തൊട്ടാർന്തവർക്കോാടു ഉംകാര്ന്താര്. ⁴ അപെപാമുതു ഘുക്കരുടൈയെ പശ്ചാ പണ്ണാടികൈ നേരുങ്കികു കൊണ്ണാടുന്തതു.

⁵ ഏരാാമാാന മക്കൾ അവരെ നോക്കി വരുവൈതെ ഇയേസ് കണ്ണാകണാൾ ഏരുചെതു നോമു അപ്പതൈതെ എന്തുകു വോന്കുവെതു?” എന്നും കേട്ടാര്. ⁶ (പിലിപ്പുവെ ചോതണെ ചെമ്പവതുകാകവേ ഇയേസ് അവനിപ്പുമെ ഇവാരു കേട്ടാര്. താാനു തിട്ടൈതെ ഇയേസ് ഏരുക്കെന്നേവേ തൊന്തു വൈത്തിരുന്താര്).

⁷ പിലിപ്പു, “ഇവാക്കിലി ഒവബോരുവരുമെ കൊഞ്ചുമെ കൊഞ്ചുമെ അപ്പമെ ഉംപത്തുകുമെ മേലുവേലെ ചെമ്പയെ വേണ്ടായതിരുക്കുമേ” എന്നരാൻ.

⁸ അന്തിരേധാ അവരതു ഇണ്ണെനാരു ചീജും. അവൻ ചീമോൺ പേതുരുവിനും ചോതാരൻ. ⁹ അന്തിരേധാ അവരതു ഇണ്ണെനാരു ചീജും.

തിരേയാ ഇയേക്കവിട്ട്, “ഇന്തെ ഒരു സിരുവൻ വാർക്കോതുമൈധാല് ആണ് ഔന്തു അപ്പത്തുണ്ട് ഉക്കണ്ണയുമെന്നു, ഇരണ്ണടു സിരു മീൻക്കണ്ണയുമെബെവും തിരുക്കുമീനാൻ. ആണാല് അഖൈ തീവ്വലാബ മിക്ക തിയാൻ മക്കളുക്കുപ് പോതുമാന്തല്ല” എന്ന റാൻ.

¹⁰മക്കണ്ണ ഉട്കാരുമ്പട്ടിക് കുറുങ്കാൻ” എൻ റാർ ഇയേക്. അന്തെ ഇടത്തിലി നിരൈയ പുലി ഇരുന്തു. അംകേ ജ്യായിരമും എൻനിക്കൈ വല്ലരുപ്പണി ആഞ്ഞകൾ ഉട്കാരന്താന്തരാർ.¹¹പിന്തു ഇയേക് അപ്പത്തുണ്ടുകൊണ്ടു എടുത്താര്. അതെ അവർ തേവഞ്ഞുകു നഞ്ഞി ചൊണ്ണനാർ. അതെ അങ്കു അമർന്തി ഗുന്തംവർക്കളുകുപ് പചിരന്തരികകൾ ചെയ്താര്. അവർ മീന്നെയുമെ അതെപ്പോലെവേ പചിരന്തരികകൾ ചെയ്താര്. ഇയേക് അവർക്കണിനു തേവൈക്കു ഏற്റവാരു വേൺടിയമട്ടുമെകാടുത്താര്.

¹²അഞ്ഞതു മക്കളുമെ വേൺടിയ മട്ടുമെ ഉണ്ടെന്ന്. അവർക്കൾ ഉണ്ണടു മുഡിത്തതുമെ ഇയേക് തന്ന ചീഭർക്കണിതുമെ “ഉണ്ണന്നപ്പടാതാ അപ്പത്തുണ്ടുകൊണ്ണയുമെ മീൻ തുണ്ണുകൊണ്ണയുമെ ചേകരിയുംകൾ. എതെയുമെ വൈണാക്കക് വേൺ ടാമെ” എന്നാര്. ¹³എന്നേവേ ചീഭർക്കൾ അവന്നരൈച്ചേകരിത്താന്നർ. മക്കൾ ജ്യന്തു അപ്പത്തുണ്ടുകുനിലി ഗുന്തേ ഉണ്ണന്ന ആരമ്പിത്താന്നർ. ആണാലു ഉണ്ണടു പിന്തു ചീഡിയിരുന്തു തുണ്ണുകുകുളാ പണ്ണിരെന്നുകു കൂട്ടകെലിലി നിരപ്പപ്പട്ടന്.

¹⁴ഇയേക് ചെപ്പയ ഇന്തെ അന്പുത്തുണ്ടുകുനിലി ഗുന്തേ ഉണ്ണന്ന ആരമ്പിത്താന്നർ. “ഇവർ ഉണ്ണന്ന ആരമ്പിലേയേ ഉലക്കത്തിലി വരുക്കിന്നവരാൽ തീരക്കുക്കരിച്ചിയാക ഇരുക്കുവേണ്ടുമെ” എന്നാരൻ മക്കൾ.

¹⁵അവരെ മക്കൾ അരശരാകകു വേൺടുമെ എൻ വിറുമ്പിനർ. ഇത്തന്നെ ഇയേക് അരിന്താര്. മക്കൾ തംകൾ എന്നാണ്തതൈത്ത് തിപ്പടമാക്കിച്ചെയല്പാടുതു വിറുമ്പിനർ. എന്നേവേ ഇയേക് അവർക്കണാവിട്ടുതു തനിയാക മലൈയിലെ ഏരി നാര്.

ഇയേക തണ്ണീർ മീതു നടത്തൽ

(മത്തേയു 14:22-27; മാർക്കു 6:45-52)

¹⁶അഞ്ഞു മലൈലെ ഇയേകവിനു ചീഭർക്കൾ കാവി ലേയാകു കടമ്പരക്കുകു ഇരുന്നകിച്ചെ ചെന്നാൻ.

¹⁷അപ്പൊമുതു ഇരുപ്പു ആരമ്പിത്തു. എന്നെന്നുമെ ഇയേക് അവർക്കണിതുമെ തിരുമ്പിവരവില്ലെല്ല. ഇയേകവിനു ചീഭർക്കൾ പടകിലു ഏരികു കടലൈക്കുതു. കടലൈക്കുമെ കുറുക്കുമെ തോടാങ്കിക്കുന്നു. ¹⁸കാന്ധരു വേകമാക അടിത്തുകു കൊണ്ണാം റുന്തു. കടലിലു പെരിയ അക്കൈകൾ വരാ ആരമ്പിത്തു. ¹⁹അവർക്കൾ മുൻനു നാഞ്ഞു മൈലു താരക്കിന്തുപ് പടകൈകൾ ചെലുത്തിന്നാർ. അതൻ പിന്നുപ് അവർക്കൾ ഇയേകവൈക്കു കൊണ്ടനാർ. അവർ തണ്ണീർമേലു നടത്തു വന്നു തൊണ്ണാം റുന്താര്. അവർ പടകൈ നെന്നുകു വന്നതാര്. അവരുതു ചീഭർക്കൾ അഞ്ചിന്നാർ. ²⁰“നാഞ്ഞാൻ. പയ്പാട്ടേണ്ടാമെ” എന്നു ഇയേക് അവർക്കൾ നിംമും കുറിന്നാർ. ²¹ഇയേക് ഇവ്വാരു ചൊണ്ണനുമെ അവർക്കൾ മകിമ്പിക്കി അതെന്തു പടകിലു

അവരെ ഏற്റരിക്കുകൊണ്ടനാർ. ഉടനേ അവർക്കൾ പോകു വിറുമ്പിയ ഇടത്തിന്തുപ് പടകു വന്നു ചേര്ന്തതു.

മക്കൾ ഇയേകവൈക്കുതു

²²മഹുനാൾ വന്നതു. കടവിനു അക്കരൈയിലു ചില മക്കൾ താങ്കിയിരുന്താൻ. ഇയേക തന്ന ചീഭർക്കണാടു പടകിലു ചെലവലില്ലെല്ല എൻ പതൈ അവർക്കൾ അരിന്തിരുന്താൻ. ഇയേകവിനു ചീഭർക്കണാടു ഇയേകു ഇലവലാമുഖം തനിയാകുക ചെന്ന റഹിതം അവർക്കൾ തെരിന്തിരുന്താൻ. അംകുരുന്തു ചെലവലു അന്തെ ഒരു പടകു മട്ടുമാതാൻ ഉണ്ണടു എൻപതൈയുമെ അവർക്കൾ തെരിന്തു കൊണ്ടനാൻ. ²³അപ്പോതു തിപേരിയാവിലിരുന്തു സില പടകുകൾ വന്നതൻ. അപ്പടകുകൾ, കാരത്തരു നഞ്ഞി ചൊണ്ണന്തരുന്തുപ് പിനു മക്കൾ ഉண്വു ഉണ്ടായിട്ടിൽ അരുസിൽ നിന്നന്ന. ²⁴ഇയേകവുമെ അവരുതു ചീഭർക്കളുമെ അംകേ ഇലവലു എൻപതൈ മക്കൾക്കൻ അരിന്തുകൊണ്ടനാൻ. ആകൈയാലു അവർക്കൾ പടകുക്കിലു ഏരി കപ്പപര്നകുമുക്കുചെന്നരുന്നു. അവർക്കൾ ഇയേകവൈക്കു കാണാവിറുമ്പിന്നർ.

ജീവ അപ്പമാന ഇയേക

²⁵കടവിനു അക്കരൈയിലു ഇയേകവൈക്കു കണ്ണടുപിഡിത്താന്നർ. അവർക്കൾ, “പോതകരേ, നീങ്കൾ ഇംകു എപ്പൊമുതു വന്നതീരക്കുന്നു?” എന്നു കേട്ടുന്നു.

²⁶“എൻ എൻനെന്തു തേടുകിന്നീരകൾ? എന്തു വല്ലമൈമയെ ബെബിപ്പട്ടുതുമെ എന്തു അമ്പുതാങ്കണുപു പാര്ത്തീരകൾ. അതുകാവകാ എൻ എൻനെന്തു തേടുകിന്നീരകൾ? ഇലവലു. നാൻ ഉണ്ണമൈയെകു കുറുക്കിരുന്നു. നീങ്കൾ അപ്പതൈതെ ഉണ്ണമുക്കൾ, തിരുപ്പിയായുമെ ഉണ്ണമുക്കൾ, അതണാലു എൻനെന്തു തേടുകിന്നീരകൾ. ഓപ്പിയിലുണ്ണു ഉണ്ണവക്കൾ കെട്ടു ആழിന്തുപോകുമെ. ആകൈയാലു അക്കൈയാലു. ആഞ്ഞക്കുക്കാക നീങ്കൾ മരിക്കുവേണ്ടാമോ. ആണാലു എപ്പൊമുതുമെ നാഞ്ഞമൈയുമെ നിൽത്തീയ വാപ്പുവൈയുമെ തരുകിന്ന ഉണ്ണവക്കാക വേലൈലു ചെമ്പയുങ്കൾ. മനിതുകുമാരുനേ ഉംകളുകുകു അതുകൈയു ഉണ്ണവിനെന്തു തരുവാര്. തേവന്നാകിയ പിതാ. താൻ മനിതുകുമാരാനോടു ഇരുപ്പതൈക്കു കാട്ടിവിട്ടാര്” എൻനു ഇയേകു കുറിന്നാർ.

²⁸“നാഞ്കൾ എൽത്തകയെ ചെയലുക്കണുപു ചെമ്പയേ വേണുമെ എൻ്റു തേവന്നുകു മരാ?” എൻ്റു മക്കൾ ഇയേകവിട്ടു കേട്ടുന്നു.

²⁹“തേവന്നാലു അഞ്ഞപ്പപ്പട്ടു ഒരുവരു നീങ്കൾ നുമ്പിവേണ്ടുമെ. ഇതുവേ നീങ്കൾ ചെമ്പയുങ്കൈക്കുതു എൻ്റു തേവന്നു വിരുമ്പുകിന്നാർ” എൻ ഇയേകു പതിലുവരൈത്താര്.

³⁰“തേവന്നാലു അഞ്ഞപ്പപ്പട്ടവർ നീരു താൻ എൻപതൈ നീരുപിക്കു എൻ്ഩ അമ്പുതക്കൈപ്പ പാര്ക്കു മുട്ടിയുമെനിലു, അതുകുപ് പിന്നാൻ നാഞ്കൾ ഉമ്മെ നമ്പുവോ. എൻ്ഩ ചെമ്പയുപ്പോകിന്നീരു? ³¹നമതു മുതാകൈയർക്കൾ വന്നാന്തരുത്

தில் தேவன் கொடுத்த மன்னாவை வ (உணவு) உண்டார்கள். இது தேவன் பரவோகத்தில் இருந்து கொண்டாலுக்கு உண்பதற்கு அப்பதைக் கொடுத்தார்,* என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. என்று மக்கள் தேட்டார்.

32^oநான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்
பரவோகத்திலிருந்து அப்பத்தை உங்களுக்கு
கொடுத்து மோசே அல்ல. ஆனால் என்னுடைய பிதா பரவோகத்திலிருந்து உண்மையான அப்பத்தை உங்களுக்கு கொடுக்கிறார்.
33தேவனின் அப்பம் என்பது என்ன? பரவோகத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்து உலகத்துக்காக ஜீவனைத் தருகிற ஒரு வர்தான் தேவனின் அப்பம்! என்னார் இயேசு.

அப்பம் சென்றால் ஜுகை.
 34 “ஆண்டவரே, எப்பொழுதும் அந்த அப்பத்தை எங்களுக்குத் தாரும்” என்றனர் மக்கள்.

35⁴ நான்தான் உங்களுக்கு ஜீவனிக்கும் அப்பம். என்னிடம் வருசீற் மனிதன் என்றென் றைக்கும் பசியோடு இருப்பதில்லை. என்மீது நம் பிக்கை வைக்கிற எவ்வளம் எப்பொழுதும் தாக்காமல் இருப்பதில்லை. 36⁵நங்கள் என்னைப் பார்த்திருந்தும் என்மீது நம் பிக்கையில்லாமல் இருக்கிற்கள் என்று நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன். 37⁶எனது பிதா என் மக்களை எனக்குத் தந்திருக்கிறார். அம்மக்களில் ஒவ்வொருவரும் என்னிடம் வருவார்கள். என்னிடம் வருசீற் ஒவ்வொருவரையும் நான் ஏற்றுக் கொள்வேன். 38⁷நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறாரோ அதைச் செய்துகூட்டி நான் பரவோக்கத்தில் இருந்து வெளியிருக்கிறேன். நான் விரும்புவதைச் செய்வதற்கு வரவில்லை. 39⁸தேவன் கொடுத்த மக்களில் எவ்வரையும் நான் இழுக்கக் கூடாது. நான் இறுதி நாளில் அவர்களையெல்லாம் எழுப்புவேன். என்னை அனுப்பினவர் நான் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புவதும் இதைத்தான். 40⁹குமா நமைப் பார்க்கி ஒவ்வொருவரும் அவரில் நம் பிக்கை வைத்து நித்தியை என்னைப் பெறுவின்றனர். நான் அந்த மனிதர்களை இறுதி நாளில் எழுப்புவேன். இதுதான் எனது பிதாவின் விருப்பமும் அகும்” என்றார் இயேசு.

43⁴ ஒருவருக்கொருவர் குற்றம் சாட்டுவதை நிறுத்துங்கள். **44** என்னை அனுப்பியவர் அந்தப் பிதாதான். அவரே மக்களை என்னிடம் அழைத்து வருகிறவர். நான் இறுதி நாளில் அவர்களை எழுப்பவேன். என் பிதா என்னி

தம் மக்களை அழைத்து வராவிட்டால், எவ்ரும் என்னிடம் வர முடிவதில்லை. ⁴⁵இது தீர்க்கத் தரிசிகளின் மூலம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேவனிடம் மக்களுக்கும் கற்றுத் தேவனிடம் வருகிறார்கள்.* மக்கள் அப்பிதாவலைக் கிரார்கள். கற்றுக்கொள்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் என்னிடம் வருகிறார்கள். ⁴⁶எவ்ரும் பிதாவை வப் பார்த்திருப்பதாக நான் கருதவில்லை. தேவனிடம் இருந்து வந்தவர் மட்டுமே அவரைப் பார்த்திருக்கிறார். ⁴⁷நான் உண்மையாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஒருவன் நம்பிக்கை வைத்தால் அவன் நிதிய ஜீவனைப் பெறுவான். ⁴⁸நானேன் ஜீவனிக்கும் அப்பம். ⁴⁹உங்கள் முதாதையர்கள் தேவன் கொடுத்த மன்னாவை வணாந்தரத்தில் உண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் மற்றவர்களைப் போன்றே மாண்டு போனார்கள். ⁵⁰நான் பரலோகத்தில் இருந்து வந்த அப்பம். ஒரு மனிதன் இதனை உண்பானேயானால் அவன் என்னிடம் கிறக்கும் உயிரவாழ்வான். ⁵¹என்னுடைய சரீரம்தான் அந்த அப்பம். நான் என் சரீரத்தை தருவேன். உலகில் உள்ளவர்கள் வாழ்வைப் பெறுவார்கள்” என்று இயேசு கூறினார்.

52 பிறகு யூதர்கள் தங்களுக்குள் விவாதம் செய்து கொண்டனர். “எவ்வாறு இந்த மனி தன் தனது சரீரத்தை நாம் உண்ணும் படி கூறவான்?”, என்னவர் அவர்கள்.

⁵³“நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன். நீங்கள் மனித குமாரனின் சரீரத்தை உண்ணவேண்டும். அவரது இரத்தக்கை அருந்தவேண்டும். இதை நீங்கள் செய்யாவிட்டால், உங்களுக்கு உண்மையான வாழ்க்கை கிடைக்காது.

⁵⁴எனது சரீரத்தைப் புசித்து இரத்தக்கை அருந்துகிற எவ்வும் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவான். நான் அவனை இழுத்தாளில் எடுப்பவேன்.

எனது சர்ரைமே உண்மையான உணவு. எனது இரக்கமே உண்மையான பானம். ⁵⁶ ஒரு வன் எனது சர்ரத்தைப் புசித்து என் இரத்தத்தை அருந்துவானேயானால் அவன் என்னி நலும் நான் அவனுடைய வழாழுவதாகும். ⁵⁷ பிதா என்னை அனுப்பினார். பிதா வாழ்கிறேன். அவரால் நானும் வாழ்கிறேன். ஆகையால் என்னை உண்ணுகிறவன் என்னால் உயிர் வாழ்கிறான். ⁵⁸ நமது முதாதையர்கள் வணந்த ரததில் புசித்த அப்பத்தைப்போல அல்ல நான். அவர்கள் அந்த அப்பத்தை உண்டார்கள். ஆனால், மற்றவர்களைப் போன்று அவர்கள் இறந்து போயினர். நானோ பரவோ சுத்திகில்றந்து இறந்து வந்த அப்பம். இத்தனை உண்ணுகிற எவனும் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவான் என்றார் இயேசு. ⁵⁹ இவை எல்லாவற் றறையும் இயேசு, கப்பரந்கூமிலுள்ள முதர்களின் ஜெப ஆலயத்தில் போதனை செய்யும்போது கூறினார்.

നിൽക്കിയ ജീവനുക്കുരിയ വാര്ത്തകൾ

“ഇയേസ്വിൻ സീഥർകൾ ഇവർക്കു ഉള്ളംഖല കേട്ടപ്പറകൾ. “ഇന്ത ഉപത്രകൾ എന്നുക കൊവിത്തർ കുക കൂടിന്മാൻമെലു, ഇവർക്കു ഉള്ളംഖല കൊള്ളാണു മുട്ടുമും?” എന്ന സീഥർകൾ കുറിഞ്ഞു.

61 അവരുടെയെ സീഥർകൾ മുമ്പുമുത്തുപ്പതെ ഇയേസ് അനീന്തു കൊണ്ടപാറ. എന്നേവേ ഇയേസ് അവർക്കണിമും, “നാന് ചൊന്നണവർന്നൈ എന്നുക കൊള്ളാണവില ചീരമും ഇരുക്കിരുതാ?” എന്നു കേട്ടപ്പറാ.

62 “അപ്പടിയാണാലു മനിക കുമാരൻ താമ വന്നതു ഇടത്തിന്തകേ തിരുമ്പി ഏൻപ്പോവെതക്കു കാണണപ്പു എപ്പടിയിരുക്കുമും?” **63** ഒരു മനിക തനുക്കു അവനു ചീരുമും മട്ടുമേ വാച്ചു അണിപ്പുപ്പു ഇല്ലെല. അവനു ആവിയേ ജീവണങ്ങെൽ തരുക്കുതു. നാൻ ഉംഗളുക്കുചു ചൊന്നണവകണ്ണകൾ ധാരാവുമും ആവിയേ. ഇവൈയേ ജീവണങ്ങെൽ തരുവൻ. **64** ആണാലു ഉംഗക്കിലു ചില്ലർ വികവാസമും ഇല്ലാമലു ഇരുക്കിരീറ്റുകൾ” എന്ന റാറാ. (തന്നെനു വികവാസിക്കാതവര്ക്കണ്ണ ഇയേസ് പുരിന്തു കൊണ്ടപാറ. ഇത്തന്നു അവരുടുക്കുമുള്ളേ പുരിന്തു കൊണ്ടപാറ. തനുക്കു എതിരാക്കു തിരുമ്പുകുറവെന്നുമും ഇയേസ് അനീന്തിരുന്താറാ.)

65 അതനാലുതാൻ നാൻ, “പിതാ അനുമതിക്കാം ഒപ്പിയ ഒരുവനുമും എന്നിനിമും വരമാട്ടപാൻ എന്നു ചൊണ്ടേൻ” എന്നരാർ ഇയേസ്. **66** ഇയേസ് ഇവ്വാരു ചൊന്നണപിയുകു അവരതു സീഥർക്കിലു അനേകർ അവരെ വിട്ടുപെ പോധിണാർ. അവരുടു ഇയേസ്കവൈപ്പി പിന്തോപ്പന്തു ചെലവെതക്കു നീരുത്തിനാർ.

67 പിന്തു ഇയേസ് തന്തു പണ്ണിരുന്നു അപ്പോൾത്താരക്കണ്ണുമും പാര്ത്തു, “നീന്കുന്നുമും വിട്ടുവിട്ടു വിലക്കിച്ചു ചെല്ലു വിരുമ്പുകുന്നീരുക്കാം” എന്നു കേട്ടപ്പറാ.

68 സീമോൺ പേതുരു ഇയേസ്കവൈപ്പി പാര്ത്തു, “ആണ്ടവരേ, നാംകൾ എന്കേ പോവോമും? നിൽക്കിയ ജീവനുക്കുരിയ വാര്ത്തക്കണ്ണ നിരോവൈത്തരുക്കിരീറു. **69** നാംകൾ ഉമ്മൈ നമ്പുകി റോമു. നീരു തേവന്തിമിരുന്തു വന്നു പരിക്കുമാണവർ എന്പതെ നാംകൾ അനിവോമും” എന്ന റാറാ.

70 പിന്തു ഇയേസ് അവരക്കണിമും, “എന്നാലു തേര്ന്തെടുക്കപ്പറ്റ പണ്ണിരുവർ നീന്കൾ. ആണാലു ഉംഗക്കിലു ഒരുവൻ പിസാക്” എന്നരാർ.

71 ഇയേസ് യൂതാലൈപ്പ് പന്ത്രിയേ ഇവ്വാരു കുറിഞ്ഞാർ. അവൻ സീമോൺ സ്കാറായോട്ടുകു മകൻ. പണ്ണിരുവരിലു ഒരുവൻ. ആണാലു പിന്തു കാവക്കുതിലു യൂതാലു ഇയേസ്കവിന്തു എതിരാക്കു തിരുമ്പിവിട്ടാൻ.

ഇയേസ്കവൈപ്പി അവരതു ചോതരാക്കുന്നു

72 ഇതന്തുപു പിന്തു ഇയേസ് കവിലേധാവൈ ചെന്നുപി പിരയാണമും ചെയ്താറാർ. അവർ യൂദേയാ നാട്ടിലു പിരയാണമും ചെയ്യു വിരുമ്പിവില്ലെല. ഏണ്ണന്റാലു അംഗുൾശി യൂതാരകൾ അവരെക്കു കൊബൈലെചെയ്യു വിരുമ്പിനാൻ.

2 അപ്പൊമുതു യൂതാരകൾ കുപാരപ്പണ്ടിക്കുക*

ഭരംഗുകു കൊണ്ടുന്നതു. **3** ആക്കയാലു ഇയേസ് വിനു ചോതരാകൾ അവരിമും, “നീന്കൾ ഇന്ത ഇത്തെ വിട്ടു പണ്ണിക്കുകക്കാകു യൂദേയാ വിന്തു പോങ്കൾ. അങ്കേ ഉമതു സീഥർകൾ ഉമ്മുടൈയെ അപ്പുതാക്കണ്ണകൾക്കു കാണ്ണപാരകൾ.

4 മക്കൾ തന്നെനു അനീന്തു കൊണ്ണാ വേണ്ടുമും എന്നു ഒരുവൻ വിരുമ്പിനാലു അവൻ, താൻ ചെയ്ക്കിരു കാരിയാഞ്കണ്ണ മരൈക്കക്കു കുപാതു. ഉംകണ്ണാ ഉലക്കുതുക്കു വെണിപ്പാപ്പെടുത്തുന്നകൾ. അവരക്കുലു നീന്കൾ ചെയ്യുമും അപ്പുതാക്കണ്ണകൾക്കു കണ്ടു കൊണ്ടുമും” എന്നരാർകൾ. **5** ഇയേസ് വിനു ചോതരാർ കൂടു അവരിമും നുമ്പിക്കു ഇല്ലാമലേയേ ഇരുന്താരകൾ.

6 “ഇയേസ് തന്തു ചോതരാക്കിടമും, “എനക്കാൻ ചരിയാൻ നേരമും ഇന്നുമും വരവില്ലെല. ആണാലു നീന്കൾ പോവതെരുവു എന്തു നേരമും ചരിയാൻ നേരമാതാൻ.”

7 ഇന്ത ഉലകമും ഉംകണ്ണാ വെവുപ്പതില്ലെല. ആണാലു ഉലകമും എന്നെന്നു വെവുക്കുതു. ഏണ്ണന്റാലു നാൻ അവരക്കിടമും അവരകൾ തീക്കു ചെയ്യുകൾക്കു എന്നു ചൊണ്ടിരുന്നേൻ.

8 ആക്കയാലു നീന്കൾ പണ്ണിക്കുക്കുപ്പു പോങ്കൾ. നാൻ ഇപ്പൊമുതു പണ്ണിക്കുക്കുപ്പു പോവവുകയും ഇല്ലെല. എനക്കാൻ ചരിയാൻ നേരമും ഇന്നുമും വരവില്ലെലു” എന്നരാർ. **9** ഇയേസ് ഇവർന്നൈച്ചു ചൊന്നണ പിന്തു കലിലേധാവൈയേ തങ്കി വിട്ടാർ.

10 എന്നേവേ, ഇയേസ്വിനു ചോതരാകൾ പണ്ണിക്കുകാക്കപ്പു പുറപ്പട്ടു ചെന്നരാക്കർ. അവരകൾ പോണ്ടിരു ഇയേസ്കവൈപ്പു പോണാരാ. ആണാലു അവരു മക്കുലുക്കുകു കാസ്തി തരാവില്ലെല. **11** അപ്പണ്ണിക്കൈന്പോതു യൂതാരകൾ ഇയേസ്കവൈവു തേമിനാരകൾ. “എങ്കേ അന്ത മനിതൻ?” എന്നരാർകൾ.

12 അംകേ ഒരു പെറുന്കുട്ടമും ഇരുന്തതു. അവരക്കിലു പെറുമ്പാലോർ ഇയേസ്കവൈപ്പു പന്ത്രി താങ്കുളുക്കുൾ പേസിക്കൊണ്ടന്നർ. ചില്ലർ “അവരു മിക്കണും മനിതര്” എന്നരാൻ. ആണാലു വെവു അവരു മക്കുലുക്കുകു കാസ്തി തരാവില്ലെലു. **13** ആണാലു എവരുക്കുമും ഇയേസ്കവൈപ്പു പന്ത്രി വെണിപ്പാപ്പെടാക്കു കുരുവുതുക്കു അംഗുൾശി തേമിനാരകൾ. “എന്തു അന്ത മനിതൻ?” എന്നരാർകൾ.

14 ഇയേസ് എവരുക്കുമും ഇയേസ്കവൈപ്പു പന്ത്രി തേവാലയതുക്കുപ്പു പോയു അംകേ ഉപകേമു ചെയ്താരാർ. **15** യൂതാരകൾ ആക്കരിയപ്പെട്ടാൻ. “ഇന്ത മനിതര് പാണിലിലു പാതയുക്കില്ലെലു. ഇവർന്നൈ ഇവർ എവരു എവലുവാരു കുർത്തുക്കു അംഗുൾശി അംഗുൾശിനാർ.”

16 ഇയേസ് എരുചുവെമിലു ഉപതേക്കിത്തലു പണ്ണിക്കൈ പാതി മുടിക്കു വിട്ടതു. പിന്തു ഇയേസ് തേവാലയതുക്കുപ്പു പോയു അംകേ ഉപകേമു ചെയ്താരാർ. **17** യൂതാരകൾ ആക്കരിയപ്പെട്ടാൻ. “ഇന്ത മനിതര് പാണിലിലു പാതയുക്കില്ലെലു. ഇവർന്നൈ ഇവർ എവരു എവലുവാരു കുർത്തുക്കു അംഗുൾശി അംഗുൾശിനാർ.”

18 കുപാരപ്പണ്ണിക്കൈ മോഡേയിനു കാലുത്തിലു നാഡി ആണ്ടുകു വെന്നാന്തരക്കിൽ തീരിന്തു. മക്കനിം നീനിന്നാവാകു, ഒവബോരു ആണ്ടുമും കുപാരംക്കാണിലു തന്തീ യൂതാരകൾ കൊണ്ടപാടുമും ഒരു മുക്കീയ വാരാമ.

16“നാൻ ഉംകളുകു ചെച്ചീറ ഉപത്രേചമ് എങ്കുകു ചൊന്തമാനവൈ അല്ല. അവൈ എൻ്റെനെ അഞ്ചപ്പിനവരിടമിരുന്തു എങ്കുവെള്ളുവെള്ളു. **17** തേവൻിൻ വിരുപ്പപ്പടി ചെയ്യപ്പെടിയ ഒരുവൻ വിരുമ്പിനാലും, അവൻ എൻ ഉപത്രേചമ് തേവൻിമിരുന്തു വന്നതു എൻപതെ അനിന്തു കൊണ്ടാണ്. അതോടു അവൻ, ഇന്ത ഉപത്രേചമ് എങ്കുകു ചൊന്തമാനവൈ അല്ല എൻപതെ യുമ് അനിന്തു കൊണ്ടാണ്. **18** തന് ചൊന്തമാന സിന്തണ്ണക്കു ഉപത്രേചിക്കീ എവനുമ് തനകു കുറിപ് പെറുമെമ്മൈ അതുവയേ മുധിക്കിക്കി നാൻ. തണ്ണെ അഞ്ചപ്പിനവരെപ് പെറുമെമ്പ് പട്ടുത മുധിക്കുകുമും ഒരുവൻ എപ്പൊമുളുമും ഉണ്മെയെയേ പേക്കിരാൻ. അവനിടമും എന്തു തു വഹ്വുമും ഇല്ലെലു. **19** മോസേ ഉംകളുകുകു ചില ചട്ടംക്കണക്ക് * കൊടുത്തിരുക്കിരാൻ. ഇല്ലെലുയാ? ആനാലു ഉംകൾിൽ എവരുമും അതർകുകു കീഴപ്പട്ടിവയില്ലെലു. എൻ്റെ ഏൻ കൊാലെ ചെപ്പു മുധിക്കിരീകൾ? എന്നു ഇയേക് കേപ്പറാ.

20 “നീ പിസാക പിഡിത്തവൻ. അതനാലു താൻ ഇപ്പടി ഉണ്റുകീരായും. നാംകൾ ഉണ്ണെങ്കെ കൊാലെ ചെച്ചു മുധിക്കി ചെച്ചുവില്ലെലു” എന്നു മക്കൾ പതിലു ചൊണ്ണാരകൾ.

21 “നാൻ ഒരു അർപ്പതു ചെച്ചുതേൻ. നീങ്കൾ ആച്ചരിയപ്പട്ടുകീരികൾ. **22** മോസേ വിരുത്തചേതനാമ് * പന്ത്രിയ ചട്ടംക്കണക്ക് കൊടുത്തിരുക്കി നാറാ. (ആനാലു ഉണ്മെയിലും മോസേ ഉംകളുകു വിരുത്തചേതനത്തെക്കു തരവില്ലെലു. അതു മോശേകു മുർകാളുത്തിലേയേ നമതു മക്കൾിടമിരുന്തു വന്നതു നാടക്കിരുമും നീങ്കൾ കുമ്പനുകളുകു വിരുത്തചേതനാമം പണ്ണണുകീരികൾ. **23** മോസേയിൻ കുട്ടാശകുകു കീഴപ്പട്ടിയ ഓമ്പവു നാശിലുമും ഒരു കുമ്പനുകളുകു വിരുത്തചേതനാമം ചെപ്പുവാമും എൻപതെ തിരുതു കാട്ടുകീരുതു. എൻവേ, നാൻ ഓമ്പവു നാശിലും ഒരു മനിതനിന്നു മുഴു ചീര്ത്തെയുമും കുന്നമാക്കി ഭേദം എൻപത്രു കാക എന്മേലു ഏൻ കോപമാപ്പു ഇരുക്കിരീകൾ? **24** വെനിത്തോരുത്തുക്കു വെള്ളെ നിരുത്തുക്കു വരുവെനെ നിരുത്തുക്കു വരുവെനെ അതു മുഴുമായാമും മുഴുവു ചെപ്പുവക്കൾ” എന്നരാർ ഇയേക്.

ഇയേക്കൗണ കിരിശുവാ?

25 എരുച്ചലേമിലും ഉംസിലും മക്കൾ “അവരകൾ കൊാലെ ചെച്ചു മുധലക്കി മനിതർ ഇവർതാണു. **26** ആനാലു ഇവരോ എല്ലോരുമും കാഞ്ഞുമുപടിയുമും കേട്കുമുപടിയുമും ഉപത്രേചമ്

ചട്ടകൾ ചീനായ മലൈയിലും തേവൻ തണകുകു കൊടുത്തു ചട്ടംക്കണക്കു മോസേ തേവൻിൻ മക്കൾ ഗുരുകുകു കൊടുത്താരു. (ധാത. 34:29-32)

വിരുത്തചേതനം മേലു തോലെവെള്ളെ തുന്നാഡിപ്പതു. ഒരുവെരുപു മുള അഞ്ഞ കുമ്പനുകളുകുമും തിരുതെയുമും പട്ടു. തേവൻ ആപ്രകാപുതൻ ചെപ്പുതു കൊണ്ടു ഒപ്പനുക്കു അടുത്താണമായി തിരുതെയുമും പട്ടു.

ചെപ്പുതുകൊണ്ടിരുക്കിരാൻ. ഒരുവരുമും അവർ ഉപത്രേചിപ്പപതെ നിരുത്തിപ്പിടിയുമുഖിച്ചു ചെപ്പുവെള്ളെ. ഒരുവരുമും പോലുമും. **27** ആനാലു ഇന്ത മനിതർ എങ്കിരുന്തു വരുക്കിരാബെന്നു നാമും അറിവോമും. ആനാലു ഉണ്മെയാന കിരിശുവു വരുമുപോതു അവർ എങ്കിരുന്തു വന്നതാരു എന്പതു എവരുകുമും തെരിയാമലു ഇരുകുമും” എന്നും.

28 ഇയേക് തേവാലയത്തിലു തൊടപ്പരുന്തു ഉപത്രേചമ് ചെപ്പുതുകൊണ്ടിരുന്താരു. “അുമാമും, നാഞ്ഞാരു എൻപതെയുമും എങ്കിരുന്തു വന്നതേൻ എൻപതെയുമും നീങ്കൾ അരിവീരകൾ. ആനാലു നാഞ്ഞാരു ചൊന്ത അതികാരത്തിനു പേരിലു വരവില്ലെലു; ഉണ്മെയാന ഒരുവരാലു നാഞ്ഞാലു അഞ്ചപ്പപ്പട്ടേൻ. നീങ്കൾ അവരെ അറിയമാട്ടുകൾ. **29** ആനാലു അവരെ നാഞ്ഞാരു അറിവേൻ. നാഞ്ഞാലു അവരിടമിരുന്തേ വന്നതുവും. അവരും എൻ്റെനു അഞ്ചപ്പിനാര്” എന്നരാർ ഇയേക്.

30 ഇയേക് ഇവവാരു ചൊണ്ണണപ്പരുക്കു മക്കൾ അവരെപ്പ് പിഡിക്കു മുധിന്റുകൾ. ആനാലു ഒരുവരാലുമും ഇയേക്കുവെള്ളെ തൊടമുടിയു വില്ലെലു. ഇയേക് കൊാലുപ്പട്ടുവെള്ളുകാണ ചരിയാൻ നേരുമും ഇന്നുമും വരവില്ലെലു. **31** ആനാലു ഏരാണമാന മക്കൾ ഇയേക്കുവിട്ടു നം പിക്കുകുവെള്താരകൾ. “നാംകൾ കിരിശുവുണ്ടിയിൽ വരുക്കുകകുകു കീരുക്കിരോഗാ. കിരിശുവും വന്നതാലു, അവരും ഇന്ത മനിതരവാവിട്ടു അതികമാനാ അർപ്പതുക്കുവെള്ളുകൾ ചെപ്പവാരോ? ഇല്ലെലു. എൻവേ, ഇന്ത മനിതരു കിരിശുവാകു ഇരുക്കുവെണ്ണും” എന്നരാൻ.

ഇയേക്കുവെള്ളുകു ചെപ്പു മുധിക്കി

32 ഇയേക്കുവെപ്പ് പന്ത്രി മക്കൾ പേരീക്കുകാൾ വളതുപ് പരിശേയരകൾ അറിന്തനാരു. തലൈമുശാരാഡിയുമും, പരിശേയരുമും തേവാലയചുവെള്ളുകു ചേവക്കുവെള്ളുകു കുകുതു ചെപ്പു അഞ്ചപ്പിനാരു. **33** ഇയേക് മക്കൾിടുമും, “ഇന്നുമും കൊഞ്ഞുക്കുവാലുമും നാഞ്ഞാലു ഉംകളോടു ഇരുപ്പേൻ. പൂരു നാഞ്ഞാലു എൻ്റെനു അഞ്ചപ്പിയവരിടമും തിരുപ്പിപ്പ് പോവേൻ. **34** അപ്പോതു എൻ്റെനു നീങ്കൾ തേടുവീരകൾ. ആനാലു ഉംകളാലു കണ്ണും പിഡിക്കു മുഴിയാതു. നാഞ്ഞാലു ഇരുകുമും ഇത്തുങ്കുമും ഉംകളാലു വരുമുഴിയാതു” എന്നരാർ.

35 “നാമും കണ്ണുപിഡിക്കു മുഴിയാതപടി ഇവൻ എന്തു ഇത്തിന്തുപടി പോകപ്പെക്കിരാൻ? ഇവൻ നമതു മക്കൾ വാമ്പുകു കിരുക്കുക നകരാംകളുകുപ്പു പോകപ്പെക്കിരാൻ? അല്ലതു അങ്കേപ്പുണ്ണാ കിരുക്കുക മക്കൾഗുരുകു ഉപത്രേചിക്കപ്പെടു പോകിരാനു? ആനാലു കുറുക്കിരാഡേനോ. ‘നാഞ്ഞാലു ഇരുകുമും ഇത്തുങ്കുമും ഉംകളാലു വരുമുഴിയാതു’ എൻവേ.

36 “നീങ്കൾ എൻ്റെനു തേടുവീരകൾ, ആനാലു ഉംകളാലു എൻ്റെനു കണ്ണുപിഡിക്കു മുഴിയാതു” എൻരുമും കുറുക്കിരാഡേനോ. “നാഞ്ഞാലു ഇരുകുമും ഇത്തുങ്കുമും ഉംകളാലു വരുമുഴിയാതു” എൻരുമും കുറുക്കിരാഡേനോ? ആനാലു ഇരുകുമും ഇത്തുങ്കുമും ഉംകളാലു വരുമുഴിയാതു” എൻരുമും കുറുക്കിരാഡേനോ.

പരിശക്ത ആവിധാനവർ

³⁷പണ്ടികയിൻ ഇരുത്താനുമും വന്തു. ഇതു മിക മുക്കിയൊന്നാണ്. അൻ്റു ഇയേഴ്സ് എന്തും നിന്റു ഉരത്തു കുറവില് പേസിനാർ. “ഒരുവൻ താകമാപി ഇരുന്താൾ അവൻ എൻഡി ടമ് വന്തു പരുക്കട്ടുമു്.”³⁸എൻഡി നമ്പിക്കൈ വൈക്കിന്രവുംതെയെ ഇതയത്തിൽ ഇരുന്തു ലീവുടു തന്നാണേർന്നൾ ആരുകൾ പെരുക്കെടുക്കുമു്, ഇതൈക്കതാൻ വേതവാക്കിയാംകൾ കൂർക്കിന്റുണ്ടുണ്ടാർ. ³⁹ഇയേഴ്സ് പരിശക്ത ആവിധാനവരൈപ്പ് പന്ത്രി ഇവാരു പേസിനാർ. ഇന്തുമും മക്കളുടുകുപ് പരിശക്ത ആവിധാനവർ പകിന്താക്കികപ്പട്ടവില്ലെലു. ഏണ്ണന്റാം ഇയേഴ്സ് ഇന്തുമും മരണ മത്തെവുമു് ഇല്ലെലു. മകിനൈധാപം ഉമ്പിർത്തെഴുവുമു് ഇല്ലെലു. ആനാലു പീരുകു അവരിടമു് വിശ്വാസമു് വൈക്കപ്പോകിന്ര മക്കൾ അനൈവരുമു് പരിശക്ത ആവിധാനവരൈപ്പ് പെരുവബർ.

ഇയേക്കവൈപ് പന്ത്രി മക്കൾിന് വിഖാതമു്

⁴⁰ഇയേഴ്സ് ചൊണ്ണി ഇക്കാരിയാംകൾ മക്കൾകേപ്പന്നർ. സിലർ, “ഇന്തു മനിതർ ഉണ്ണമൈധാൻ തീരക്കത്തിരിച്ചിതാൻും” എന്നുണ്ടാർ.

⁴¹വേദു ചിലരോ, “ഇവർ താൻ കിരിശ്വതും” എന്നുണ്ടാർ.

മന്ത്രുമു് ചിലരോ, “കിരിശ്വതു കലിലേധാവിലി ഗ്രന്തു വരമാട്ടാർ. ⁴²ഒരുവൈതാക്കിന്റെ കുടുമ്പത്തിലിരുന്തു താൻ കിരിശ്വതുവരപ്പോകിന്റാർ എന്റു കൂർക്കിന്റുണ്ടാൻ. അത്തു ടൻ താവേൽതു വാമ്പുന്തു പെച്ചലകേമിലിരുന്തുതാൻ കിരിശ്വതു വരുവാര് എന്റുമു് കൂർക്കിന്റുണ്ടാർ. ⁴³എന്വേ, ഇയേക്കവൈപ് പന്ത്രിയ കരുത്തുക്കൾിലും ഒരുവരുക്കെന്നാരുവര് ഒത്തുക്കെക്കാൾവില്ലെലു. ⁴⁴സിലർ അവരൈക്കു കൈതു ചെയ്യ വിരുമ്പിന്റാർ. ആനാലു ഒരുവരുമു് ഉണ്ണമൈലും അവർ മേലു കൈ വൈക്കവില്ലെലു.

ധൂക്കത്തെവര്ക്കൾിന് അവിശ്വാസമു്

⁴⁵തേവാലയച്ചേവക്കർക്ക് തലൈമൈ ആചാരിയർകൾിന്തുമു് പരിശേയർക്കൾിന്തുമു് തിരുമ്പിപ്പോരക്കൾ. “ഐൻ ഇയേക്കവൈക്കുണ്ണും” എന്റു അവർക്ക് കേപ്പന്നർ?

⁴⁶തേവാലയച്ചേവക്കർക്കാരോ, “ഈന്തു ഒരു മനിതനുമു് അവരൈപ്പ് പോൾ കുറ്റതുക്കക്കൾക്കുഹ്യിയ്തിലും” എന്നുണ്ടാർ.

⁴⁷ഇതുന്തുപു പരിശേയർക്കൾ, “അപ്പടിധാനാലു ഇയേഴ്സ് ഉന്കക്കണ്ണുമു് മുട്ടാണാക്കിവിട്ടാർ. ⁴⁸എന്തുകു തലൈവരാവവുതു ഇയേഴ്സ് വിൻ മീതു നമ്പിക്കൈ വൈക്കിരുക്കിന്റാരക്കാൾ? ഇല്ലെലു. എന്തുപു പരിശേയരാവവുതു അവനെ നമ്പിക്കിന്റാരക്കാൾ? ഇല്ലെലു. ⁴⁹ആനാലു അവരൈ നമ്പുകിന്ര മക്കൾ മോചേയിൻ ചട്ടത്തെപ്പാൻമു്* ഒന്നുമും തെരിയാവക്കാൾ ഇരുക്കിന്റാരക്കാൾ. അവർക്ക് തേവനിൻ ചാപ്പത്തിന്തു ആളാവാരക്കാൾ” എന്റൊരാർക്കൾ.

സ്തമ്പ മോചേയിൻ വിക്കുമന്ത്രം.

⁵⁰ആനാലു അന്തകു കുട്ടത്തിലു നിക്കൊതേമുവുമു് ഇരുന്താൻ. ‘നിക്കൊതേമുവുമു് ഇയേഴ്സ് കൈവക്കാൻപു പോവാർക്കിലു ഒരുവണ്ണം*’ ⁵¹അവൻ, “ഒരു മനിതനെപ്പു പന്ത്രി മുழുവുതുമു് കേപ്പത്തിവുതുമു് മുൺണാൾ തന്നടിപ്പുതുമു് നമ്പാട്ടമു് ഇടമു് കൊടുപ്പാക്കില്ലെലു. അവൻ എൻഡെന്നുണ്ണുണ്ണും ചെയ്തിരുക്കിന്റാൻ എൻപ തൈകു തെരിന്തുകൊണ്ണാനുമുംവരെ നാമ തീർപ്പാവിക്കു മുധ്യാതു” എന്നുണ്ണാൻ.

⁵²പുതുക്ക തലൈവര്ക്കൾ അവനിടമു്, “നീഡുമു് കൈവാലാവിലിരുന്തുതാൻ വന്നതിരുക്കിന്റാനും” വേതവാക്കിയാംകൾപ്പു പാഠതുപ്പാർ. കവിലോഗാവിലിരുന്തു എന്തവൊരു തീരക്കൂടാരിയിധിയുമു് വരുമുധ്യാതു എന്റു നീ അരിന്തുകൊണ്ണാവായു്” എന്നുണ്ണാൻ.

(சില കിരോക്ക് പ്രതിക്കിലിലു 7:53-8:11 വരെ ഉംജാ വശനാങ്കക്കാൾ എമുതവില്ലെലു.)

വിപസാരത്തിലു പിഥിക്കപ്പട്ടപെഡൻ

⁵³പുതുക്ക തലൈവര്ക്കൾ അനൈവരുമു് അന്തു ഇടക്കൈ വിടുപു വീട്ടിന്തുപു പോയിന്നാർ.

8 ²മരുനാൾ അതികാലൈലു അവർ തിരുമ്പാവുമു് തേവാലയത്തുകുപ് പോന്നാർ. ³മരുനാൾ മക്കളുടുകു ഉപതേക്കിത്താൻ. ⁴അപോതാരകുരുമു്, പരിശേയരുമു് ഒരു പെണ്ണനെ വിടിത്തിലും കൊണ്ണും വന്നുണ്ടാർ. അവൻ വിപസാരം ചെയ്തതறകാകപ് പിഥിക്കപ്പട്ടവേലു. അവനോ മക്കൾ ഞുകു മുൺണാൾ നിന്തുമപ്പാടി പുതുക്കൾ വന്നുപരുത്തിന്നാർ. ⁵അവരകൾ ഇയേഴ്സ് വിടിത്തിലും, “പോതകരേ, ഇന്തുപ്പെഡണ ഒരുവനിടമു് കണ്ണാടിപ്പുതുമു് ഉരുവു കൊണ്ണാടിരുന്തപോതു കണ്ണാടിപ്പുതുകപ്പട്ടാൾ. ⁶മോചേയിൻ ചട്ടപ്പടി ഇവാരുപാവാലു പാവം ചെയ്യും ഒവണ്ണും. നാംകൾ എൻഡും ചെയ്യും വേണ്ണും. നാംകൾ എൻഡും ചെയ്യും എന്റു നീർ ചൊാലു കിരീറീ?” എന്റു കേപ്പന്നർ. ⁷പുതുക്കൾ ഇന്തുകു കേണ്ണവിയെ ഇയേക്കവൈവി ചോടിപ്പുതുകാകകു കേപ്പന്നർ. ഇയേഴ്സ് വിനീ മീതു എതാവാതു കുന്നുമു് കുമത്തുവേ അവരകൾ വിരുമ്പിന്നാർ. ആനാലു ഇയേഴ്സ് കുനിന്തു തഹരയിലു തന്ന വിരലാലു എതോ എമുതികു കൊണ്ണാടിരുന്താർ. ⁸പുതുക്ക തലൈവരകു അതേ കേൾവിയെ ഇയേഴ്സ് വിടിത്തിലും തൊപ്പന്തു കേപ്പട്ടുകു കൊണ്ണാടിരുന്താൻ. ആകൈയാലു ഇയേഴ്സ് എമുന്തു നിന്നും, “പാവം ചെയ്യാതു എന്തുകു കുമത്തുവേ അവരകൾ വിരുമ്പിന്നാർ. ആനാലു ഇയേഴ്സ് കുനിന്തു തഹരയിലു തന്ന വിരലാലു എതോ എമുതികു കൊണ്ണാടിരുന്താർ. ⁹പുതുക്ക തലൈവരകു അതേ കേൾവിയെ ഇയേഴ്സ് വിടിത്തിലും തൊപ്പന്തു കേപ്പട്ടുകു കൊണ്ണാടിരുന്താൻ. ആകൈയാലു ഇയേഴ്സ് എമുന്തു നിന്നും, “പാവം ചെയ്യാതു എന്തുകു കുമത്തുവേ അവരകൾ വിരുമ്പിന്നാർ. ആനാലു ഇയേഴ്സ് കുനിന്തു തഹരയിലു തന്ന വിരലാലു എതോ എമുതികു കൊണ്ണാടിരുന്താർ. ¹⁰പുതുക്ക തലൈവരകു അതേ കേൾവിയെ ഇയേഴ്സ് വിടിത്തിലും തൊപ്പന്തു കേപ്പട്ടുകു കൊണ്ണാടിരുന്താൻ. ആകൈയാലു ഇയേഴ്സ് എമുന്തു നിന്നും, “പാവം ചെയ്യാതു എന്തുകു കുമത്തുവേ അവരകൾ വിരുമ്പിന്നാർ. ആനാലു ഇയേഴ്സ് കുനിന്തു തഹരയിലു തന്ന വിരലാലു എതോ എമുതികു കൊണ്ണാടിരുന്താർ.

നിക്കൊതേമു ... ഒരുവൻ നിക്കൊതേമു ഇയേഴ്സ് വിനുതു പന്ത്രിയ വിവരമു യോവൻ 3:1-21ലു ഉണ്ണാതു.

ഒവിവ മലൈ എരുചലേമു നക്കിൻ അരുകിലു ഇരുക്കിരു കുന്നും.

⁹ இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட மக்கள் ஒவ்வொருவராக விலகிப் போயினர். முதலில் முதியவர்கள் விலகினர்; பிறகு மற்ற வர்கள் விலகினர். அந்தப் பெண் ஜோடு இயேசு மட்டும் தனியைக் கிடப்பட்டார். அவர் அவருக்கு முன்னால் நின்றுகொண்டிருந்தாள். ¹⁰ இயேசு அவனை ஏற்றிடுப் பார்த்து, “பெண் ஜே, எல்லோரும் போய்விட்டார்கள். ஒருவனும் உன்னைக் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பாரிக்கவில்லையா?” என்று கேட்டார்.

“அதற்கு அவர், “ஆண்டவரே, எவரும் என்னைத் தண்டனைக்குட்படுத்தித் தீர்ப்பளிக் கவில்லை” என்றார்.

பிறகு இயேசு, “நானும் உனக்குத் தீர்ப் பளிக்கவில்லை. இப்பொழுது நீ போகலாம், ஆனால் மறுபடியும் பாவம் செய்யாதே” என்னார்.

இயேசுவே உலகத்தின் ஓளி

12மீண்டும் இயேசு மக்களோடு பேசினார். அவர், “நானே உலகத்துக்கு ஒளி. என்னைப் பின்பற்றி வருகிற எவ்வும் ஒரு போதும் இரு சில் வாழுமாட்டான். அவன் வாழ்வதைத் தரு கிற ஒளியைப் பெறுவான்” என்றார்.

13 “ஆனால் பரிசேயர்கள் இயேசுவிடம், “உன்னைக் குறித்து நீ பேசும்போது நீ சொல்வதை உண்மையென்று நீ மாத்திரமே கூறுகிறாய். ஆகையால் நீ சொல்லுகின்றவற்றை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது” என்றனர்.

14 அதற்கு இயேசு, “ஆமாம். என்னைப்பற்றி நானே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் சொல்லுகின்றவற்றை மக்கள் நம்ப முடியும். ஏனெனில் நான் எங்கேயிருந்து வந்தேன் என்பதை எனக்குத் தெரியும். அதோடு எங்கே போகிறேன் என்றும் எனக்குத் தெரியும். நான் உங்களைப் போன்றவன் இல்லை. நான் எங்கிருந்து வந்தேன் என்றும் எங்கே போகிறேன் என்றும் உங்களுக்குத் தெரியாது. **15** சாதாரண மாக ஒருவனைப் பார்த்து கணிக்கிற விதத் திலேயே நீங்கள் என்னைப்பற்றி கணிக்கிறீர்கள். நான் எவ்வரைப்பற்றியிருக்கிறேன் பதிலளிப்பதை. **16** ஆனால் நான் கணிக்கும்போது என்கணிப்பு உண்மையுள்ளதாய் இருக்கும். ஏனென்றால் தீர்ப்பளிக்கும் காலத்தில் நான் தனியாளாய் இல்லை. என்னை அனுப்பிய என் பிதா என்னோடு இருக்கிறார். **17** இரண்டு சாட்சிகள் ஒரே உண்மையைச் சொன்னால் உங்கள் சட்டம் உண்மைதான் என்று ஏற்றுக் கொள் சிற்று. **18** நானும் என்னைப் பற்றி சொல்லுகிற ஒரு சாட்சி, அத்துடன் என்னை அனுப்பிய என் பிதாவும் எனது இன்னுமொரு சாட்சி என்னார்.

19மக்கள் அவரிடம் “உன் பிதா எங்கே இருக்கிறார்?” என்று கேட்டார்கள். “நீங்கள் என்னைப் பற்றியும் என் பிதாவைப் பற்றியும் அறியமாட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் என்னை அறிந்துகொண்டால் என் பிதாவையும் அறிந்

துகொள்வீர்கள்” என்று பதி இவரைத்தார். 20 இயேசு தேவாலயத்தில் உபதேசம் செய்யும் பொழுது இவற்றைச் சொன்னார். எல்லோரும் பண்ண செலுத்துகிற இடத்தில் இயேசு இருந்தார். ஆனால் எவரும் அவரைக் கைசு செய்ய வில்லை. இயேசுவிற்கு அந்த வெளை இன்னும் வரவில்லை.

டிக்டர்களின் அறியாமை

²¹ மீண்டும் இயேசு மக்களிடம், “நான் உங்களைவிட்டுப் போகிறேன். நீங்கள் என்னைத் தேடுவீர்கள். நீங்கள் உங்கள் பாவங்களோடு சாவீர்கள். நான் போகிற இடத்துக்கு உங்களால் வரமுடியாது” என்றார்.

“ஏனவே யுதர்கள் தங்களுக்குள், “இயேசு தன்னைத் தானே கொண்று கொள்வாரா? அதனால்தான் நான் போகிற இடத்துக்கு உங்க ளால் வர முடியாது என்று கூறினாரா?” என்று கேட்டுக் கொண்டனா.

“நான் முத்து குடும்பத்தின் பொருள்தோறு இயேசு, நீங்கள் கீழே இருந்து வந்தவர்கள். ஆனால் நான் மேலே இருந்து வந்தவன். நீங்கள் இந்த உலகத்துக்கு உரியவர்கள். ஆனால் நான் இந்த உலகத்தைச் சராந்திருக்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் பாவங்களிலேயே மரிப்பீர்கள் என்றால் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆம். நானே* அவர் என்பதை நம் பாவிட்டால் உங்கள் பாவங்களோடேயே நீங்கள் மரணமடைவீர்கள்.”

²⁵அதற்கு யூகர்கள், “நீங்கள் யார்?” என்று கேட்டார்கள்.

இயேசுவோ அவர்களிடம், “நான் ஆரம்பத் திலேயே உங்களுக்குச் சொல்லியவர்தான்.

“26 உங்களைப் பற்றிச் சொல்ல என்னிடம் நிறைய செய்திகள் உள்ளன. நான் உங்களை நியாயம் தீர்க்கவும் முடியும். என்னை அனுப் பினவரிடமிருந்து கேட்டவற்றையே நான் மக்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அவர் உண்மையைப் பேசுகிறவர்” என்றார்.

27 இயேசு யாரைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருக் கிறார் என்று யூதர்கள் அறிந்துகொள்ள

முடியாமல் இருந்தனர். இயேசு அவர்களிடம் பிதாவைப் பற்றி சூறிக் கொண்டிருந்தார்.

28எனவே இயேசு மக்களிடம், “நீங்கள் மனித குமாரனைக் கொல்லும்போது நான்தான்

என்று அறிந்து கொள்வீர்கள். அத்துடன் நான் இதுவரை செய்த செய்துகளை என் சொந்த அதிகாரத்தில் செய்யவில்லை என்பதையும் அறிவீர்கள். பிதா எனக்குச் சொன்னேனவற்றையே நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன் என்பதையும் அறிந்து கொள்வீர்கள். ²⁹ என்னை அனுப்பிய ஒருவர் எப்போதும் என்னோடுயே இருக்கிறார். அவருக்கு விருப்பமான

நானே யாத்திராகமம் 3:14ல் தேவன் பயன்படுத்தும் பெயர். ஆனால் இதில் “நான்தான் அவர் (சிறில்ஸ்து)’’ என்ற பொருளங்ம் உள்ளது.

டிருக்கிறேன். எனவே, அவர் என்னைத் தனி யாக விட்டுவிடவில்லை” என்றார். ³⁰ இவ் வாரம் இபேசு செல்லிக் கொண்டிருந்தபோது ஏராளமான மக்கள் அவரிடம் விசிவாசம் கைவத்தொன்று.

பாவத்திலிருந்து விடுதலை

31 இயேசு தன்மீது நமபிக்கை வைத்த யூதர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் என் உபதேசத்தைத் கைக்கலாமான்டு வந்தால், நங்கள் உண்மையில் எனது சீர்க்காலை இருப்பிர்கள்.” 32 பின்னர் நங்கள் உண்மையை அறிந்து கொள்ளவிர்கள். அந்த உண்மை உங்களுக்கு விடுதலையைத் தரும்” என்றார்.

33 “நாங்கள் ஆபிரகாமின் மக்கள். நாங்கள் ஒரு போதும் அடிமைகளாய் இருந்ததில்லை. ஆகவே நாங்கள் விடுதலை பெறுவோம் என்று ஏன் சொல்கிறீர்?” என்று யுதர்கள் கேட்டனர்.

34 அதற்குப் பதிலாக, “நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். பாவம் செய்கிற ஒவ்வொருவனும் அடிமைதான். பாவமே அவனது எழுமானன். 35 ஒரு அடிமை எப்பொழுதும் ஒரு குடும்பத்தின் கீருக்கமாட்டான். குமாரன் என்றென்றாலும் குடும்பத்தின் நிலைத்திருக்கிறார். 36 எனவே குமாரன் உங்களை விடுதலை செய்தால் நீங்கள் உண்மையான விடுதலையைப் பெறுவீர்கள். 37 நீங்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் நீங்கள் என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் என் உபதேசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 38 என் பிதா எனக்குக் காட்டியவற்றையே நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் உங்கள் பிதா உங்களுக்குச் சொன்னபடியே செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்றார்.

3⁹ “என்கள் பிதா ஆபிரகாமதான்” என்னர் முதல்கள். இயேசு அவர்களுக்கு விடையாக “நீங்கள் உண்மையிலேயே ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் என்றால் அவர் செய்தவற்றையே நீங்களும் செய்யவேண்டும். 40 நான் தேவனிடமிருந்து கேட்ட உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்லுவதிற்கு மனிதன். ஆனால் நீங்கள் எனக் கொல்ல முயலுகிறீர்கள். ஆபிரகாம் இது போல் எதுவும் செய்யவில்லை. 41 ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் சொந்தப்பிதா செய்த கதையே செய்கிறீர்கள்” என்றார்.

ஆனால் யூதர்கள், “எங்கள் பிதா யாரென்று தெரிந்துகொள்ள இயலாத குழந்தைகள் அல்ல நாங்கள். தேவனே எங்கள் பிதா எங்களுக்கு மிய வேரா பிதுவாம் அவரோ” என்னார்.

42 இயேசு அவர்களிடம், “தேவன் தான் உங்களது உண்மையான பிதா என்றால் நீங்கள் என்மீது அன்பு செலுத்தியிருப்பீர்கள். நான் தேவனிடமிருந்து வந்தேன். இப்பொழுது இங்கே இருக்கிறேன். நான் என் சொந்த அதி காரக்கின் பேரில் வரவில்லை. தேவன்

என்னை அனுப்பினார். ⁴³நான் சொல்லுகிற வற்றையெல்லாம் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எண்ணால் ஏன் உபதேசத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ⁴⁴பிசாசே உங்கள் பிதாவாயிருக்கிறான். நீங்கள் அவருக்கு உரியவர்கள். அவனுக்கு விருப்பமான வற்றையே நீங்கள் செய்ய விரும்புகிறீர்கள். தொகூக்கம் முதலே பிசாசானவன் கொலைகாரா னாக இருக்கிறான். அவன் உண்மைக்கு எதிரானவன். அவனிடம் உண்மை இல்லை. அவன் அவனால் சொல்லப்படுகிற பொய் யைப் போன்றவன். அவன் நார் பொய்க்கன். அவன் பொய்க்கன் பிதா. ⁴⁵நான் உண்மை யைப் பேசுகி ரேன். அதனால்தான் நீங்கள் என்னை நம்புவதில்லை. ⁴⁶ந் களில் ஏவரா வது ஒருவர் நான் பாவம் செய்தவன் என்று நிறுபிக்க இயலுமா? நான் சொல்வது உண்மை யாக இருக்கும்போது என்னை ஏன் நம்பாமல் இருக்கிறீர்கள்? ⁴⁷தேவனைச் சேர்ந்த எவனும் தேவனின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறான். ஆனால் நீங்கள் தேவனின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஏனென்றால் நீங்கள் தேவனைச் சார்ந்தவர்கள் இல்லை” என்றார்.

இயேசுவும் - ஆபிரகாமும்

⁴⁸பூர்க்கள் இயேசுவிடம், “நாங்கள் உன்னை சமாரியன் என்று சொல்லி மோம். பிசாகு உன் னிடம் புகுந்ததால் நீ உள்ளுக்கிறாய் என்றும் சொல்கிறோம். நாங்கள் சொல்லுவது சரி தானே?” என்று கேட்டனர். ⁴⁹“என்னிடம் எந்தப் பிசாகும் இல்லை. நான் என் பிதாவசூக்கு மகிழ்ச்சை உண்டாக்குகிறேன். ஆனால் நீங்கள் எனக்கு மகிழ்ச்சையை அளிப்பதில்லை. ⁵⁰நான் எனக்கு மகிழ்ச்சையைச் சேர்த்துக் கொள்ள முயற்று கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த மகிழ்ச்சையினால் ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு நீதி பதி. ⁵¹நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். எவ்வளாருவை என் உபதேசத் துக்கு ஸ்ரீப்படிச்சிறானோ அவன் ஒரு போதும் இருந்து போவதில்லை” என்றார் இயேசு.

“ஸ்டர்க்களோ இயேசுவிடம், “உனக்குப் பிசாக பிடித்திருக்கிறது என்பது இப்பொழுது உறுதியாயிற்று. ஆபிரகாமும் தீர்க்கதறிசிகளும் கூட இறந்துபோய்விட்டார்கள். ஆனால் நீயோ, ‘என் உபதேசத்துக்குக் கீழ்ப்படத்திற் வன் ஒருபோதும் இறந்து போவதில்லை’ என்ன கூறுகிறாய். ஓங்கள் பிதா ஆபிரகா மைவிடப் பெரியவன் என்று நீ உன்னை நினைத்துக் கொள்கிறாயா? ஆபிரகாம் இறந்துபோனார். தீர்க்கதறிசிகளும் இறந்துபோயினார். உன்னை நீ யாரென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” எனக் கேட்டனர்.

54 இயேசு அவர்களிடம், “எனக்கு நானே மகிழமை அளித்துக்கொண்டால் அது வீணாகி விடும். என் பிதா எனக்கு மகிழமை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் உங்கள் தேவன்

என்று நீங்கள் சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். 55 ஆனால் அவரை நீங்கள் உண்மையில் அறநிதி கொள்ளவில்லை. நான் அவரை அறி கிடேன். நான் உங்களைப் போன்றே ஒரு பொய்யனாக இருப்பேன். ஆனால் அவரை நான் அறிவேன். அவர் சொன்னவற்றுக்குக் கீழ்ப்படச்சிறேன். 56 உங்கள் தந்தையாகிய ஆபி ரகாம் நான் வந்த நாளைக் காண்பேன் என்று மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் அந்த நாளைக் கண்டு மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார்” என்றார். 57 புதூரு இடுகேவிடம், “என்ன சொன்னா? நீ ஒரு போதும் ஆபிரகாமைப் பார்த்திருக்க முடியாது. உங்கு இன்னும் ஓம்பது வயது கூட ஆகவில்லையே!” என்று கேட்டார்.

58° “நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். ஆபிரகாம் பிறப்பதற்கு முன்பே நான் இருக்கிறேன்” என்றார் இயேசு. 59° இயேசு இதைச் சான்றிடும் மக்கள் அவர் மீதுகூற எல்லிதழ்தற்கு சுற்களைப் பொறுக்கினார்கள். அனால் இயேசு மறைந்து அந்த தேவாலயத்தை விட்டு விலிக்கிப்போனார்.

பிறவி குரட்னை தண்மாக்குதல்

9 இயேசு நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு குருடனைப் பார்த்தார். அவன் பிறந்தது முதல் குருடனாக இருந்தான். ² இயேசுவின் சீர்கள் அவரிடம், “போகதரே! இந்த மனிதன் குருடனாக பிறந்தார். யார் செய்த பாவம் விவரங்க குருடானாக்கியது? அது இவனது பாவமா? அல்லது இவனது பெற்றோர் செய்த பாவமா?” என்று கேட்டனர்.

³ இயேசு அவர்களிடம், “இவனது பாவமோ, இவனது பெற்றோன் பாவமோ இவனைக் குருடன் ஆக்கவில்லை. நான் இவனைக் குணப்படுத்தும்போது தேவனின் வல்லமை இவன் மூலமாக வெளிப்படும்படியாக இவன் குருடனாகப் பிறந்தான். ⁴ பகலாக இருக்கும் போது மட்டும்தான் என்னை அனுப்பினால்வரும் செயல்களை நாம் செய்யவேண்டும் இரவு வந்து கொண்டிருக்கிறது. எவராலும் இரவில் வேலை செய்யமுடியாது. ⁵ நான் உலகத்தில் இருக்கும் வரை உலகத்துக்கு நானே வளியாட் இரக்கி ரோன்” என்றார்.

“இயேசு இவற்றைச் சொன்ன பிறகு, அவர் புழுதியில் துப்பினார். அதில் சேறு உண்டாக்கி னார். அதனை அவனது கண்களின்மேல் பூசினார்.” இயேசு அவனிடம், “போ, சீலோ வாம் குளத்தில் (சீலோவாம் என்றால் ‘அனுப்பப்பட்டவன்’ என்று பொருள்) கழுவு” என்றார். அதன்படியே அந்த மனிதன் குளத்திற்குச் சென்றான். அவன் கழுவிலிட்டுத் திரும்பி வந்தான். இப்பொழுது பார்வை பெற்றிருந்தான்.

⁸இவன் இதற்கு முன்னால் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்ததைப் பலர் பார்த்திருந்தனர்.

அ வர்களும் அ வனது சற்றத்தார்களும், “பாருங்கள்! இவன் அங்கே உட்கார்ந்து எப்பொழுதும் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருந்த அதே மனிதன்னல்லவா?” என்றனர்.

⁹இன்னும் சிலர், “ஆம். இவன் தான் அவன்”, என்றனர். ஆனால் இன்னும் சிலர், “இல்லை. இவன் அவன் இல்லை. இவன் அவனைப் போன்றே இருக்கிறான்” என்றனர்.

அப்போது அவன் தானாகவே, “முன்பு குருட்டுப் பிச்சைக்காரனாக இருந்தவன் நான் தான்” என்றான்.

10“என்ன நடந்தது? நீ எப்படிப் பார்வை பெற்றாய்?” என்று கேட்டனர்.

"அதற்கு அவன், "இயேசு என்று மக்களால் அழைக்கப்படுகிற அந்த மனிதர் ஏதோ சேறு உண்டாகினார். அதனை என் கண்களின் மீது தட்கினார். பிறகு அவர் என்னிடம் சீலோ வாம் குளத்தில் போய் கழுவஶ சொன்னார். ஆகையால் நான் போய் கழுவினேன். பின்னர் என்னால் பார்க்க முடிந்தது" என்றான்.

12 அந்த மனிதனிடம் மக்கள், “எனக்கு அந்த மனிதர்?” என்று கேட்டனர். அதற்கு அந்த மனிதன் “எனக்குத் தெரியாது” என்று கூறி னான்.

இயேசு குணமாக்சிய மனிதனிடம் பூதர்களின் விசாரணை

¹³பிறகு மக்கள் பரிசேயரிடம் அந்த மனி தனை அழைத்துச் சென்றனர். குருடாயிருங்க அந்த மனிதன் இவன்தான். ¹⁴இயேசு சேறு உண்டாக்கி இவனது கண்களைக் குணப்படுத்தி னார். அவர் இதனை ஒழிவு நாளில் செய்திருக்கிறார். ¹⁵ஆகையால் இப்பொழுது பரிசேயர்கள் அந்த மனிதனிடம், “எப்படி நீ பார்வை வெற்றாய்?” என மீண்டும் கேட்டனர். அதற்கு அந்த மனிதன், “அவர் என் கண் களின் மேல் சேற்றைப் பூசினார். நான் கழுவினேன். இப்பொழுது என்னால் பார்க்க முடிசிறகு” என்றான்.

16 சில பரிசேயர்கள், “அந்த மனிதன் ஓய்வு நாள் பற்றிய சட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிய வில்லை. எனவே அவன் தேவனிடமிருந்து வரவில்லை” என்றனர்.

ஆனால் சிலரோ, “பாவம் செய்கிற எந்த மனிதராலும் இதுபோன்ற அற்புதங்களைச் செய்ய முடியாதே” என்றனர். யூதர்கள் தங்க ணக்கள் ஒத்துப்போக வில்லவை.

17 பூர்க்கள் குருடனாயிருந்த அந்த மனிதனிடம் மீண்டும் கேட்டார்கள். “இயேசு உன்னைக் குணமாக்கினான். உன்னால் பார்க்க முடிச்சி ரது. அவனைப் பற்றி நீ என்ன சொல்லிறாய்?”

அந்த மனிதன் “அவர் ஒரு தீர்க்கதறிசி” என்றான.

18 அந்த மனிதன் குருடனாயிருந்து பார்வை பெற்றது குறித்து யூர்க்களுக்கு இன்னும் முழு மையான நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை எனவே அந்த மனிதனின் பெற்றோர்க்களுக்கு அளவுப்

പിനർ. ¹⁹പുത്രകൾ അവന്തു പെற്റോരകൾിടമ്, “ഇവൻ ഉംകൾ മകന്താണോ. അവൻ കുറുന്നാ കവേ പിന്നതാൻ എന്നു ചൊണ്ണിർക്കും. ഇപ്പെബാഫുതു അവനാലും എവരു പാർക്കമുടി സീരുതു്” എന്നു കേള്ടന്നർ.

²⁰അതർകു അവന്തു പെற്റോരകൾ, “ഇവൻ എങ്കൾ മകൻ എൻപതു എങ്കളുക്കുതു് തെരിയും. അവൻ കുറുന്നാകപ് പിന്നതാൻ എൻപതുമു തെരിയും. ²¹അവൻ ഇപ്പോതു എപ്പടിപ് പാർക്കി റാന് എന്നുമു സംക്കലണകൾ കുന്നാമാക്കിയതു ധാരാ എന്നുമു സംക്കലണകൾ തെരിയാതു. അവ ഞൈക് കേളുന്നകൾ. അവനേ പുതിലെ ചൊല്ലുകുറി വകയിലും ഖാരാന്തിരുക്കിയാൻ” എന്നുന്നർ. ²²എൻഡ്രാലും അവരകളുക്കുതു് യൂതു് തലൈവർക്കണാലും പർന്തിയ അസ്കുമു ഇരുന്നതു. ഇയേക്കഥാൻ കിരിഞ്ഞു എന്നു ചൊല്ലുകുറി എവരൊരുവരെയുമു തണ്ടാട്ടുവിടു വേൺടുമു എന്നു യൂതു് തലൈവരുകൾ വർകൾ മുടിവു ചെയ്തിരുന്നതാണു. അവർകൾ അമുകക്കണാലും പുതിലും ഇടത്തിവിരുന്നതു ലിലക്കിയുമു വൈവപ്പർ. ²³ഇന്നേവും അവന്തു പെറ്റോരകൾ, “ഇവന്നും വരാന്തു നിന്തീരിയവൻ. അവ ഞൈയേ കേളുന്നകൾ” എന്നുന്നർ.

²⁴മുമ്പു കുറുന്നായിരുന്ന അന്തു മനിതനെ മീണ്ടുമു അമൈക്കതാരകൾ. യൂതു് തലൈവർകൾ അവനിടമു, “നീ ഉന്നാമമയൈചു ചൊല്ലി തേവനെ മകിമൈപ്പാടുകുതു. ഇന്ത മനിതനു ഒരു പാവി എന്നു നാംകൾ അനിന്തിരുക്കി മോറു” എന്നുന്നർ.

²⁵“അവർ പാവിയെന്നു എങ്കുകുതു് തെരിയാതു. ആണാലും എങ്കുതു ഒന്നു തെരിയും. നാാം മുമ്പു കുറുന്നായും ഇരുന്നേൻ. ഇപ്പോതു എന്നാലും പാർക്കു മുടിക്കിരുതു്” എന്നു അന്തു മനിതനെ ചൊണ്ണണാൻ.

²⁶അതർകു യൂതു് തലൈവരകൾ, “ഉന്നകു അവൻ എന്നു ചെയ്താൻ. എപ്പടി അവൻ ഉന്ന കണ്ണക്കണാകൾ കുന്നാപ്പാടുതിനാൻ?” എന്നു കേട്ടുന്നു.

²⁷“നാാം ഏർക്കെന്നേവു ചൊല്ലിയിരുക്കിയേൻ. ആണാലും നാാം ചൊല്ലവൈതെ നീങ്കൾ കേട്ടപ്പീംക്കൈ. എൻ മീണ്ടുമു അക്കൈ കേട്കു വിരുമ്പു കീര്തികൾ? അവരതു ചീഭരാകു വിരുമ്പുകീര്തികൾ?” എന്നു കേട്ടുന്നു.

²⁸യൂതു് തലൈവരകൾ കോപമു കൊണ്ടുന്നു. അവനൈക് കെട്ട വാര്ത്തക്കൈകളാലും തിപ്പണിനാം. “നീ താൻ ഇയേക്കിനി ചീഭിന്. നാംകൾ മോക്കേയിനി ചീഭാക്കാൻ. ²⁹തേവൻ മോക്കേയി പേരിനാരും എന്നു എങ്കളുക്കുതു് തെരിയും. ആണാലും ഇന്ത മനിതനും എങ്കിരുന്നതു് വന്നതാൻ എൻപതു എങ്കളുക്കുതു് തെരിയാതു്” എന്നുന്നു.

³⁰അതർകു അമ്മനിതനു “ഇതു മിക്കുമു ആക്കാരിയമാനു ഒന്നു. ഇയേക്കു എങ്കിരുന്നതു് വന്നതാരു എൻപതു ഉംകളുക്കുതു് തെരിയാതു. ആണാലും അവർ എൻ കണ്ണക്കണാകൾ കുന്നാപ്പാടുതിനാരു. ³¹പാവിക്കുകുതു് തേവനു ചെവികൊടുപ്പാടു ഇല്ലെന്നും അരിന്തിരുക്കിയോ. പക്കിയുമു കീഴുപ്പാടികളുമു ഉണ്ണാം ഒരുവഞ്ഞുകുതു് തേവനു ചെവികൊടുപ്പാർ. ³²പിന്നവി കുറുട്ടു മനിത

ഞൈക് കുന്നാപ്പാടുതിയു അന്പുതമു മുതൽ മുന്നൈയാക ഇപ്പോതുതാൻ നികുളുന്തുണ്ടാതു. ³³ഇയേക്കു തേവനിടമിരുന്നു തേ വന്തിരുക്കു വേണ്ടുമു. അവർ തേവനിപിറുന്നതു് വന്തിരാവിപ്പാലു അവരാലു ഇതുപോന്നു ചെയലക്കണാം ചെയ്യ ഇയേക്കാതു്” എന്നുന്നാൻ.

³⁴അതർകു യൂതു് തലൈവരകൾ, “നീ മുമ്പുവുമു പാവത്തിലും പിന്നതിരുക്കിയായും. നീ എങ്കളുക്കു ഉപതേക്കിക്കു മുയർച്ചിക്കിയായായും?” എന്നു കേട്ടുന്നു. പിന്നുന്ന അവനൈ വെണിയേ താൻവിനാൻ.

ആണ്മീക്കു കുറുട്ടു

³⁵അവർകൾ അവനൈ വെണിയേയെന്നിയൈതു ഇയേക്കു അരിന്താരു. അവർ അവനിടമു വന്നതു, “നീ മനിത കുമാരിനിടത്തിലു നമ്പിക്കൈ ഉടൈയെ വന്നാക ഇരുക്കിയായായും?” എന്നു കേപ്പാറു.

³⁶അതർകു അവൻ, “അവരൈ നാാം നമ്പുമു പദ്ധയാക അന്തു മനിതകുമാരാൻ ധാരാ എന്നു എങ്കുകു ചൊല്ലാലുവുംകൾ” എന്നുന്നാൻ.

³⁷“നീ ഏർക്കെന്നേവു അവരൈപ്പ് പാര്ത്തിരുക്കിയായും. ഇപ്പോതു ഉണ്ണേനും പേசിക്കു ചൊണ്ണിടിരുപ്പവര് താൻ അന്തു മനിത കുമാരാൻ” എന്നുന്നാരു.

³⁸ഉട്ടെനു അവൻ, “ആണ്ടവരേ! നാാം നമ്പുകു കീരേൻ” എന്നുന്നാൻ. ഇയേക്കൈ അവൻ കുന്നിന്തു വന്നാകിനാൻ.

³⁹“ഇന്ത ഉലകമു നിയായും തീർക്കപ്പാടുമു പാടിയാക നാാം ഇന്ത ഉലകതുകു വന്നതേൻ. കുറുപ്പരട്ടാർക്കു അപരാശ്വാവിലും താമ നമാരു കുന്നിന്തുകു കുമാരാൻ നമ്പുമു വന്നതേൻ” എന്നുന്നാരു. ഇയേക്ക.

⁴⁰ഇയേക്കുവന്നു ചില പരിചേയർക്കുനും ഇരുന്താരു. അവർകൾ ഇയേക്കു ചൊല്ലവൈതെകു കേട്ടുന്നു. “എന്നു? നാംകളുമു കൂട കുറുപ്പരകൾ എന്നരാ കുരുക്കിന്നുംയാ?” എന്നു കേട്ടുന്നാരു.

⁴¹ഇയേക്കു അവരകൾ, “നീങ്കൾ ഉണ്ണാമെ ലിലേയേ കുറപ്പാധി (പരിനുതു കൊള്ളാമലു) ഇരുന്താലു നീങ്കൾ പാവമു ചെയ്ത കുന്നരവാളികൾ അല്ല. ആണാലും ഉംകളുക്കുപ്പ് പാർവൈവൈ (എന്നു ചെയ്ക്കിയോമു എന്നു ഗുാനുമു) ഉണ്ണും എന്നു നീങ്കൾ ചൊല്ലവൈതാലും, നീങ്കൾ കുന്നരവാളിക്കേണു” എന്നുന്നാരു.

നല്ല മേധ്യപ്പാളുമു ആകുന്നു

10 ഉണ്ണാമെയാകവൈ നാാം ഉംകളുക്കുകു കുരുക്കിയേൻ. ഒരുവൻ ആട്ടുകൊഞ്ഞുകു തിന്തുകൾ വാകൾ വൃഥിയാകവൈ നുമുളുമു വേണ്ടുമു. വേരു വൃഥിയാക നുമുളുന്താലു, അവൻ ഒരു തിരുടൻ. അവൻ ആകുന്നൊളുകു തിരുടവൈ മുയർച്ചി ചെയ്വാൻ. ²ആണാലും മേധ്യപ്പാളും വാകൾ വൃഥിയാക നുമുളുന്തിരിവാൻ. അവനേ മേധ്യപ്പാളും. ³വാക്കൈലുകു കാക്കിയിര കാവലക്കാരാൻ മേധ്യപ്പാളുക്കാക്കു കൈവൈത്തിരുന്തു വിടുവാൻ. ആകുന്നു മേധ്യപ്പാളുകു കുറപ്പാകു ചെവി കൊടുക്കുകു. മേധ്യപ്പാളും താൻ ചോംതു ആകുന്നൊളുകു ചെവി കൊടുക്കു. അവന്തിനി പെയരൈകു ചൊല്ലി അമൈപ്പാണ്.

അവൻ അവർക്കു വെളിയേ നടത്തിക്കൊண്ടു പോവാൻ.⁴ മേധപ്പൻ തന്തു ആടുക്കണബെല്ലാമും വെളിയേ കൊണ്ടുവെന്തു പിൻ അവർ രുക്കു മുൻനാലും നടത്തു അവർക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകിരാൻ. ആടുകൾ അവൻ തുരാലു കുറിപ്പുകൾ അടയാളമുണ്ടായാലും, അവൻ അവൻ പിന്നേ ചെല്ലിന്റെ. ⁵ ആളാലു ആടുകൾ താമുഖിയാതവൻ പിന്നാലു ചെല്ലവീൽവൈലും. അവൻ വിട്ടു അവവു ലിലകി ഓടും. ഏണ്ണന്നും അവർന്തിരുകു അവന്തു തുരാലു പുരിതു” എന്നു “ഇയേസ് മക്കലിനും ഇന്തു ഉവമയൈയച്ച ചൊണ്ണനാർ. ഇന്തു ഉവമയിനും ഉട്ടപൊരുശാ അന്തു മക്കലാലു അന്തിരുകു കൊണ്ണാം മുട്ടയവീൽവൈലും.

ഇയേസവേ നല്ല മെധപ്പർ

⁷ എനവേ ഇയേസ് മേലുമും ചൊണ്ണനാർ. “നാൻ ഉങ്കളുക്കു ഉണ്മാമയയും കൂരുക്കി റേൻ. ആടുകളുക്കു നാണേ വാക്കാക ഇരുക്കി റേൻ. ⁸ എങ്കുകു മുൻനാലും വെങ്കലുകു അവനു വരുമും കണ്ണാരുമും, കൊണ്ണാലുകു കാവാക്കാരർക്കളുമായി ഇരുന്താരകൾ. ആടുകൾ അവർക്കണാക കവലിക്ക വില്ലൈ. ⁹ നാണേ വാക്കാലും, എന്ന മുലമാക നുമ്മു കീരവനേ മീട്കപ്പട്ടവാൻ. അവൻ ഉണ്ണോയുമും വെളിയേയുമും പോപ്പ മെധപ്പശലൈകു കണ്ടാട്ടെ വാൻ. ¹⁰ തിരുടൻ തിരുവുതുകാകവേ വരുകി റാനു. അവൻ ആടുക്കണാക കൊാലിലുമും അழിക്ക വുമേ ചെമ്പാക ആനുകു മുട്ടാക വരും നാണേ ജീവൈനകു കൊടുക്കു വന്നതുണ്ണാൻ. അന്തു ജീവൻ പൂരണ മുമ്പും, നാണുമുഖ്യമാനാനു.

¹¹ “നാണേ നല്ല മേധപ്പൻ. നല്ല മെധപ്പൻ തന്തു ആടുകളുക്കാക ജീവൈനകു കൊടുപ്പാൻ. ¹² കുലിക്കാക ആടുക്കണാക കവനിക്കിരുവൻ മേധപ്പനെ വിടു വിത്തിയാസമാനവൻ. കുലിക്കാരനുകു ആടുകൾ ചൊണ്ഠമാനാനുവും അലും. ആക്കയാലു ഒന്നായും വരുവതെകു കണ്ടാലു കുലിക്കാരൻ. ആടുക്കണാക വിട്ടു വിട്ടു ഓടിപ്പു പോവാൻ. പിന്തു ഒന്നായകൾ ആടുക്കണാക സിദ്ധിതു കൊണ്ണനു സിത്രാധിക്കുമും. ¹³ അന്തു മനിതൻ ഓടി വിടുക്കാൻ. ഏണ്ണന്നൂലും അവൻ കുലിക്കാരൻ. അവനുകു ആടുക്കണാപ്പു പന്ത്രിയ അക്കരൈ ഇല്ലൈ.

¹⁴ ¹⁵ “ആടുക്കണാപ്പു പന്ത്രി (മക്കണാപ്പു പന്ത്രി) അക്കരൈ കൊണ്ടാ നല്ല മേധപ്പൻ നാൻ. എൻ പിതാ എന്നെന്ന അന്തിരുപ്പതു പോലുവേ നാഞുമും എൻ ആടുക്കണാ അന്തിരുക്കി റേൻ. നാൻ എൻ പിതാവു അന്തിരുപ്പതു പോലുവേ എൻ ആടുകളുമും എന്നെന്ന അന്തിരുക്കിന്റെ. നാൻ എൻ ആടുകളുക്കാക എൻ ജീവൈനകു കൊടുക്കി റേൻ.

¹⁶ എനക്കു വേരു ആടുകളുമും ഉണ്ണാൻ. അവൻ ഇന്തു മന്ത്തൈയിലും ഇല്ലൈ. നാൻ അവർ രഹയുമും അമൃഷ്ടു വരവേണ്ടുമും. അവവു എൻ കുരാലൈകു കവലികുകുമും. വരുന്നകാലത്തിലും എല്ലാം ഒരേ മന്ത്തൈയാകവുമും ഒരേ മേധപ്പശലൈകു വുമും ഇരുക്കുകുമും. ¹⁷ എൻ പിതാ എന്നെന്ന നേരിക കിരാർ. ഏണ്ണന്നൂലും നാൻ എൻ ജീവൈനകു

കൊടുക്കി റേൻ. നാൻ എൻ ജീവൈനകു കൊടുപ്പുകാലും അതണു മീണ്ടുമും പെരുവേൻ. ¹⁸ എൻ നി തമിരുന്തു എൻ ജീവൈനെ എവരുമുഖ്യമാതു. നാണേ എൻ ജീവൈനെ താരാാമാധു കൊടുക്കി റേൻ. അതർക്കാൻ ഉരിമൈ എൻകും. അതുപോലും അതണു തിരുമ്പാപ്പു പെരുകിന്റെ ഉരിമൈയുമും എൻകും. ഇതെത്തക്കാൻ പിതാ എൻകുകു കട്ടണാധിപ്പാർ” എൻരാർ.

¹⁹ ഇയേസ് ചൊണ്ണി ഇക്കാരിയാനകൾണാലു മീണ്ടുമും പുതുക്കൾ പിരിന്തു പോധിനാർ. ²⁰ പല ഘടകകൾ “പിസാക അവളുകളും പുന്തു കൊണ്ടാതു. അവൻ പൈപ്തീയമാകു ഉണ്ണുക്കിരാൻ. അവൻ കൂരുവതൈ എൻ കേപ്പീനീരകൾ?” എൻരാർ.

²¹ അതുപു പുതിലാകു വേരു ചില പുതുക്കൾ, “പിസാക പിടിച്ചതു ഉണ്ണുക്കിരുവനാലു ഇതു പോൻ്റു ഉണ്മാമകണാപ്പു പേസമുധ്യമാ? കുറു ടാണിനു കണ്ണകണാപ്പു പിസാക കുന്നമാട്ടൈച്ചെമ്പുമാ? ചെമ്പ്യാതു?” എൻരാർ.

പുതുക്കൾ ഇയേസവുകു എത്രാകുതലു

²² അതു മമുകു കാലമാധിരുന്തു. എരുക്കലേ മില തേവാലയപ്പു പിരിതിഞ്ഞെടുപ്പുകു വന്നതു. ²³ ഇയേസ് തേവാലയത്തിലും ചാലമോനിനു മണ്ണപ്പത്തിലേ * ഇരുന്താര. ²⁴ പുതുക്കൾ അവരെക്കു മുന്നുന്തു കൊണ്ടാനാ. “ഇന്നുമും എവവു എലുമുഖു ഉം കക്കണാപ്പു പുതിരുപ്പു പുതിരാകു വൈത്തിരുപ്പീറ്റുകൾ. നീങ്കൾ കിരിഞ്ഞുവാനാലും എങ്കളുക്കുതു തെനിവാകു കൊല്ലുമും” എൻരു കേട്ടാൻ.

²⁵ “നാൻ ഏർക്കെനവേ കൂരിയിരുക്കി റേൻ. ആനാലു നീങ്കൾ നമ്പാവില്ലൈ. നാൻ എൻ പിതാവിനു പേരിലും അർപ്പതംകണാസു ചെമ്പകി റേൻ. അന്തു അർപ്പതംകൾ നാണു ധാരാന്റു ഉംകളുക്കു കാട്ടുകുന്നനാം. ²⁶ ആനാലു നീങ്കൾ നമ്പക്കിരുത്തിലും നീംകൾ എന്നെന്നാരും ഏണ്ണന്നും എന്നുകു അലും. ²⁷ എന്തു ആടുകൾ എന്തു കുരാലൈകു കേപ്പുകു. നാൻ അവർക്കു അവരുമുഖ്യമാണുവേൻ. അവൈ എൻകൈപ്പു പിന്തുകൊടുപ്പു. ²⁸ നാൻ എൻ ആടുകളുക്കു നിൽക്കിയ ജീവൈനകു കൊടുക്കി റേൻ. അവൈകൾ ഇരുന്തു പോവതില്ലൈ. അവവകൾ എവരുമുഖ്യമാണുവേൻ. ²⁹ എൻ പിതാ എൻകുകു ആടുക്കണാപ്പു പന്ത്രിക്കു കൊണ്ടാനാ. ³⁰ ആനാലു ഇയേസ് അവർക്കണിമാ, “നാൻ എൻ പിതാ മുലമാകപ്പു പല നർബൈലകണാസു ചെമ്പുകു.

³¹ മീണ്ടുമും പുതുക്കൾ അവരെക്കു കാലവുതുക്കാകകു കർക്കണാ എടുത്തുകു കൊണ്ടാനാ. ³² ആനാലു ഇയേസ് അവർക്കണിമാ, “നാൻ എൻ പിതാ മുലമാകപ്പു പല നർബൈലകണാസു ചെമ്പുകു.

പരിഥിനെ പണ്ണിക്കു മുട്ടപ്പു പിരിയിലും പുതുക്കൾ കൊണ്ടാനും വിക്കോഫ്മാനു ഒരു വാരമുഖ്യമാതു.

സാലമോനിനു മണ്ണപ്പത്തിലേ ഇതു അവളുടെയിൽ സീമീകുപ്പു പകുതിയിലും ഉണ്ണാ ഒരു ഇടം. ഇതു ക്കാരയാലു മുട്ടപ്പട്ടിരുക്കുമുഖ്യമാണു.

തേൻ. അന്തക്ക് ചെയല്ക്കണ്ണ നീന്കളുമും പാർത്തീരകൾ. അവർഖിലെ എന്തു നല്ല ചെയലുക്കാക്കണ്ണങ്ങൾക്കു കലബല്ലറിയ വിരുമ്പുകിന്റീരുന്നു? ” എന്നും കേപ്പാറ്.

33അതിൽ അവർക്കൾ “നീ ചെയ്യുന്നതു നല്ല ചെയല്ക്കാക്കാക്കവുമും നാഞ്കൾ ഉണ്ണൻകു കൊാലബലില്ലെല്ല. ആണാലും നീ ചോലബലിയിൽവെള്ളാമും തേവഞ്ഞുകു എതിരാക്കു ഇരുക്കിന്നുണ്ട്. നീ ഒരു മനിതൻ. ആണാലും നീ തേവഞ്ഞു എന്നും കൂർക്കിന്നും. അതുകൊക്കു താനും ഉണ്ണൻകു കലബലാമും എന്തിന്തു കൊാലബലപ്പ് പാരക്കിയോമും” എന്നും നാഡ്.

34“തേവർക്കാനായിരുക്കിന്റീരുകൾ, എന്നും നാഞ്ചൊണ്ണേണ്ണ്” * എന്പതായി ഉംകുരം ചട്ടത്തിലെ മുളിയിരുക്കിന്തു. 35തേവൻിൻ ചെയ്തിയൈപ്പെന്റ്രുക്കൊണ്ടാം മക്കളാം തേവർക്കൾ എന്നും ചൊാലബലാമും എന്ന പരിസ്ഥിതി വേതവാക്കിയാംകൾ കൂർക്കിന്നുണ്ടെന്നു വേതവാക്കിയാംകൾ എപ്പോതുമും ഉണ്ണനെയാണുവെള്ളു. 36കുകവേ, “നാഞ്ചേതേവൻ കുമാരൻ”, എന്നും കൂർക്കിയെന്നു. തേവഞ്ഞുകു എതിരാക്കുപ്പെക്കുവുതു എന്നും നീന്കുൾ ഏൻ കൂർക്കിന്റീരുകൾ? തേവനാലും തേരന്തെകുടുക്കപ്പട്ടി ഇന്തു ഉലക്കുത്തുകു അനുപ്പപ്പപ്പട്ടവെൻ നാഞ്താൻ. 37എന്തുടെയെ പിതാ ചെയ്തവർന്നൈ നാഞ്ചേതേവൻ ചെയ്യാവിപ്പാലും നീന്കൾ എന്നുണ്ണുന്ന നമ്പാവേണ്ടിയില്ലെല്ല. 38ആണാലും എന്തു പിതാ ചെയ്തവർന്നൈ നാഞ്മും ചെയ്വേണാനും നീന്കൾ എന്നുണ്ണുന്ന നമ്പാവിത്താൻ ആകുവേണ്ടും. നീന്കൾ എന്നുണ്ണുന്ന നമ്പാവിത്താൻ ആകുവേണ്ടും. നാഞ്ചേതേവൻ പിതാവിട്ടുമും പിതാ എൻണിട്ടുമും ഇരുക്കിന്നാർ. എന്പതെ നീന്കൾ അന്തിനു കൊാൾ വേണ്ടും” എന്നും.

39പുത്രകൾ ഇയേക്കവൈപ്പ് പിടിക്ക മീണ്ടും മുധന്നാർകൾ. ആണാലും ഇയേക് അവർക്കിടയിൽവരുന്നുതു തദ്ദീപിക്കുതുകു കൊണ്ണാൻ.

40പിന്തു ഇയേക് യോവാൻ നീതിയൈക്കു കട്ടിന്തു തിരുമ്പിപ്പ് പോന്നാർ. യോവാൻ മുണ്പു ഗുരും സ്ത്രീയാണും കൊാളുതു. ഇത്തുകുപ്പ് പോന്നാർ. അന്തേ അവരുടെ താന്ത്രികനാർ. 41അവരിടമും പബ്ലർ വന്നത്തനാർ. “യോവാൻ എവിതു അർപ്പതുമും ചെപ്പയില്ലെല്ല. ആണാലും ഇയേക്കവൈപ്പപ്രം അവൻ ചൊണ്ണനെവെള്ളാമും ഉണ്ണനെയാം ഇരുക്കിന്തു” എന്നുണ്ട്. 42അന്തേ അനേക മക്കൾ ഇയേക്കവിടുമും നമ്പിക്കുക്കൈ വൈവുത്തനാർ.

ലാസരുവിൻ ഇരുപ്പ്

11 ലാസരു എന്നു പെയറുണ്ണാരുണ്ണ ഒരു മനിതന്നും നോയുന്നിരുന്നതാൻ. അവൻ പെത്താനിയാണും നകരത്തിലെ വാമ്പുന്തു വന്നതാൻ. ഇന്തകരത്തില്താൻ മരിയാളുമും അവളാതു ചകോതാരി മാർത്താളുമും വാമ്പുന്തനാർ. 2(ഇന്തു മരിയാൻതാൻ പിന്പു ഇയേകവിന്തു വാസനെങ്കു തെലും പൂചിതാൻ കൂർക്കാളാലും അവരുടു കാലംകളാൽ തുടുത്തു താവാൻ) മരിയാണിനിനും ചകോതാരന്താൻ ലാസരു.

അവൻ ഇപ്പോതു നോയുന്നിരുന്നതാൻ. 3ഔക്കെ മരാബിലുമും മാർത്താളുമും ഇയേകവിടുമും ചെയ്തി അനുപ്പി “ഉണ്ടാവരേ, ഉംകുൾ അഞ്ചാണ നാണ പാണ നാണ പാണ ലാസരു നോയുന്നിരുക്കിന്നാൻ” എന്നും ചൊണ്ണാർകൾ.

4ഇയേക് ഇക്കണ്ണകു കേട്ടു “നോയിൻ മുഴിവു മരണാമും അഞ്ഞു. ഇന്തു നോയു തേവനെ മകിമൈപ്പെടുത്തുവെള്ക്കാക്കു ഏർപ്പാട്ടു. ഇതു തേവൻിൻ കുമാരജുഞ്ഞുപു പുക്കുമുകു കൊാൺടു വരുവാക്കാകവേ ഉണ്ടാനു” എന്നും. 5(മാർത്താകൾ, മരിയാൻ, ലാസരു, ആകിയ മുഖവരെയുമും ഇയേക് നേരിക്കുതു വന്നതാൻ) “ഇയേക് ലാസരു വിൻ നോയൈപ്പാർഹി അന്തിനോതു മേലുമും ഇരണ്ടു നടത്കർ ഏർക്കെന്നേവേ ഇരുന്തു ഇത്തിലേയേ താന്ത്രികനാർ. 6പിന്തു ഇയേക് തന്ന കീഴുക്കണിടമും “നാമു മനുപാട്യുമും യുതേയാവുക്കുതീരുമ്പിപ്പ് പോവോമും” എന്നും.

8അവരുടു ചീഘർകൾ, “ആണ്ടാവരേ, യുതേയാക്കാക്കരും ഉമ്മുക്കൾ ഉമ്മെലിന്തു കൊാലബലിലുമുഖിച്ചിത്താർകൾ. അതു നടത്കുതു ചാമിപ്പുകാലഭ്യതിലഥാൻ. എന്നേവേ, ഇപ്പൊപാമുതു അംകേ തിരുമ്പിപ്പ് പോക വേണ്ടുമോ?” എന്നും കേട്ടുണ്ട്. 9ഇയേകവോ, “പകവിലും പനിരെണ്ടു മണി നേരം വെളിച്ചുമും ഇരുക്കുമും. ചരിതാനേ. ഒരുവൻ പകവിലും നടത്കാലും, അവൻ തമുമാറി വിളുമും മാട്ടാണു. ഏൻനുംരാബാൾ, അവനാലും ഉലക്കിനു വെളിച്ചതുപോകു മുഴിയും. 10ആണു ഒരുവൻ ഇരവിലേ നടത്കാലും അവൻ തടുമാറുവാൻ. ഏൻനുംരാബാൾ അവഞ്ഞുകു ഉത്തവി ചെയ്യു വെളിച്ചുമും ഇല്ലെല്ല” എന്നും.

11അവർ മേലുമും, “നമതു നാണ പാണ ലാസരു ഇപ്പൊപാമുതു താംകികുകു കൊാൺടിരുക്കിന്നാൻ. ആണാലും നാഞ്ചേതേവൻ അവനെ എമുപ്പു പോകിയേൻ” എന്നും.

12അവരുടു ചീഘർക്കോ, “ആണ്ടാവരേ, അവൻ താംകികുകൊാൺടിരുന്നതാലും നിഷ്കയമുന്നുമാവാനും” എന്നും.

13ലാസരു ഇരുന്തു പോന്നാൻ എന്പതെക്കുന്തിരുന്തേ ഇയേക് അവബാരു ചൊണ്ണാൻ. ആണാലും അവരുടു ചീഘർക്കോ ലാസരു ഉണ്മൈയിലും താംകുവൊക്കു നിന്നെന്തുകു കൊാണ്ടുണ്ട്. 14പിന്തു ഇയേക് തെളിവാക, “ലാസരു ഇരുന്തു പോന്നാൻ. 15അന്തേ അപ്പൊപാമുതു നാണു ഇല്ലെല്ല എന്പതാലും നാണു മകിമുച്ചിയിടുതീരേണു. ഇപ്പൊപാമുതു എന്നുണ്ണു നീന്കുൾ നമ്പാവിലും വീരകൾ. അതുലും താംകു മകിമുച്ചിയിടേണു. നാമു അവനിടുമും പോവോമും” എന്നും.

16പിന്തു തോമാ എന്നും അമൈക്കപ്പാടുമും ചീഘൻ, ഏന്നെന്നു ചീഘക്കുമും പാരത്തു, “നാമുമും അവരോടു പോവോമും. യുതേയാവിലും ഇയേക് വോടു നാമുമും ചാവോമും” എന്നും.

പെത്താനിയാവിലും ഇയേക്

17ഇയേക് പെത്താനിയാവിലുകു വന്നതാർ. അങ്കു വന്നതു ലാസരു ഇരുന്തുപോന്താകവുമും അവൻ കലബലയെല്ലാം വൈക്കപ്പാട്ടു നാഞ്കു നാട്കൾ ആന്താകവുമും അന്താരാർ.

¹⁸എന്രച്ചലേമിലിറുന്തു ഇരണ്ണടു മൈല് താരത്തില് പെത്താനിയായിരുന്നു. ¹⁹പുതർകൾ പലർമാർത്താനിയാരുന്നുമും മരിയാനിയാരുന്നുമും വന്നതിരുന്നതനാര്. അവർക്കണിൻ ചകോതരൻ ലാസറുവിൻമരണമുന്നിത്തു തുകകമിവിശാരിക്കുവന്നതനാര്.

²⁰ഇയേകുവന്തുകൊണ്ടിറുപ്പതാക മാര്ത്താൻ കേൾവിപ്പപ്പട്ടാൻ. അവരെ വരവേൽക്ക അവൻ പോന്നാൻ. ആണാല് മരിയാൻ വീട്ടിലേയേ താങ്കിക് കൊണ്ടാൻ. ²¹മാര്ത്താൻ ഇയേകവിട്ടു, “ആണ്ടാവേ, നീർ ഇന്കേ ഇരുന്തിരുന്നതാല് എൻ ചകോതരൻ ഇന്ത്തിരുക്കുമാട്ടാൻ. ²²ആണാല് ഇപ്പൊമുളുകൂട്ട നീന്കൾ കേട്ടപവർന്നൈ തേവൻ ഉംകളുകൂട്ട തഹരാവാർ” എന്ന്റാൻ.

²³ഇയേകവോ, “ഉണ ചകോതരൻ എമുവാൻ, മീണ്ണടുമു ഉധിരവാമ്പാവാൻ” എന്ന്റാർ.

²⁴മാര്ത്താനോ, “ഉധിരതെമുളവന്നടൈപെരുമ കാസൈനാൻിലു അവൻ മീണ്ണടുമു എമുന്തു ഉധിരവാമ്പാവാൻ എന്റു എനക്കുടു തെരിയുമു” എന്ന്റാൻ.

²⁵ഇയേകുവിട്ടു, “നാനേ ഉധിരതെമുളവുമു ലീവഞ്ഞുമാധ്യ ഇരുക്കിയേൻ. എന്നിലു നുമ്പിക്കൈ വൈക്കിനി എവഞ്ഞുമു താൻ ഇന്നന്തപിരുമു എമുന്തു വാമ്പുവു ഭേദവാൻ. ²⁶എൻ നിലു വാമ്പുന്തു നുമ്പിക്കൈ വൈക്കിനി എവഞ്ഞുമു ഉണ്മയിലേയേ ഇന്ധപ്പതില്ലൈ. മാര്ത്താനോ, ഇതെന്നീ നുമ്പിസ്തിരാധായാ” എന്കുംപോതാർ.

²⁷ആമാർ, ആണ്ടാവേ. നീർ താൻ കിരില്ലുതു എന്റു നുമ്പകിയേൻ. നീർ താൻ തേവൻിന്നു കുമാരൻ. നീറേ ഉലക്കത്തിന്കു വരവിരുന്നതവർ” എന്ന്റാൻ മാര്ത്താനോ.

ഇയേക അമുകൾ

²⁸മാര്ത്താൻ ഇവബാരു ചൊന്നൻ പിരുകുവൻ തന്ന ചകോതരി മരിയാനിയിടുമു തിരുമ്പിച്ചു ചെന്ന്റാൻ. അവൻ തനിയാക അവണിയിടുമു ദേപിനാൻ. “ഇയേകുവിന്കേ ഇരുക്കിയാർ. അവർ ഉണ്ണനു അനൈത്തുകൂട്ടാർ” എന്നാൻ മാര്ത്താനോ. ²⁹ഇതെക്കേട്ടുമുളിയാൻ എമുന്തു ഇയേകുവിടുമു വിന്നരവാകപ്പു പോന്നാൻ. ³⁰ഇയേകുവിന്നുമു അക്കിരാമതുകൂട്ടു വന്നതു ചേരവില്ലൈ. മാര്ത്താനോ സന്തീതു ഇത്തുകൂട്ടു വേകമാകും ക്ലെവലവൈതുപ പാര്ത്തു അവൻ ലാസറുവിൻ ക്ലെവലവൈതുകൂട്ടു പോകുകുമു എന്നാൻ നാനിനാൻ. അവൻ അംഗു അമുപ്പോകലാമു എന്റു കുരുതി അവഗോടു അവർക്കും ചെന്ന്റാൻ. ³²ഇയേകുവിന്നു ഇരുന്തു ഇത്തുകൂട്ടു മരിയാനിയാൻ ചെന്ന്റാൻ. അവൻ ഇയേകവൈപ്പു പാര്ത്തുമു കുന്നിന്തു അവരെ വണ്ണനക്കിനാൻ. “ആണ്ടാവേ, നീർ ഇന്കേ ഇരുന്തിരുന്നതാലു എൻ്റുയൈ ചകോതരൻ ഇരുന്തു പോധിരുക്കമാട്ടാൻ” എന്റു ചൊന്നാൻ.

അമരിയാൻ അമുവൈതെ ഇയേകുവിന്നു പാര്ത്തു. അവഗോടു വന്നതു പുതർക്കണാഡുമു അവർ കവനിതു

താർ. അവർക്കുന്നു അമുതനർ. ഇയേകുവിന്നു പരമാക്കുവരുന്തു, ആഫ്മാകുവേതനെപ്പട്ടാർ. ³⁴“അവനെ എന്കേ വൈത്തിരുക്കിയിരുന്നു?” എന്റു അവരിപ്പുമു കേട്ടാർ. അവർക്കൻ അവരിപ്പുമു, “കാര്ത്തരേ, വന്നതു പാരുമു” എന്റുന്നാർ.

³⁵ഇയേകുവിന്നു അമുതാർ.

³⁶ഇതെക്കുവിന്നു പുതർക്കൻ, “പാരുന്തുകൻ, ഇയേകുവിന്നു ലാസറുവൈ മിക്കുമു നേരിത്തിരുക്കിയാർ” എന്റുന്നാർ.

³⁷ആനു കില യുതർക്കോ, “ഇയേകുവിന്നു കുരുനിനു കണ്ണക്കൈക്കു കുന്നാപ്പബുടുക്കിനാർ. ലാസറുവുകു ഉതവിശേഷ്യ, അവനെ ഏൻ ചാകാമലിരുക്കുക്കു ചെയ്തിരുക്കു കൂപ്പാതു?” എന്റു കേട്ടാൻ.

ലാസറുവൈ ഉധിരപ്പിക്കൽ

³⁸മീണ്ണടുമു ഇയേകുവിന്നു മിക്കുമു വരുക്കുമു അന്തെതാർ. പിരുകുവിന്നു ലാസറുവൈ വൈക്കപ്പപ്പട്ടക്കല്ലൈലൈരുക്കുവെന്നതാർ. അക്കലിലവൈ പെരിയപാരഹ്യാലു അന്തെക്കുപ്പപ്പട്ടിരുന്തു കുകൈക്കുളിരുന്തു. ³⁹ഇയേകുവിന്നു, “അന്തപ്പാരഹ്യയെ അകർമ്മാരാമു. മാര്ത്താനോ, “ആണ്ടാവേ, ലാസറുവൈ ഇരുന്തു നാഞ്ഞു നാഞ്ഞുകൾ ആകിവിട്ടുന്നു. അതിലു കെട്ടു നാഥ്രമു ലൈസേമു” എന്ന്റാൻ. അവൻ ഇരുന്തുപോനു ലാസറുവിന്നു ചകോതരി.

⁴⁰ഇയേകുവിന്നു, മാര്ത്താനിയിടുമു, “നാനു ചൊന്നനുവർന്നൈ നിന്നെന്തുപ്പാരാ. നീ എന്നെന്നു നുമ്പുകിരുതാനാലു തേവനിന്നു മകിമൈയയെ അറിയലാമു എന്നു ചൊല്ലിയിരുക്കുയേൻ” എന്ന്റാർ.

⁴¹ഇക്കുയാലു അവർക്കൻ അന്തപ്പാരഹ്യയെ കുകയിൻവാക്കിലു ഇരുന്തു അകർമ്മിനാരക്കൻ. ഇയേകുവിന്നു മേലേ എറിപ്പുമു പാര്ത്തു “പിതാവേ! നാനു ചൊല്ലവൈതെ നീർ കേട്ടതെരകാക നാഞ്ഞികുരുക്കുയേൻ. ⁴²എപ്പൊമുളുതുമു നാനു ചൊല്ലവൈതെ നീർ കേട്കിനീർ എന്പതു എനക്കുടു തെരിയുമു. ആണാലുമു നാൻ, ഇന്കേ കുട്ടിയിരുക്കു കുരു ഇമ്മക്കുന്നുകകാകവേ ഇവർന്നൈക്കുരു കുരു കുയേൻ. നീർ താൻ എന്നെന്നു അഞ്ചപ്പിനീരു എന്റു ഇവർക്കൻ നുമ്പവേണ്ണടുമു എന്റു നാനു വിന്നുകയേൻ” എന്ന്റാർ.

⁴³ഇവലിതുമു കുവിന്നു ഇയേകുവിന്നു ഉരത്തുകുരുവിലു, “ലാസറുവൈ, ബെണിയേ വാ” എന്റു അമുതുതാർ.

⁴⁴ഇരുന്തുവൻ ബെണിയേ വന്നതാൻ. അവനുതുക്കുളിയുമു കാലക്കിനുലുമു തുണിക്കിനു കർമ്മപ്പട്ടിരുന്തു. അവൻ മുക്കുതെ ഒരു തുന്നുതുനിലുധിയിരുന്തു.

ഇയേകുവിന്നു, മക്കലിയിടുമു, “തുന്നിക്കൈ അപ്പുറപ്പുത്തി അവനെ വിന്നുവിധിയേൻ” എന്ന്റാർ.

പുതക്കലൈവർക്കണിന്നു കുത്തിപ്പിട്ടമു

(മത്തേയ 26:1-5; മാർത്തു 14:1-2;

ലൂക്കാ 22:1-2)

⁴⁵മരിയാനെപ്പു പാര്ത്തുകുകു ഏരാഓമാനു പുതർക്കൻ വന്തിരുന്തുനാൻ. ഇയേകുവിന്നു ചെയ്തതെ അവർക്കൻ പാര്ത്തുതാർക്കൻ. അവർക്കണിലു പലർ

இயேசுவின் മീതു നമ്പ പിക്കൈ വൈത്തതൻ.

⁴⁶ആണാലും, ചിലർ പരിചേയർക്കണിംഗ് ചെന്നുന്നർ. ഇയേചു ചെയ്തതെ അവർകൾ പരിചേയർക്കണിംഗ് ചൊണ്ണാർക്കൾ.

⁴⁷പിറ്റെ ആസാറിയർക്കുന്നും പരിചേയർക്കുന്നും യുത്തർക്കണിംഗ് ആലോസണങ്ങൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ. “ഇനി എന്ന ചെയ്യലാമോ? ഇയേചു പല അന്പുത്തംക്കണാൾ ചെയ്തു വരുകിരാൻ. ⁴⁸അവനു ഇവിവാരു തൊട്ടന്തു ചെയ്യ അനുമതിത്താരു മുക്കൾ അനുവരുമുണ്ടായാൽ അവനു അന്പുത്തംക്കണാൾ ചെയ്തു വരുവാർക്കൾ. പിൻ രോമാനിയർക്കൾ വന്നു നമ്പതു ആലയത്തെയുമും, നാട്ടെയുമും അ പകരിതുക കൊണ്ണവാർക്കൾ” എന്നു പേരിക്കൊണ്ണാന്തൻ.

⁴⁹എന്ന കേ അവർക്കണിംഗ് ഒരുവൻ കാപ്പ പാ. അവൻ അന്തു ആണ്ടിന് താലുമൈ ആസാറിയൻ. അവൻ “ഉംഗളുകു ഒന്നുമും തൊറിയവില്ലലെ. ⁵⁰നാടു മുഴുവുമും അമീവലൈവിട്ടു, മക്കളുകു കാക ഒരുവൻ ഇന്നന്തു പോവുതു നല്ലതു അലവാ? ഇന്തെ നീങ്കൾ എന്നണി പ്പാർക്ക വില്ലലേ?” എന്നു ചൊണ്ണാൻ.

കാപ്പ പാ ഇവർന്നൈசെ ചൊന്തമാക്ക സിന്തിതുക തുക ചൊല്ലില്ലലെ. അവൻ അന്തു ആണ്ടിന് താലുമൈ ആസാറിയൻ. ഇയേചു മു നാട്ടുക്കാക മരിക്കപ്പോകിരാൻ എന്പതെ അവൻ ഉണ്മൈയിലെ തീരുക്കത്തിരിച്ചനമാകവേ കൂறിനാൻ. ⁵²ആമാം. ഇയേചു മുത്തർക്കളുക്കൊക്കുവേ മരിക്കപ്പോകിരാൻ. ഉള്ളികൾ സിത്തിരിക്കിടക്കിയ മക്കൾ ദേശവാദം ഒന്നുമും തിരട്ടി. അവർക്കണിംഗ് ഒരേ മക്കണാക്ക അവർ മരിക്കപ്പോകിരാൻ.

⁵³അ നീഹിന്റെ മുത്തതലൈവർക്കൾ ഇയേചു വൈക കൊണ്ണവിലെയും തീട്ടിന്റെ. ⁵⁴ആകയാലും ഇയേചു മുത്തർക്കണിംഗ് മത്തിയിലെ വെണിപ്പെടൈയാം നടമാടുവൈതെ നിരുത്തിനാർ. ഇയേചു എരുക്കലേമൈ വിട്ടു, വനാന്തരത്തിൽകു അരുക്കിവുണ്ട് ഇത്തുകു ചെന്നാരു. ഇയേചു എപ്പിരാപിമും എന്നു അനുമുക്കപ്പെടുകിയ നകരതുകുകു ചെന്നാരു. അവൻ തമി ചീഘ്രകണാടു തന്ത്കിനാർ.

അക്കുറുന്നൈയ പാലക്കാ പണ്ണിക്കൈ നെരുന്നീകൈ കൊണ്ണാടുന്നതു. പാലക്കാ പണ്ണിക്കൈകു മുൻപേ നാട്ടിലുണ്ടായ മക്കണിംഗ് പാലക്കാ എരുക്കലേ മിന്തുകു ചെന്നുന്നർ. അങ്കു അവർക്കൾ തമിമൈ സത്തപ്പാടുകുകെണ്ണാൻ. അവർക്കണിംഗ് കുട്ടണിക്കൈയും.

⁵⁵മക്കൾ ഇയേചുവൈ എതിരെ പാരത്തനാർ. അവർക്കൾ ആലയത്തിലെ നീന്നുകൊണ്ണാടു “ഇയേചു പണ്ണിക്കൈകു വരമാട്ടാരാ? നീ എന്ന നീക്കുകിനിരായ്?” എന ഒരുവരൈ ഒരുവരു വിസാറിതുക കൊണ്ണാൻ. ⁵⁶ആണാലും താലുമൈ ആസാറിയുമും പരിചേയരുമും ഇയേചുവൈപ്പന്ത്രിയ ഒരു പുതിയ കട്ടണിക്കൈയും കൊണ്ണിന്തുന്നതൻ. എവരാവുതു ഇയേചു എന്കേ ഇരുക്കിരാൻ എന്നു തെരിന്തുകൊണ്ണപാലു ഉടനേ വന്നു തെരിവിക്കുവേണ്ടു. പിറ്റെ, താലുമൈ ആസാറിയർക്കുമും പരിചേയരുമും ഇയേചുവൈക കൈതു ചെയ്യ മുട്ടിയും.

പെത്താനിയാവിലു ഇയേചു

(മത്തേയ 26:6-13; മാർക്കു 14:3-9)

12 പാലക്കാ പണ്ണിക്കൈകുകു ഇന്നുമും ആരു നാട്കൾ ഇന്തുനാം. ഇയേചു പെത്താനിയാവിലുകു വന്നതാര്. അങ്കേ ലാസരു വാழ്ന്തുവന്നതാൻ. (ഇവൻ ഇന്തു പിന്നന്നുമും ഇയേചുവാലു ഉയിരിപ്പെട്ടു എന്നുമും) ²പെത്താനിയാവിലു ഇയേചുവുകു ഇരവ വിന്റുന്തു ഏപ്പാടു ചെയ്തനർ. മാർത്താരു ഉണവു പരിമാറിനാൻ. ഇയേചുവോടു ലാസരുവുമും ഇന്നുമും പലവരുമും വിന്റുന്തിലു കലന്തുകൊണ്ടന്നാൻ. ³മരിയാൻ സത്തമാന നെതാമും എന്നുമും വിലൈലു ഉയർന്തുവാഴുമൈ താലുമൈ തെളശ്വതെ ഒരു ഇരാക്കൽബു കൊണ്ണാടുവന്നതാൻ. അവൻ അതണെ ഇയേചുവിനു പാതം കണികിലു ഉന്നർന്നാൻ. പിറ്റെ അതണെ തുടെത്താരു. വീഡു മുമ്പു വരുമും തെളശ്വിനു വാഴുന്നു നിന്റെ വിട്ടതു.

⁴യുതാസി കാരിയോതുമും അ സിന്റുന്താൻ. (യുതാൾ ഇയേചുവിനു ചീഘ്രിലു ഒരുവൻ. ഇവൻ പിറ്റെ ഇയേചുവിന്റു എതിരാവുണ്ട്.) മരിയാൻ ചെയ്തവർന്നൈ ഇവൻ വിന്റുമും പലിലൈലു. ⁵അവൻ “ഇത്തെവലുമും മുന്നൂരുവു വെലി വികാസകൾ മതിപ്പു ഉടൈയു. ഇതുനെ വിന്റു, അന്തപ്പ പനാത്തെ ഏമുകളുകുകു കൊണ്ണുകു ഗ്രക്കലുമാം” എന്നാൻ. ⁶ആണാലും ഉണ്മൈയിലു അവളുകു ഏമുകളിന്മീതു അക്കരൈപ്പിലൈലെ. അവൻ ഒരു തിരുനാനപട്ടാലു വിവരു ചൊണ്ണാൻ. ഇവൻ താൻ ഇയേചുവിനു ചീഘ്രകുളുക്കു പണാപ്പെടൈയെ വൈക്കിന്റുന്തവൻ. ഇവൻ അവലുപ്പോതു പണാപ്പെട്ടിയിലിന്റുന്തു പണാമുഖിയിലു തുറി വന്നതാൻ.

⁷ഇയേചു അവനിപ്പി, “അവളെതെ തെടൈ ചെയ്യ യാതോ. എന്നെന്ന അടക്കമുണ്ണുമും നാളുകുകാക കൂടുക ഇതൈക്കു ചേമിത്തു വൈക്കിന്റുന്തകാൻ. ⁸എന്മുക്കൾ എപ്പൊമുതുമും ഉംകജോണു ഇരുപ്പാർക്കൻ. നാനോ എപ്പൊമുതുമും ഉംകജോണു ഇരുപ്പതിലൈലു” എന്നാർ.

ലാസരുവുകു എതിരാൻ സതി

⁹മുത്തർക്കണിംഗ് പാലർ, ഇയേചു പെത്താനിയാവിലു ഇരുപ്പതാക അരിന്തനാൻ. ആകയാലു അവർക്കൾ അങ്കേ ചെന്നന്നരാൻ. അവർക്കൾ ഇയേചുവിലു മട്ടുമലുമാലു ലാസരുവൈയുമും പാരക്കുക എന്നാൻനിൻ. ലാസരു ഇയേചുവാലു മരണഞ്ഞതുകുപ്പി പിന്നുമും ഉ ധിരോടു എ മുപ്പുപ്പാട്ടവൻ. ¹⁰ഇളക്കേ, താലുമൈ ആസാറിയർക്കുമും ഇയേചുവോടു ലാസരുവൈയുമും കോലവള്ള തിട്ടമിട്ടപാരക്കൻ. ¹¹ഒണ്ണന്നാലും ലാസരുവിന്നിമിത്തമും ഏരാണമാന മുത്തർക്കൾ തങ്കൾ താലുവര്ക്കണാൾ വിട്ടുവിട്ടു ഇയേചുവൈ നമ്പത്തൊട്ടംകിനാൻ. അതനാലുതാൻ മുത്തതലൈവർക്കൻ ലാസരുവൈയുമും കോലവൈ ചെയ്യ വിന്റുമിനാൻ.

എരുക്കലേമും ഇയേചു

(മത്തേയ 21:1-11; മാർക്കു 11:1-11;

ലൂക്കാ 19:28-40)

¹²മഹുനാൾ ഇയേചു വരുവതാക എരുക്കലേമും മക്കൾ കേണ്ണവിപ്പട്ടനർ.

ഇമ്മക്കൾ പല്സകാ പന്നടിക്കക്കാക വന്ത വർക്കൻ.¹³ അന്ത് മക്കൻ കുറുത്തോളൈക്കണംപ് പിഥിത്തുക്കൊണ്ടു ഇയേക്കവെച്ച ചന്തികക്ക് ക്കെണ്ണൻ. അവർക്കൻ:

“അവരെപ് പക്ഷ്യോമ! വരുക! തേവനാല് ആചീരവതിക്കപ്പട്ടവരേ കർത്താരിൻ പ്രേരാല് വരുക്കിവരേ! തേവൻ ഇശ്രവേ ലിൻ ഇരാജാവേ ആചീരവതിപ്പാരാക!”
സന്കീതം 11:25-26

എൻ്റു മുഹൂർക്കിൻ.

¹⁴ ഇയേക ഒരു ക്കമുത്തൈയക ക്കെണ്ടു അതൻ മേല് ഏറിക്കൊണ്ടാര.

¹⁵ “സീയോൺ* നകരമേ! അനുംവേണ്ടാമ്. പാര്. ഉൻ അരചർ വന്തു കൊണ്ടിരുക്കിന്റെ. അവർ ഇംഗ്കമുത്തൈമേല് ചവാറി ചെയ്തു വരുക്കിന്റെ”

സകരിയാ 9:9

എൻ്റുമു മക്കൾ ആവരാമ് ചെയ്തന്നർ.

¹⁶ ഇയേകവിൻ സീഫർകൻ ഇവർന്റെ മുതിലിലാ പുരിന്തു കൊണ്ടാവില്ലെ. ആണാല് ഇയേക മക്കിമൈയിലാ എടുത്തുക്കൊണ്ണാപ്പട്ട പിരുകു, അവർക്കൻ ഇവെ ഏറ്റക്കെനവേ എഴുപ്പപ്പട്ടിരുക്കിന്റെ എൻ്റു ഉന്നര്ന്തു കൊണ്ടാന്നർ. അതുടൻ അവരുക്കാക താന്തകൻ ചെയ്ത ചെയ്ക്ക ക്കണ്ണയുമു നിന്നെനു കുർന്തന്നർ.

ഇയേകവുപ് പന്ത്രി മക്കൻ പേക്കൽ

¹⁷ മരണാത്തിവിരുന്തു ലാസ്കരുവെ ഇയേക എഫുപ്പി “കല്ലൈരൈയൈ വിട്ടു വെണിയേവാ” എൻ്റു ചൊണ്ണനേപോതു ഇയേകവുടൻ പലർ ഇരുന്നന്നർ. ഇപ്പോമുതു അവർക്കൻ മന്ത്ര വർക്കനിലിപ്പി ഇയേക ചെയ്തവർന്റെപ്പന്ത്രി കൂറി ന്നർ. ¹⁸ ഇയേക ഇന്ത അന്പുത്തതൈക് ചെയ്തതൈക് കേൾവിപ്പട്ട ഏരാളാമാന മക്കൻ ഇയേകവെ വരവേറ്റ് പുത്രക്കാകത് തിരഞ്ഞന്നർ. ¹⁹ അതനാലു പരിശേഷക്കൻ താങ്കളുകുളു, “പാരുങ്കൻ, നമ്തു തിപ്പട്ടം നന്തമൈയുടെ തരവല്ലെ. എല്ലാ മക്കളുമു അവരെപ് പിന്തോടരക്കിന്റാരകൻ” എൻ്റു പേസിക്കൊണ്ടാന്നർ.

ജീവൻ - മരണം

²⁰ അങ്കേ കിരോക്ക നാട്ടു മക്കൻിലി സിലറുമു ഇരുന്തന്നർ. ഇവർക്കൻ പല്സകാ പന്നടിക്കയിലി വൃഥിപാടു ചെയ്യ എരുക്കലേമുകുകു വന്തിരുന്ത തന്നർ. ²¹ ഇവർക്കൻ പിലിപ്പവിട്ടം ചെന്നന്റു (കലിലോധ്യാവിലുംള പെത്ചാപ്താവിലി ഇരുന്തു വന്ത്തവണ പിലിപ്പ) “ജ്യാ, നാംകൻ ഇയേക വൈച്ച ചന്തികകു വിരുമ്പുകിന്റോാ” എൻ്റന്നൻ. ²² പിലിപ്പ അന്തിരോധായവിട്ടം ചൊണ്ണന്നാൻ. പിരുകു ഇരുവരുമു ഇയേകവിട്ടം ചൊണ്ണന്നാരകൻ.

ഡോഡാൻ ഇലക്കിയ വൃഥക്കിലി സീയോൺ മക്കൻ. എരുക്കലേമു എൻ്റു പൊറുൻ.

²³ ഇയേക ആവർക്കണിലി. “മനിതകുമാരാൻ മക്കിമൈപെരുക്കിരു നേരുമു വന്തുവിപ്പിട്ടു. ²⁴ നാാൻ ഉംകളുകു ഉന്നമൈയൈകു കൂരുകിയേൻ. ഒരു കോതുമൈ വിളൈ തഹരയിലി വിമുന്തു (ഇരുക്ക) ആചീയ വേൺനുമു. പിരുക്കുതാൻ അതു വാറ്റന്തു ഏരാളാമാകു കോതുമൈയൈയുള്ള തന്റെ ആരുമു. ആണാലു അതു ആചീയാവിപ്പിട്ടാലു, അതു തനി വിതൈയാ കവേ ഇരുക്കുമു. ²⁵ തനക്കും ചൊന്തമാന വാழുവൈ നേരീക്കിവരുവൻ അതെനു ഇമ്പാണു. ഇവുംവിലി തന്റെ വാഴുമുന്നീതു വെരുപ്പു കൊണ്ടാവണു. എൻബെന്നരുകുകു അതൈകു കാതുകുകൊണ്ടാവണു. അവൻ നിരന്തര വാഴുവൈപു പെരുവാൻ. ²⁶ എനക്കുപു പണി വിംസെ ചെമ്പ് കീരുവൻ എൻബെന്നരുകുകു അതൈകു കാതുകുവാൻ. അവൻ എൻകെന്തുകോണ്ടാവും ഇരുപ്പാൻ. എൻകുപു പണി ചെമ്പിരുവരക്കണാ എൻ പിതാവുമു പെരുമൈപ്പു പട്ടുവാൻ.”

ഇയേക തന്റ മരണാത്തൈപ് പന്ത്രിപ് പേസിയതു

²⁷ “നാാൻ ഇപ്പോതു കലക്കത്തിലി ഇരുക്കിയേൻ. നാാൻ എൻന ചൊാലവുതു? ‘പിതാവേ, എൻനെ ഇന്തകു തുന്പ തുന്പ കാലത്തിലി ഇരുന്തു കാപ്പാറ്റുന്നകൾ’ എൻ്റു ചൊാലവാമാ? ഇവലെ, തുന്പപ്പബുവെത്രകാകവേ ഇക്കത്രുണ്ടു തിലി വന്തേൻ. ²⁸ പിതാവേ, ഉംകൾ പെയരുകുകു മക്കിമൈയൈ തേടിത്തുരുക!” എൻ്റാറാർ.

അപ്പോതു വാണിലി ഇരുന്തു ഒരു കുരാലുവന്തു, “നാാൻ എൻ പെയരുകുകു മക്കിമൈ കൊണ്ടു വന്നിരുക്കിയേൻ. നാാൻ അതൈ മീന്നു മും ചെയ്വേൻ” എൻ്റു.

²⁹ അംകേ നിന്നിരുന്തു മക്കൻ അകുതുക്കൈ കേട്ടാറകൾ. അവർക്കണിലി സിലാർ അതെനു ഇഡി മുക്കകുമു എൻ്റന്നർ.

വേരു സിലരോ “ഒരു തേവതുതന്റെ ഇയേക വിട്ടം പേസിനാൻ” എൻ്റാറാർ.

³⁰ മക്കിനിലിപ്പി ഇയേക, “ഇന്തകു കുരാലു എൻകു അല്ല. ഉംകളുക്കാക. ³¹ ഉലകമു നിയായമു തീർക്കപ്പബുവെത്രകാനാ തരുന്നം ഇതുതാൻ. ഇപ്പൊമുളു ഉലകൈ ആണ്ടു കൊണ്ണിട്ടിരുകുകു ചാക്കതാൻ താക്കീ എന്നിയപ്പബോൻ.

³² നാാൻ പുമിയിലി ഇരുന്തു ഉയർത്തപ്പബുവേൻ. ഇതു നടൈപെരുമ്പോതു എല്ലാ മക്കണ്ണയുമു എൻനോടു ചേർത്തുകു കൊണ്ണവേൻ” എൻ്റാറാർ.

³³ താാനു എവിലാരു ഇരുന്തുപോവോമു എൻപതൈകു കാട്ടവേ ഇവലുവരു കുറിനാറാർ.

³⁴ ആണാലു മക്കഗോ, “കിരിലിതു എൻബെന്നു മും വാഴുവാര് എൻ്റു നമ്തു ചട്ടാക്കൾ കുരുകു കുന്നനെവേ. അപ്പടയിരുക്ക മനിത കുമാരാൻ ഉയർത്തപ്പബോവാർ. എൻ്റു എൻ കൂരുക്കിന്റീർ? ധാര് ഇന്ത മനിത കുമാരൻ?” എൻകു കേട്ടാൻ.

³⁵ പിരുകു ഇയേക, “ഇന്നുമു സിരിതു കാലമു ഉംകളോടു ഒരി ഇരുകുകു. എൻവേ, ഒരി ഇരുകുമുപോകു നടന്തുവിഉന്നും. അപ്പോതു താാൻ ഇരുട്ടാകിയ പാവം ഉംക്കണാപ് പിഥിത്തുകൊണ്ണാാതു. ഇരുട്ടിലേ നടന്തു

പോകിരവനുക്കുത് താൻ എങ്കേ പോകിന്മോമം എൻപതു തെറിയാമലി ഇരുക്കുമ്.³⁶ ആകവേ, ഓണി ഇരുക്കുമ്പോതേ അതൻ മീതു നമ്പിക്കൈ വൈയുംകൾ. അപ്പൊമുതു നീങ്കൾ ഓണിയിൻ പിരിഞ്ഞാകൾ ആവീർകൾ” എന്നരാർ. ഇയേക ഇവർന്നൈയെല്ലാമം ചൊല്ലി മുടിത്ത പിൻ അവബിത്തൈ വിട്ടുപ്പോനാർ. അവർ പോധ അവർകൾഒരുന്തു തന്നെനെ മന്റുകു കൊണ്ടാര.

ഇയേകവെ നമ്പാത മുത്തർകൾ

³⁷ ഇയേക ഇവ്വാരു ഏരാംമാനാ അർപ്പതം ക്കണാക ചെമ്പതാർ. മക്കൾ അവർന്നൈപ്പ് പാർത്തനാർ. എനിയുമ് അവർമീതു അവർകൾ നമ്പിക്കൈ വൈക്കവില്ലലെ. ³⁸ “തീരുക്കുതാരി ഏഴാധാ ചൊന്നനു നിന്നൈവേവുമ്പ പാടിക്കു ഇവ്വാരു നിസ്തുക്കുതു.

“കുത്താവേ, നാംകൾ ചൊന്നനൈതെക കേട്ടു നമ്പിക്കൈ വൈത്തവർകൾ ധാര? തേവൻിന് വല്ലമൈയക കുന്നുകൊണ്ട രവർകൾ ധാര?”

ഏഴാധാ 53:1

³⁹ ഇത്താം മക്കൾ നമ്പവില്ലലെ. ഏണ്ണന്റൊലി ഏഴാധാ മേലുമ്,

⁴⁰ “തേവൻ മക്കൈളക കുരുടാക്കിനാർ. തേവൻ അവർക്കിൻ മന്നതെ മുച്ചിനാർ. അവർകൾ കുന്നക്കിനാലു പാരാമലുമ് മണ്ണീൻ മുലമു അനിയാമലുമു ഇരുക്കു വേൺമു എന്തേ തേവൻ ഇതൈച്ച ചെമ്പതാർ. അതൻപിൻ അവർക്കൈ നാൻ കുണ്ടപ്പട്ടുതുവേൻ.”

ഏഴാധാ 6:10

⁴¹ ഇയേകവിൻ മകിമൈയ ഏഴാധാ അന്തിരുന്തപാട്യാലു അവർ ഇവ്വാരു ചൊന്നനാർ. എനവേ ഏഴാധാ ഇയേകവെപ്പബന്ധി പേകിനാർ.

⁴² ആണാലു ഏരാംമാനാ മക്കൾ ഇയേകവെ നമ്പിനാരകൾ. ഏരാംമാനാ യുത്തുവലവരകൾ കൂട ഇയേകവെ നമ്പിനാരകൾ. ആണാലു അവർകൾ പരിസേയർക്കുങ്കുപ്പ് പയന്തനാർ. എനവേ, അവർകൾ ഇയേകവെ നമ്പവതാക വെണിപ്പ പദ്ധതാക്ക കൂർവില്ലെല. താമ ജ്ലൈപ് ആലൈയ്ത തിർകുപ് പുരമു പുരക്കപ്പട്ടോമോ എന്തു അവർകൾ പയന്തനാർ. ⁴³ അവർകൾ തേവൻാലുവരുമു പാരാട്ടൈവിട മനിതരാലു വരുമു പാരാട്ടൈവിട വിരുമ്പിനാർ.

തീരപ്പിക്കുമ വസന്നകൾ

⁴⁴ പിന്തു ഇയേക ഉരത്ത കുരിലിലു, “എന്ഩിലു വിസ്വാസമു വൈക്കിരവൻ എവനോ അവനേ, എന്നെനെ അനുപ്പിയ തേവൻിടുമു വിസ്വാസമു വൈപ്പാനി. ⁴⁵ എന്നെന്നെപ്പാർക്കിരവൻ എവനോ, അവനേ, എന്നെനെ അനുപ്പിയ തേവൻിയുമു പാർക്കിരവനാക്കിനാൻ. ⁴⁶ നാനേ ഓണി,

നാൻ ഇന്ത ഉലകത്തുകു വന്തിരുക്കി ഭേണ്. ആകവേ, എൻണിലു നമ്പിക്കൈ വൈക്കിര ഓഡ് വോരവനുമു ഇരുണിലു തഞ്ചക്കമാപ്പാണ്.

⁴⁷ “നാൻ മക്കുളകുതുകു തീരപ്പണിപ്പതുരകാക ഇന്ത ഉലകത്തുകു വരവില്ലലെ. ഉലകത്തിലു ഉണ്ണു മക്കൈളപ് പാതുകാക്കവേ വന്തിരുക്കി ഭേണ്. എനവേ, എൻവാർത്തൈക്കൈളകു കേട്ടു മു എന്നെനെ നമ്പാമലു പോകിരവനെ നാൻ നിയായന്തീരപ്പതില്ലലെ. ⁴⁸ എന്നെനെ നമ്പ മരുക്കിരവർക്കൈളുമു നാനു ചൊല്ലപ്പരവനൈയുമു നിയായന്തീരക്കക ഒരു നീൽപതി ഉണ്ണാടു. ആതുതാൻ നാൻ ചൊണ്ണം ഉപതേചകൾ. അവൈ ഇരുതി നാണിലു അവർക്കൈ നിയായമു തീരുകുമു. ⁴⁹ ഏണ്ണന്റൊലി നാൻ ചൊണ്ണം ഉപതേചകൾ എന്നിടമിരുന്തു വന്തുവയല്ല. നാൻ ചൊണ്ണണവൈയുമു ഉപതേച സിത്തൈവയുമു എന്നെനെ അനുപ്പിയ എൻ പിതാവായി തേവൻ എനക്കുചു ചൊണ്ണണവൈ ധാരുമു. ⁵⁰ എൻ പിതാവിനു കൂട്ടൈക്കൈ നിതക്കിയ ജീവഞ്ഞുകുറിയവെ എൻപതെ അറിവേണ്. ആകുയാലു നാൻ ചൊല്ലിരവക്കൈ എൻ പിതാ എനക്കുചു ചൊണ്ണണപട്ടിയേ ചൊല്ലി ഭേണ്” എന്റൊരാർ.

സീഘർക്കിന് പാതവക്കൈക് കമ്പുവൽ

¹³ ഇതു ഏരുക്കുന്നൈയ പശ്കാ പണ്ടിക്കൈ വിട്ടുചു ചെവത്തകാനു നേരുമു ഇന്ത ഉലകത്തൈ ഇയേക അരിന്തിരുന്താർ. ഇയേക, തനു പിതാ വിട്ടു തിരുമ്പിപ്പ് പോവതുരക്കാനു കാലമു ഇതു. ഇയേക അവരുടെയ മക്കൈണിമീതു പെപിതാനാ അണ്ണപെ എൻപോതുമു വൈത്തിരുന്താർ. ഇപ്പോമുതു, അവരുക്കു അവർക്കിടമു കൊണ്ട അണ്ണപെ വൈത്തുമു നേരമായിരുമു.

² ഇയേകവുമു അവർ സീഘർക്കുമു മാലൈ ഉന്നവുക്കാക അമർന്തനാർ. ഏറ്റക്കെനാലേ ചാത്താൻ യൂത്താക്കാരിയോട്തു മന്തിലു മന്തിലു പുന്നതു അവനു ഇയേകവുകു എന്തിരാക ആകുകയിരുന്താൻ. (യൂതാൾ സീമോനിനു മക്കൻ) ³ ഇയേകവുകു അവരതു പിതാ എല്ലാവിത്തമാന അതീകാരത്തൈയുമു കൊഉത്തിരുന്താർ. ഇയേക ഇതൈനാ അരിന്തിരുന്താർ. തേവനിടമിരുന്തു താൻ വന്തു താക ഇയേക തെറിന്തു വൈക്കിരുന്താർ. അതോടു അവർ താൻ പിതാവിടുമേ തിരുമ്പിപ്പ് പോകുവേണ്ണമു എൻപതുനെ അറിന്തിരുന്താർ. ⁴ അവർകൾ ഉണ്ണു എന്നുകൊണ്ണാട്ടിരുകുമുപോതു, ഇയേക എമുന്തു ആളൈക്കൈ കുമുന്റു വൈത്താർ. ഒരു തുന്നൈടെ എടുതു താൻ ഇടുപ്പിലു കൂട്ടിക്കൊണ്ടാർ. ⁵ പിന്തു ഇയേക ഒരു പാതത്തിരുത്തിലു നീരൈ ഊർന്നിനാർ. അവർ തമി സീഘർക്കിനു കാലുക്കൈക് കമ്പുവിച്ച സത്തപ്പട്ടു ആരു പിതാർ. പിന്തു താൻ ഇടുപ്പിതു തുന്നപാലു അവർകൾ കാലുക്കൈക്കുതു തുന്നൈട്ടാർ.

“ഇയേക, സീമോനു പേതുരുവിട്ടു വന്താർ. ആണാലു പേതുരുവോ ഇയേകവിട്ടു, “അണ്ണം ടവരേ, നീർ എൻ കാലുക്കൈക് കമ്പുവക്കുപാതാതു” എന്റൊനാൻ.

⁷ ആത്മകു ഇയേക് അവനിടമ്, “നാൻ എൻ ചെമ്പകിരേണ്ടും എൻതു ഇപ്പോതു ഉഞ്കുകു തെരിയാതു. ആനാലു പിന്നു നീ പുരിന്തു കൊள്വായ്” എന്ന്റാർ.

⁸ പേതുരുവോ, “ഇല്ലെ നീർ എൻ കാലുകളുകു കുമുവാവിപ്പാലു, നീ എൻഡോടു പാങ്കുൾസിവനാക ഇരുക്കുമ്പറ്റിയാതു” എന്ന്റാൻ.

ഇയേക് വോ, “നാൻ ഉൻ കാലുകളുകു കുമുവാവിപ്പാലു, നീ എൻഡോടു പാങ്കുൾസിവനാക ഇരുക്കുമ്പറ്റിയാതു” എന്ന്റാർ.

⁹ ഉടനേ പേതുരു, “അഞ്ഞടവരേ, അ പ്പടിയാനാലു എൻ കാലുകളോടു, എൻ കൈകളായുമുത്തിലെയായുമ്കൂടു കുമുവംകണു” എന്ന്റാൻ.

¹⁰ “ഒരു മനിതൻ കുരിത്തപ്രിന്തു അവനുതു ചരിരാമും എല്ലാമും സൗത്തമാകിവിടുകിരുതു. അതുനു പിന്നു അവൻ കാലുകളുകു മട്ടുമുകുവിനാലു പോതുമും. നീന്കൾ സൗത്തമാകി ഇരുക്കിരിൻകൾ. ആനാലു അണവുരുമും അബ്ലു” എന്ന്റാർ ഇയേക്.

¹¹ ധ്യാരാ തഞ്ഞകു എത്തിരാകി മാർഖിപ്പാഡാവനു എൻതു ഇയേകവുകുകു തെരിയുമും. അതാണാലുകാണു ഇയേക് “നീന്കൾ അണവുരുമും സൗത്തമാകി ഇല്ലെ” എന്റു കുറിന്റാർ.

¹² ഇയേക് അവർക്കിൻ കാലുകളുകു സൗത്തപ്പട്ടത്തി മുട്ടത്താർ. പിന്നു അവരു തന്ന ആജൈ കാലുകൾ അനീന്തുകൊന്നു ചുപ്പാടു മേശകുകു തുരുമ്പിനാരു. ഇയേക് അവർക്കിടമും, “നാൻ ഉംകുളുക്കാകൾ ചെയ്തവുന്നും നീന്കൾ പുരിന്തു കൊന്നമർക്കാണു? ” ¹³ നീന്കൾ എൻഡു “ആഞ്ഞടവരേ” എന്റു അമൈക്കിരിൻകൾ, ഇതുതാൻ ചരിയാനുതു. ഏണ്ണന്റാലു ഉണ്ണമൈലു നാൻ ആഞ്ഞടവരാകവേ ഇരുക്കിരേണ്. ¹⁴ നാൻ ഉംകൾ പോതകരാകവുമും ആഞ്ഞടവരാകവുമും ഇരുക്കിരേണ്. ആനാലു നാൻ ഒരു വേലൈക്കാരാണുപോതാണു. ഉംകുളുക്കു ഉന്നവുരുക്കുകാരുവും ഉംകൾ കാലുകളുകു ചുമുകിക്കൊന്നുകൾ. ¹⁵ ഇതൈ നാൻ ഒരു മുംമാതിരാധാകവേ ചെയ്തേണ്. നാൻ ഉംകുളുക്കുകു ചെയ്തതു പോലവേ നീന്കുളുമും ഒരുവുരുക്കൊകാരുവും ചെയ്തുകൊന്നുകൾ. ¹⁶ നാൻ ഉംകുളുക്കു ഉണ്ണമൈയാകവേ കുറുകിരേണ്. ഒരു വേലൈക്കാരാൻ തന്ന എളുമാനായി വിടിപ്പു പെരിയവൻ അബ്ലു. ഒരുവലു എൻതാനു പരിയവൻ കാരിയങ്കളുകു ചെയ്താലുമും അഞ്ഞപ്പംപ്പട്ടവൻ അഞ്ഞപ്പിയവരെ വിടിപ്പു പെരിയവൻലു. ¹⁷ നീന്കൾ ഇവർന്നു അനീന്തു കൊന്നടാലു, അവർന്നൈ ചെയ്യുമും പോതു മകിമുക്കിയെത്തവീരികൾ.

¹⁸ നാൻ ഉംകൾ എല്ലാരെയുമ്പാർന്നിപ്പു പേസി വില്ലൈ. നാൻ തേരന്തെടുത്ത മക്കളുകുപാർന്നി നാൻ അരിവേൻ. ആനാലു വേദവാക്കിയപ്പകൾ നീരൈവേറുവേണ്ടുമും. ‘എൻഡോടു പകിരിന്തു കൊന്നു ഉണ്ണപവനേ എൻകു എത്തിരാകുക തിരുമ്പിവാടാൻ.’* ¹⁹ ഇതു നിന്റെവേദമും മുൻനാലു നാൻ ഉംകുളുക്കു ഇതൈ ഇപ്പൊന്നുതു ചൊല്ലുകിരേണ്. ഇതു നടക്കുമ്പോതു നാനേ അവരു എൻ നമ്പവീരികൾ. ²⁰ നാൻ ഉംകുളുക്കു

ഉണ്ണമൈയാകവേ കുറുകിരേണ്. എൻഡൈ ഏർ മുക്കുകൊാൾപാവൻ എൻഡൈ അഞ്ഞപ്പിയവരെയുമും ഏർ മുക്കുകൊാൾക്കിന്റാൻ” എന്ന്റാർ.

കാട്ടിക കൊടുപ്പവൻ

(മത്തേയു 26:20-25; മാർക്കു 14:17-21;

ലൂക്കാ 22:21-23)

²¹ ഇവർന്നൈ ചൊണ്ണപ്പിന്നു ഇയേക് മികവുമുകൾക്കുമും അടുത്താർ. വെലിപ്പിപ്പട്ടയാക അവരുണ്ടിമും, “നാനു ഉംകുളുക്കു ഉണ്ണമൈയെ ചൊല്ലുകിരേണ്. ഉംകണിലി ഒരുവലേ എൻകൈകു കാട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ” എന്ന്റാർ.

²² ഇയേകവിൻ ചീഭർകൾ അണവുരുമും ഒരുവരെ പാര്ത്തതുകു കൊണ്ടന്റാർ. ഇയേക് വാലു കുന്നിപ്പിടപ്പട്ടവൻ എവനെന്നും അവരുകൾ അറിന്തു കൊள്ളാ മുട്ടിയവില്ലലൈ.

²³ ചീഭർകൾിൽ ഒരുവൻ ഇയേകവുകു അടുത്തു അമർന്തിരുത്താൻ. അവനൈത്താൻ ഇയേകു പൊതുമുണ്ടിമും നേരിട്ടതാൻ. ²⁴ ചീഭർക്കാൻ പേതുരു അവനിടമും ഇയേകവിടമും കേട്കുമ്പാടി ശാസ്തയാക്കതു തെരിവിത്താൻ. ²⁵ അവൻ ഇയേകവിൻ അരുകിലു ചായ്ന്തു, “ആഞ്ഞടവരേ, ഉംകുളുക്കു എത്രാണവൻ ധാരാ?” എന്റു കേട്ടാൻ.

²⁶ ഇയേക് അതാൻ, “നാൻ ഇന്ത തോയ്ത കെടുത്ത അപ്പത്തുന്നൈടെ എവഞ്ഞുകുകു കൊടുക്കിരേണോ അവനേ എൻകു എത്രാണവൻ” എന്ന്റാർ. പിൻനാരു അവരു അപ്പത്തുന്നൈടെ തോയ്തുകു എത്താൻ. ചീമോനാൻ പുതാനാണ്ടുകാരിയോട്ടുകു അതൈനൻകു കൊടുത്താർ.

²⁷ പുതാൾസ് അന്തു അപ്പതു തുന്നൈടെ വാഞ്ചിക്കു കൊണ്ടുതുമും സൗത്താൻ അവഞ്ഞുകുൾ പുതുന്തു കൊണ്ടാൻ. ഇയേക് പുതാൾസിമും, “നീ ചെയ്യപ്പോവതൈசു ചീകിരിമായ ചെയ്” എന്ന്റാർ.

²⁸ അന്തു മേജൈയൈ സർറ്റിയിരുന്തു എവരുകുമും ഇയേക് പുതാൾസിമും ഏൻ അവബാരു ചൊണ്ണനാരു എൻപതു പുരിയവില്ലലൈ. ²⁹ അവർക്കിലു പുതാൾസിമട്ടുമതാനു പണാപ്പെട്ടിയൈപ്പാതുകാപ്പാവൻവേ അവർകൾ, ഇയേക് പുതാൾസിമും വിനുന്തുക്കാരു പൊരുട്ടക്കാരു വാഞ്ചിക്കുവരുമുപയാക എഴോ കുറുവഥാക എണ്ണാഡികു കൊണ്ണപാരകൾ. അല്ലതു പുതാൾസി ഏമൈക്കുകുകു കൊഞ്ചേമ പണാമു കൊടുക്കുമാരു ഇയേക് കുറുവഥാക നിന്റെതുകു കൊണ്ടന്റാൻ.

³⁰ ഇയേക് കൊടുത്തു അപ്പത്തുന്നൈടെ പുതാൾസി പെற്റുകൊണ്ടാൻ. പിന്നു അവൻ വെലിപ്പേരിനാൻ. അപ്പോതു ഇരവു നേരമായിരുന്തതു.

ഇയേക്, തമ മരണാതൈതപ് പന്റ്റി മുൻനാരിവിക്കീന്റാർ

³¹ പുതാൾസി പോണപ്പിന്നു ഇയേക്, “ഇപ്പൊമുതു മനിത കുമാരൻ തന്ന മീസിമൈയൈ അടുത്തുകീരാർ. തേവൻ തന്ന കുമാരൻ മുലമാകപ്പ മീസിമൈയൈപ്പെരുക്കിരാർ. ³² അവരു മുലമു തേവൻ മീസിമൈയൈ അടുത്താലു, പിന്നു തേവൻ തന്ന മക്കളുകുകു അവർ മുലമാകവേ മീസിമൈ അണിപ്പാരു. തേവൻ വിരൈവിലു അവരുകുകു മക്കിമൈ താരുവാരു.

³³“എന്തു പിഠിലെക്കൊ. നാൻ ഇന്നുമും കൊള്ളച്ചക്കാലമും മട്ടുമുതാൻ ഉംക്കോടു ഇരുപ്പേൻ. എൻ്നെ നീങ്കൾ തേടുവീര്ക്കൻ. നാൻ ഷൂതർക്കളുകും ചൊന്നഞ്ചുറയേ ഇപ്പൊമുതു ഉംക്കളുകും ചൊല്ലി റേൻ. നാൻ പോകിന്ന ഇടത്തുകും നീങ്കൾ വരമുട്ടാതു.

³⁴“നാൻ ഉംക്കളുകും ഒരു പുതിയ കട്ടണായെത് തരുകി റേൻ. നീങ്കൾ ഒരുവരെ ഒരുവർ നേരിപ്പുകൾ. നാൻ ഉംക്കണാ നേരിത്തതു പോരായും നീങ്കളും ഒരുവരെ ഒരുവർ നേരിപ്പുങ്കൾ. ³⁵നീങ്കൾ ഒരുവരെ ഒരുവർ നേരിത്താലും അനൈത്തു മക്കളുമും ഉംക്കണാ എൻ ശീഘ്രക്കണാ അന്തിമുഖം കൊണ്ടാം” എന്നരാർ.

പേതുരു മഹത്വിപ്പത്തു പത്രി

(മത്തേയു 26:31-35 മാർക്കു 14:27-31;

ആക്കാ 22:31-34)

³⁶ചീമോന് പേതുരു ഇയേക്കിലിട്ട്, “ആണ്ടവരേ, നീങ്കൾ എങ്കേ പോകിന്നീരുണ്ട്? എന്തു കേട്ടാൻ. അതാൽ ഇയേക്ക്, “നാൻ എങ്കേ പ്രോനാലുമും ഉണ്ണാം അങ്കേ പിന്തോപാർന്തു ഇപ്പോതു വര മുട്ടാതു. ആണാലും നീ പിരുക്കു എൻ പിന്നേൻ വരുവായ്” എന്നരാർ.

³⁷പേതുരു അവരിട്ട്, “ആണ്ടവരേ, നാൻ ഇപ്പൊമുതു എൻ ഉംക്കണാപ് പിന്തോപാര മുട്ടാതു? നാൻ ഉംക്കളുക്കാക ഉധിരു തരവുമില്ല” എന്നരാൻ.

³⁸ഇയേക്ക് അതാൽ, “നീ ഉണ്ണമെയിലേയേ എന്കകാക ഉം ഉഗ്രയുമും തരുവായാ? നാൻ ഉണക്കു ഉണ്ണമെയക്ക് കൂർക്കി റേൻ. നീ എൻ്നെ അധിയാതവൻ എന്റു കേവലും കുവി വത്താൽ മുൻനാലും മുൻനു മുന്നു മരുതവിപ്പായ്” എന്നരാർ.

ശീഘ്രക്കളുകും ആരുത്തൽ

14 ഇയേക്ക് അവരുക്കിട്ട്, “നീങ്കൾ മനസ്സിലും കലംകാർക്കൾ. തേക്കണാ വിശ്വാസിയും കൾ. എൻ്നിലുമും വിശ്വാസമും വെയ്യുങ്കൾ. ²എന്തു പിതാവിന്ന് വീടിലും അരൈകൾ ഏരാണാ മാക ഉണ്ണണാ. ഇതു ഉണ്ണമെ ഇല്ലെലു എന്നരാലും നാൻ ഇതുനു ഉംക്കരിപ്പം ചൊല്ലു മാട്ടേൻ. ഉംക്കളുകും ഒരു ഇടത്തൈത്ത തയാറു ചെയ്യുവുകും. നീാൻ അങ്കേ പോന്നതുമും ഉംക്കളുക്കാനും ഇടത്തൈത്ത തയാറു ചെയ്യുവേൻ. നാൻ തീരുമ്പി വരുവേൻ. എന്നോടു ഉംക്കണാ അമൃതതുകും ചെലുവേൻ. എന്നേവേ, നാൻ എങ്കേ ഇരുപ്പേണാ അങ്കേ നീങ്കളുമും ഇരുപ്പീര്കൾ. ⁴നാൻ പോകിന്ന ഇടത്തീർക്കു വളി ഉംക്കളുകും തെരിയുമും” എന്നരാർ.

കൂട്ടണേ, “ആണ്ടവരേ, നീ എങ്കേ പോകിന്നീരു എൻ്റെ ഉംക്കളുകും തെരിയവില്ലെലു. അവാരു ഇരുക്കുമുപോതു വളി ഉംക്കളുകും എപ്പടിതു തെരിയുമും?” എന്റു തോമാ കേപ്പാൻ.

“അതാൽ ഇയേക്ക്, “നാണേ വളി. നാഡേനു ഉണ്ണമെ; നാണേ വാഴുമ്പു. എന്നു മുല്ലമാക്കതാണു. എൻ പിതാവിലിട്ട് പോക മുട്ടാമും. ⁷നീങ്കൾ ഉണ്ണമെയിലേയേ എൻ്നെന്പു പരിന്തു കൊണ്ട്

പാലു എൻ പിതാവെയുമും പുരിന്തു കൊണ്ടാലാമും. ആണാലും ഇപ്പൊമുതു എൻ പിതാവെ നീങ്കൾ അരിവീര്കൾ. നീങ്കൾ അവരെപ്പ് പാരത്തീരുക്കിന്നീരുകൾ” എന്നരാർ.

⁸ഇയേക്കവിട്ടു പിലിപ്പി, “ആണ്ടവരേ, എൻകളുകും പിതാവെക്ക് കാട്ടുന്നുകൾ. അതുകാൻ ഉംക്കളുകുകും തേരുവയാനുതു” എന്നരാൻ.

⁹അതാൽ ഇയേക്ക് “പിലിപ്പി, നാൻ ഉണ്ണോടു നീണ്ടപൊട്ടക്കാക ഇരുക്കിയേൻ. ആക്കൈയാലും എൻക്കണാ അരിന്തിരുക്കവേണ്ണുമും, എൻക്കണംപു പാരക്കിരുവാൻ എവണ്ണുമും എൻ പിതാവെപ്പ് പാരക്കിരാൻ. അപ്പടിയിരുക്ക നീ എൻനിട്ടാമും, ‘എൻക്കളുകുപ് പിതാവെക്ക് കാട്ടുന്നുകൾ’ എൻ്റു കൂർക്കിരായേ. ¹⁰നാൻ പിതാവിലുമും പിതാ എൻ നിലുമും ഇരുക്കിരിയൈ നീ ഉണ്ണമെയാകവേ നുമ്പുകിരായാ? നാൻ ഉംക്കളുകുകും ചൊണ്ട എൻവെ എല്ലാമും എൻനിട്ടിരുന്തു വന്തവൈ അല്ല. പിതാ എൻനിലും വാഴുകിരാർ. അവരു വരുത്തെയെ പണിയെச്ച ചെയ്യകിരാർ. ¹¹നാൻ പിതാവിലും ഇരുക്കിയേൻ. പിതാ എൻനിലും ഇരുക്കിയാർ എൻക്കണാ നുമ്പുങ്കൾ. ഇല്ലാവിപ്പാലും നാൻ ചെയ്ത അപ്പുതന്കളുക്കാവുതു എൻക്കണാ നുമ്പുങ്കൾ. ¹²നാൻ ഉംക്കളുകും ഉണ്ണമെയക്ക് കൂർക്കി റേൻ. എൻനിലും നുമ്പിക്കൈ വൈക്കിയുമും നാൻ ചെയ്ത അത്തക്കയും അപ്പുതന്കണാകൾ ചെയ്യാവാൻ. എൻണിലും മേലാണ കാരിയംകണാകൾ കൂട്ടചെയ്യാവാൻ. എൻക്കണാരും നാൻ എൻ പിതാവിലിട്ട് ചെല്ലിക്കേ റേൻ. ¹³എന്തു പെയിരിലും നീങ്കൾ എന്തു വേണ്ണിണാലുമും അതെ ഉംക്കളുക്കാക നാൻ ചെയ്യേണേ. പിരുക്കു പിതാവിനും മുകീമൈ കുമാരൻിനും മുല്ലമാക വിശ്വാസിയും. ¹⁴നീങ്കൾ എന്തു പെയിരിലും എൻക്കണാ കേപ്പാലുമും അതെ നാൻ ചെയ്യേണേ.

പരിക്കുത ആവിധാനവർ പത്രിയ വാക്കുരുതി

¹⁵നീങ്കൾ എൻക്കണാ നീംതീതാബാൾ, നാൻ കട്ടണീപ്പിട്ടപാടി നീങ്കൾ കാരിയംകണാകൾ ചെയ്യവീര്കൾ. നാൻ പിതാവെ വേണ്ണുമും അവരു ഉംക്കളുകും ഇൻഡിനാരു ഉത്തിയാണാരെത് തന്റെ വാരാ. ¹⁶അന്തു ഉത്തിയാണാരു എപ്പൊമുതുമും ഉംക്കണാ ഇരുപ്പാർ. ¹⁷ഉണ്ണമെയിൻ ആവിയേ അന്തു ഉത്തിയാണാരു. ഇന്തു ഉലകമും അവരെ ഏർപ്പുക്കണാാതു. ഏനെന്റൊലും ഉലകമും അവരെക്ക കാണാമലുമും ഇരുക്കിയും. ആണാലും നീങ്കൾ അവരെ അരിവീര്കൾ. അവരു ഉംക്കണാരും കൊണ്ടാം വാഴുകിരാർ. അവരു ഉംക്കണിലുമും വാഴുവാരും.

¹⁸“ബെം ഭ്രോർ ഇല്ലാതെ പിരിക്കണാകൾ പോന്നു നാൻ ഉംക്കണാവിട്ടുപ് പോകമാട്ടേൻ. നാൻ മീണ്ണുമും ഉംക്കണിടമും വരുവേൻ.

¹⁹ഇന്നുമും കൊള്ളച്ച കാബ്ല്യ്ക്കിൽ ഉലകിലും ഉണ്ണാ മക്കൾ എൻക്കണാ ഇനിമേലും കാണമാപ്പാരകൾ. ആണാലും നീങ്കൾ എൻക്കണാ അവരു പാരപ്പീര്കൾ. നാൻ ഉംക്കണിലുമും വാഴുവാരും.

²⁰അന്തു നീംതിലേ നാൻ പിതാവിലും ഇരുപ്പെന്തു നീങ്കൾ അരിവീര്കൾ. നാൻ ഉംക്കണിലുമും നീങ്കൾ

എൻണിലുമ் ഇരുപ്പത്തുമും അറിവിർകൾ.

21 ഒരുവൻ എന്നു കട്ടാക്കാളെത് തെരിന്തു കൊண്ടു, അവന്റുകുക കീഴ്പ്പടിഞ്ഞാല് അവൻ ഉണ്മൈയാകവേ എന്നെന്ന നേരിക്കിരാൻ. എന്നെന്ന നേരിക്കിരാവണെ എൻ പിതാവുമും നേരിപ്പാർ. അതോടു നാഞ്ഞുമും അവനെ നേരിപ്പേൻ. നാൻ എന്നെന്ന അവനിടമും വെളിപ്പാടുത്തുവേൻ” എന്നരാർ.

“സ്ഥിരതു ശുകാ എൻപവൻ (യൂതാസ് കാരി യോദ്ധാ) ഇയേചവിട്ടി, “ആണ്ടവരേ, നീർ ഉമ്മൈ ഉളക്കതുകുക ഇല്ലാമല്ല എങ്ക ഗുരുകുക വെളിപ്പാടുത്തുവേണ്ടുമും എന്റു എൻ തിട്ടമിട്ടിരീ?” എന്നരാൻ.

23 അതാം കു യേസ്, “എവണ്നാരുവൻ എന്നെന്ന നേരിക്കിരാനോ അവൻ എൻ ഉപതേ ചന്കഗുരുകുക കീഴ്പ്പടിക്കിരാൻ. എന്തു പിതാ അവനിൽ അംപു വൈപ്പാർ. നാഞ്ഞുമും എന്തു പിതാവുമും അവനിടമും വന്നതു അവനോടു വാழ്വോമ. **24** ആ എൻ നേരിക്കാടുവാൻ, എൻ ഉപതേചന്കഗുരുകുക കീഴ്പ്പടിയമാട്ടാൻ. നീങ്കൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുക്കിൾ എന്തു ഉപതേ ചന്കകൾ എല്ലാമും എൻജുട്ടൈയെ വയലല. അവ എന്നെന്ന അഞ്ഞപ്പിൻ എന്തു പിതാവി ഩ്റൈയവെ.

25 “നാൻ ഉംകക്കോടു ഇരുക്കൈയിലും വിവർ രഹം എല്ലാമും ഉംകഗുരുകുക ചൊല്ലിവിട്ടേൻ. **26** ആനാലു ഉത്തരിയാർ എല്ലാവർഹ്യയുമും ഉംകഗുരുകുപ്പ് പോതിപ്പാരു. നാൻ ഉംകഗുരുകുക ചൊല്ലിവിട്ടേൻ. നീനെവുപടുത്തുവാർ. അവഭരേ പരിശക്ത ആധിയാ നാവാർ. പിതാ എന്തു നാമാഥ്തിലും അവരൈ അഞ്ഞപ്പുവാര്.

27 “നാൻ ചമാതാനത്തൈ ഉംകഗുരുകുക വൈവുത്തുവിട്ടുപ്പ് പോകിയേൻ. എന്തു ചൊന്ത ചമാതാനത്തൈയേ ഉംകഗുരുകുക കൊടുക്കിയേൻ. ഉലകമും കൊടുപ്പാടുപോലും ഇല്ലാമല്ല നാൻ വിത്തിയാസമാനം ചമാതാനത്തൈക്കു കൊടുക്കിയേൻ. ആക്കയാലും ഉംകകൾ മനമും കലാം കാമാലും ഇരുക്കട്ടുമും. അന്ത്യവുമും വേൺപാമും. **28** “നാൻ പോവേൻ, മീൻടുമും ഉംകകിടമും വരുവേൻ” എന്റു ചൊന്നെന്തൈ നീങ്കൾ കേട്ടുകരുകൾ. നീങ്കൾ എന്നെന്ന നേരിപ്പതാനാലും, നാൻ എൻ പിതാവിടമും തിരുമ്പിപ്പ് പോവബൈപ്പർഹി മകിപ്പുക്കിയാടൈവീരകൾ. ഏണ്ണന്നരാലും എന്നെന്ന വിട എൻ പിതാ പരിയവാർ. **29** നാൻ ഇവെ നടപ്പത്തുകു മുൻനാരേ ഇവർഹ്യ നേരിപ്പിടമും ചൊല്ലിക്കിയേൻ. ഇവെ നടപ്പെരുമും പോതു എന്നെന്നെന്ന നീങ്കൾ നമ്പുവീരകൾ. **30** നാൻ ഉംകക്കോടു അതികമും പേസമാട്ടേൻ. ഇന്തു ഉലകത്തൈ ആഞ്ഞിരുവൻ (സാത്താൻ) വന്നതു കൊണ്ടിരുക്കിരാൻ. അവനുകുക എൻിലും അതികാരമില്ലലെ. **31** ആനാലും നാൻ എൻ പിതാവൈ നേരിക്കിയേൻ എന്റു ഉലകതുകുകുടുക്കു തെരിയവേണ്ടുമും. ആക്കയാലും എൻ പിതാ എൻകുകുക ചൊല്ലാവന്നുവരഹ്യമട്ടുമും നാൻ ചെയ്ക്കിയേൻ. “ഇപ്പൊമുതു വാഗ്രംകൾ. ഇന്ത ഇടത്തൈ വിട്ടുപ്പ് പോവോമും” എന്നരാർ.

തിരാട്ടച്ചെ ചെട്ടിയിൻ ഉവമൈ

15 ചെച്ച, എന്തു പിതാവേ തോട്ടക്കാരർ.

2 അവർ, കൻികൊടുക്കാതെ എന്തു കിണ്ണകൾ എവുമോ അവന്റെ വെട്ടിപ്പ് പോകുക്കിരാർ. കൻികൊടുക്കിൾ കിണ്ണകൾ മേലുമും കൻികൊടുക്കുമ്പാടി അവർ സംഗ്രഹിക്കുമെന്തു തിരിയാക്കുക ചെയ്യുന്നതുവേണ്ടുമും. ഇതു പോലുത്താൻ നീങ്കഗുമും. നീങ്കൾ തണിയാക ഇരുന്തു കൻിതര മുട്ടാതു. എൻണോടുശേര്ന്തേ ഇരുക്കവേണ്ടുമും.

3 “നാൻതാൻ തിരാട്ടച്ചെ ചെച്ച. നീങ്കൾ കിണ്ണകൾ. എവണ്നാരുവൻ എൻണിടമും നിരന്തരമാക ഇരുക്കിരാനോ, എവണ്നാരുവനിടമും നാനി നിരന്തരമാക ഇരുക്കിയേനോ, അവൻ കണിക തരുമും കിണ്ണയാക ഇരുപ്പാൻ. ആനാലും അവൻ നാൻ ഇല്ലാമലും താരുമും ചെയ്യുമെന്തുവുമും ഇയലാതു. **4** എൻണോടു ഇല്ലാതെ എവനുമും ചെടിയിലിരുന്തു അപ്പുമുപ്പാടുത്തപ്പാട്ട കിണ്ണ പോവാലും ആകിവിട്ടിരാൻ. അതു കായന്തുപോകുമും. മക്കൾ അവൻരഹ്യപ്പ് പൊരുക്കി നെരുപ്പിലേ പോട്ടു എറിതുവിട്ടിരാർകൾ.

5 “എൻണിലും നിരന്തരമായി ഇരുങ്കൾ, എൻ ഉപതേചന്കൾക്കു കണ്ടപ്പിടിയുകൾ. നീങ്കൾ ഇവർഹ്യരും ചെയ്താലും നീങ്കൾ വിരുമ്പുകിൾ എവർഹ്യയുമും എൻണിടമും കേട്കലാം. അവൈ ഉംകഗുരുകുപ്പ് കൊടുക്കപ്പാടും. **6** നീങ്കൾ അതിക്കു കണികകൾതെ തന്തു, നീങ്കൾക്കോ എൻ ചീഭുകൾ എന്പതൈക്കു കാട്ടു വേണ്ടുമും. ഇതു എൻ പിതാവുകുപ്പും മകിമൈയൈക്കു കൊണ്ടുവരുമും. **7** പിതാ എൻണെന്നെന്ന നേരിപ്പതു പോന്നു നാൻ ഉംകക്കാളും നേരിക്കിയേൻ. ഇപ്പൊമുതു എന്തു അപിലും നിലൈഷ്ടിരുക്കൻ. **8** നാൻ എൻ പിതാവിനു കുട്ടാക്കുകുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും. നാൻ അവരുതു അപ്പിലും നികുളം തെരിയിരുക്കിയേൻ. ഇതെപ്പോലേ, നീങ്കഗുമും എന്തു കുട്ടാക്കുകുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും എന്തു അപിലും നിലൈഷ്ടിരുക്കൻ. **9** നാൻ എൻ പിതാവിനു കുട്ടക്കുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും. നാൻ അവരുതു അപ്പിലും നികുളം തെരിയിരുക്കിയേൻ. ഇതെപ്പോലേ, നീങ്കഗുമും എന്തു കുട്ടാക്കുകുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും എന്തു അപിലും നിലൈഷ്ടിരുക്കൻ. **10** നാൻ പിതാവിനു കുട്ടക്കുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും. നാൻ അവരുതു അപ്പിലും നികുളം തെരിയിരുക്കിയേൻ. ഇതെപ്പോലേ, നീങ്കഗുമും എന്തു കുട്ടാക്കുകുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും എന്തു അപിലും നിലൈഷ്ടിരുക്കൻ. **11** നാൻ ഇവർഹ്യയുമും കീഴ്പ്പടിക്കിയേൻ. നാൻ അവരുതു അപ്പിലും നികുളം തെരിയിരുക്കിയേൻ. ഇതെപ്പോലേ, നീങ്കഗുമും എന്തു കുട്ടാക്കുകുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും എന്തു അപിലും നിലൈഷ്ടിരുക്കൻ. **12** ഇതെപ്പോലേ, നീങ്കഗുമും എന്തു കുട്ടാക്കുകുപ്പുകുകുപ്പ് കുട്ടക്കാളും എന്തു അപിലും നിലൈഷ്ടിരുക്കൻ. **13** ഇരുവൻ തന്ന നാഞ്ഞപ്പള്ളക്കാരൻ ഇരുപ്പതൈവിട്ടി ചീരിന്ത അപ്പ് വേവു എതുവു മില്ലലെ. **14** നാൻ ചൊണ്ണപ്പടി ചെയ്താലും നീങ്കഗുമും എന്തു ചീരിന്ത നാൻ പരക്കാളീരകൾ. **15** ഇനി നാൻ ഉംകക്കാളും വേലൈക്കാരൻ എന്നു അമൃപ്പതില്ലലെ. ഏണ്ണനിലും വേലൈക്കാരൻ തന്ന എളുമാനാൻ ചെയ്വബൈത അറിയമാട്ടാൻ. നാൻ ഇപ്പൊമുതു ഉംകക്കാളും നാൻ പരക്കാൾക്കർ.

என്തേ അമൈക്കിയേൻ. ഏഡൻന്റ്രാല് എൻ പിതാ എൻകർക്കുൾ ചൊണ്ണൻവർഖരെയെല്ലാമും നാൻ ഉംകഗ്രൂക്കുൾ ചൊബലിയിറുക്കിയേൻ. ¹⁶നീങ്കൾ എൻഩൈൽ തേര്ന്തെടുക്കവില്ലെലു. നാനേ ഉംകഗണാത് തേര്ന്തെടുത്തേൻ. നാനേ ഉംകഗണാ കനികൊടുക്കുമായു എൻപടുത്തിയേൻ. ഉംകഗൾ വാമ്പിലിലു ഇന്തക് കനി നിരന്തരമാക ഇരുക്കവേண്ടുമും. പിറകു എൻ പിതാ എൻപേരിലി നീങ്കൾ കേസ്റ്റിരെ എത്തയുമും ഉംകഗ്രൂക്കുൾ തരവാരാ. ¹⁷ഇതുവേ എന്തു കട്ടണാ. ഒരുവരോടു ഒരുവർ അഞ്പായിറുന്കൾ.

ചീഫർകഗണ എസ്കിത്തലു

¹⁸“ഇന്ത ഉലകമും ഉംകഗണാപ്പ പക്കത്താലും, അതു എൻഩൈൽത്താനു മുതലിലു പക്കക്കിരുതും എൻപതെ നിന്നെന്നുവെകാൾസുങ്കർകൾ. ¹⁹നീങ്കൾ ഇന്ത ഉംകഗണാതുക് ചാര്ന്തവർക്കാഥ ഇരുന്താലും അതു തന്ന മന്ത്രിക്കഗണാ നേരിപ്പതു പോന്നും ഉംകഗണായുമും നേരിക്കുകും. ആണാലു നാൻ ഉംകഗണാ ഉലകത്തിലിരുന്തു തേര്ന്തു എടുത്തുവിട്ടേൻ. അതനാല്താൻ ഉലകമും ഉംകഗണാപ്പ പക്കക്കിരുതു. ²⁰ഒരു വേലൈക്കാരൻ തന്ന എല്ലാ മാനനാലിലിപ്പ് പ്രിയവന്നും അല്ലെന്നുവെന്നു നാൻ ചൊണ്ണാനു കുറക്കുതെ നിന്നൈന്തതുപു പാരുന്തകൾ. മക്കൾ എൻഩൈൽ തുന്പുരുത്തുവര്ക്കാൾ അവര്കൾ ഉംകഗണായുമും തുന്പുരുത്തുവര്ക്കാൾ. മക്കൾ എൻ ഉപപ്രേക്ഷകളുകുൾ കീഴ്പ്പാട്ടിന്താലും ഉംകൾ ഉപപ്രേക്ഷകത്തിൽകും കീഴ്പ്പാട്ടിവര്ക്കാൾ. ²¹മക്കൾ ഇവർന്നൈയെല്ലാമും എൻപൊറുട്ടേം ഉംകഗ്രൂക്കുൾ ചെയ്യവര്ക്കാൾ. അവര്കൾ എൻഩൈൽ അനുപ്പിയവരെപ്പഠ്റി അറിയമാട്ടാർകൾ. ²²നാൻ ഉലകത്തുകുൾ വന്നു മക്കിനിമാർപ്പ പേസമാലും ഇരുന്തിരുന്താൽ അവര്ക്കാളുകുൾ പാവമുപ്പറ്റിയും എൻണ്ണാമും ഇല്ലാമലും ഇരുന്തിരുക്കും. ആണാലു ഇപ്പൊമുതു നാൻ അവര്കൾക്കിടമും പേചിവിട്ടേൻ. എന്നേ അവര്കൾ തമി പാവങ്കഗ്രൂക്കുൾ ചാക്കുപോകുൾ ചൊബലുമുട്ടിയാതു. ²³എൻഩൈ ബെരുക്കിരു എവനുമും എൻ പിതാവെയുമും ബെരുക്കിരാൻ. ²⁴നാൻ, ഇതുവരെ എവരുമും ചെയ്യാതവർന്നൈ മക്കൾ മത്തിയിലും ചെയ്തിരുക്കിയേൻ. നാൻ അവര്ക്കാളുകുൾ ചെയ്യാമലും ഇരുന്തിരുന്താലും മക്കഗ്രൂക്കുൾ തമി പാവത്തെപ്പഠ്റിയും കുറ്റം ഉണ്ണാവു ഇല്ലാമലും പോയിരുക്കും. ആണാലു നാൻ ചെയ്യാതവർന്നൈയെല്ലാമും അവര്കൾ പാര്ത്തിരുക്കിരാർകൾ. എന്നിനുമും അവര്കൾ എൻഩൈനുമും എൻ പിതാവെയുമും ബെരുക്കിരാൻകൾ. ²⁵അവര്കൾ കാരണാമും ഇല്ലാമലും എൻഩൈ ബെരുക്കിരാർകൾ,* എൻബനുമും വാക്കിയുമും ഉണ്ണമെയാകുമ്പാടി ഇതു നടന്നതു.

²⁶“നാൻ എൻ പിതാവിടമിരുന്തു അന്തു ഉംകഗിയാലൈരു ഉംകഗിനിമാർപ്പ അനുപ്പിവേൻ. എൻ പിതാവിടമിരുന്തു വരുക്കിയ അവർ ഉംനാ

യൈമയിൻ ആവിധാക ഇരുപ്പാർ. അവർ വരുമ്പോതു എൻഩൈൻപ്പഠ്റി കൂർവ്വാർ. ²⁷നീങ്കൾ തോടക്കക്കാലു മുതലേ എൻഩോടു ഇരുപ്പതാലു നീങ്കളുമും എൻഩൈൻപ്പഠ്റി മക്കണിമാർക്കാൾ കൂർവ്വാർകൾ.

¹⁶“നീങ്കൾ ഉംകൾ നമ്പിക്കൈയൈ ഇழന്തുവിടക്കൂതാതു എൻപത്രകാക ഇവൈകഗണാ നാൻ ഉംകഗ്രൂക്കുൾ ചൊബലി ഇരുക്കിയേൻ. ²മക്കൾ താങ്കൾ ആലൈംകഗിലിലു ഇരുന്തു ഉംകഗണാവെനിയേറുവാർ. മേലുമും ഉംകഗണാകെകാലംപബവൻ തേവഞ്ഞുകുക്കുൾ ചേയ്ക്കിരുവാൻ എൻന്നുമുംകക്കാൾ എന്നജുമ്പാട്ടിയാൻ കാലമുംവരുമും. ³അവര്കൾ പിതാവെലുപ്പഠ്റിയുമും എൻഩൈൻപ്പഠ്റിയുമും അന്തിരു കൊണ്ണാതതാലു ഇപ്പടിച്ചെയ്യവാർകൾ. ⁴നാൻ ഇപ്പൊമുതു ഇവർന്നൈപ്പഠ്റിയെല്ലാമും ചൊബലിവിട്ടേണ്. എന്നേ ഇവൈ നികുമും കാലമുംവരുമ്പോതു, നാൻ ഏർക്കെന്നേവേ ഉംകഗ്രൂക്കുൾ എസ്കിത്തിരുക്കിയേൻ എൻപതെ നിന്നെന്നുപടുത്തിക കൊണ്ണാവാർകൾ.

പരിസ്കർ ആവിധാവരിഞ്ച പണികൾ

“നാൻ ഉംകഗണാടു ഇരുന്തേൻ. എൻവേ തോടക്കത്തിലു ഇവർന്നൈയെല്ലാമും നാൻ ഉംകഗ്രൂക്കുൾ ചൊബലിവില്ലെലു. ⁵ഇപ്പൊമുതു നാൻ എൻഩൈൻ അനുപ്പിയവരിടമും ചെലവല്പോക്കിയേൻ. ⁶നീങ്കൾ എംകേ പോകിന്റീകൾ, എൻറും എൻഩൈൻ എൻകുഞ്ഞെന്നുവെന്നു ഇതുവരെ കേട്കവില്ലെലു. ⁷ഓൺണിയുമും നാൻ ഇവർന്നൈയെല്ലാമും ചൊബലാം ഉംകഗണാതുകുൾ നിരമ്പിവിട്ടാതു. ⁸ആണാലു നാൻ ഉംകഗ്രൂക്കുൾ ഉണ്ണമൈയചെബലവികെകാണ്ണാതിരുക്കിയേൻ. നാൻ പോവു ഉംകഗ്രൂക്കുൾ നന്മമൈയെത്താരുമും. എണ്ണന്റ്രാലു നാൻ പോനാലു, ഉതവിയാഗാരരെ അനുപ്പിവേൻ. നാൻ പോകാവിട്ടാലു അന്തു ഉതവിധാൾ വരമാട്ടാർ. ⁹അവർ വരുമ്പോതു ഇവർന്നൈപ്പഠ്റിയും ഉംകഗണാകെയെല്ലാമും ഉലകിലുകൾ മക്കഗ്രൂക്കുൾനീരുപിപ്പാർ. അതോടു പാവത്തിനു കുറ്റംപഠ്റിയുമും, തേവണ്ണോടു ഉണ്ണാ ചരിധാൻ ഉറവുപഠ്റിയുമും, നിധായത്തീരപ്പു പഠ്റിയുമും വിജക്കുവാർ. ¹⁰അന്തു ഉതവിധാൾ, മക്കൾ എൻഩൈൻ നമ്പാതതാലു അവര്കൾ പാവമും ചെയ്തവരകൾ എൻപതെ നിരുപിപ്പാർ. ¹¹അവർ തേവണിടമുംകക്കിരുക്കിരുവാൻ നല്ല ഉറവുപഠ്റിയുമും നിരുപിപ്പാർ. എണ്ണന്റ്രാലു നാൻ പിതാവിടമും ചെലവിരുതുവേണ്ണാം. ¹²ഉംകഗണിമാർക്കു എൻഩിടമും ഏരാളമാനു ചെയ്തിക്കാൾ ഇരുക്കിയെന്നുണ്ടാണു. ആണാലു ഇപ്പൊമുതു നീങ്കൾ താങ്കുക്കാലം മുട്ടിയാതു അന്തു ചെയ്തികൾ അതികപ്പട്ടിയാണെന്നൈ. ¹³ആണാലു ഉണ്ണമൈയിൻ ആവിധാവരാം വരുമ്പാട്ടിക്കുരുന്നാണ്.

¹¹നിധായത്തീരപ്പു പഠ്റിയും ഉണ്ണമൈയെ അവർ ഉലകത്തുകുൾ നിരുപിപ്പാർ. എണ്ണന്റ്രാലു ഇന്തു ഉലകൈ ആൻകുരു സാക്താൻ ഏർക്കെന്നേവേ നിധായത്തീരകുപ്പട്ടിരുക്കിരാൻ. ¹²ഉംകഗണിമാർക്കു ചെബലവത്തുകു എൻഩിടമും ഏരാളമാനു ചെയ്തിക്കാൾ ഇരുക്കിയെന്നുണ്ടാണു. ആണാലു ഇപ്പൊമുതു നീങ്കൾ താങ്കുക്കാലം മുട്ടിയാതു അന്തു ചെയ്തികൾ അതികപ്പട്ടിയാണെന്നൈ. ¹³ആണാലു ഉണ്ണമൈയിൻ ആവിധാവരാം വരുമ്പാട്ടിക്കുരുന്നാണ്.

അവര്കൾ ... വെരുക്കിരാർക്കാൻ ഇവബാർത്തകൾക്കു എടുക്കപ്പെട്ട ഇടങ്കൾ. ചന്ദ്രകീതം 35:19 അല്ലതു ചന്ദ്രകീതം 69:4.

போது அனைத்து உண்மைகளிலும் உங்களை வழிநடத்திச் சொல்வார். ஆவியானவர் அவரது சொந்த வார்த்தைகளைக் கூறுவதில்லை. அவர் என்ன கேட்டிருக்கிறாரோ அவற்றையே பேசுவார். ¹⁴ நடக்கப்போகிற வற்றை பற்றி மட்டுமே அவர் பேசுவார். உண்மையின் ஆவியானவர் எனக்கு மகிழ்மையைக் கொண்டுவருவார். எப்படி என்றால் அவர் என்னிடம் சுருத்துக்களைப் பெற்று உங்களுக்குச் சொல்லுவார். ¹⁵ பிதாவினுடையவைகள் எல்லாம் என்னுடையவைகள். அதனால்தான் ஆவியானவர் என்னிடமிருந்து சுருத்துக்களைப் பெற்று உங்களுக்குச் சொல்லுவார் என்றேன்.”

துயரம் மகிழ்ச்சியாக மாறும்

16 பின்னும் இயேசு “இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குப்பின் என்ன நீங்கள் பார்க்க முடியுமார். அதற்குக் கொஞ்ச காலத்திற்குப்பின் நீங்கள் என்னை மீண்டும் பார்க்கலாமா” என்றார்.

‘இல்லேயே வின் சீஷர்களில் சிலர் ஒருவருக் கொருவர், ‘கொஞ்ச காலத்திற்குப்பின் பார்க்க முடியாது. கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு நீங்கள் என்ன மீண்டும் பார்க்கலாம்’ என்றாரே. இயேசு எதைக் கருதி இவற்காறு கூறுகிறார். ‘நான் பிதாவிடம் பேசிகிறேன் என்று ஏன் கூறுகிறார். 18 ‘கொஞ்சகாலம்’ என்று கூறி கூறாரே. அதன் பொருள் என்ன? அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே” என்று பேசிக் கொண்டனர்.

19 சீஷர்கள் தன்னிடம் அதைப்பற்றி கேட்க விரும்புவதை இயேசு கவனித்தார். ஆகையால் இயேசு அவர்களிடம், “நீங்கள் உங்களுக்குள் என்ன பேசிக்கொள்கிறீர்கள்? நான், ‘இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு என்னைப் பார்க்க முடியாது. அப்பற்ற கொஞ்ச காலத்திற்குப்பின்பு மீண்டும் என்னைப் பார்ப்பரிக்கூடிய என்று சொன்னேனே, அதைப் பற்றியா? 20 நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுவிரும்பேன். நீங்கள் அழுது துக்கப்படுவீர்கள். ஆனால் உலகம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். நீங்கள் துக்கப்படுவீர்கள். ஆனால் உங்கள் துயரம் மகிழ்ச்சியாக மாறும். 21 ஒரு பெண், குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும்போது அவளுக்கு வலி ஏற்படும். ஏன்றால் அவளுக்கு குறுப்பிட்ட வேளை நெருங்கி இருக்கும். ஆனால் குழந்தை பிறந்ததும் அவள் தன் வலையை மறந்து விடுவாள். குழந்தை இந்த உலகுக்கு வந்துவிட்டது என்பதில் பிரகந்த மகிழ்ச்சி அடைவாள்.

ஏன் பதில்கூடும் முறைக் கண்ணாலோ என்றாலும் இதைப் போலவத்தான். இப்பொழுது நீங்கள் துயரமாய் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் நான் மீண்டும் உங்களைப் பார்ப்பேன். அப் பொழுது நீங்கள் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பிரகன். எவராலும் உங்கள் மகிழ்ச்சியைப் பறிக்க முடியாது.

²³ அந்த நாளில் நீங்கள் என்னிடம் எதைப்பற்றியும் கேட்கமாட்டார்கள். நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். என்பேரில் நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் என் பிதா உங்களுக்குத் தரவார். ²⁴ இதுறை நீங்கள் என்போலாக எதையும் கேட்கவில்லை. கேள்வார்கள், அப்பொழுது நீங்கள் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். உங்கள் மசிழ்ச்சி முழுமையான மசிழ்ச்சி யாய் இருக்கும்.

உலகத்தின் மீது வெற்றி

25“நான் இவற்றையெல்லாம் உங்களுக்கு மறைபொருளில் கூறியிருக்கிறேன். ஆனால் காலம் வரும். அப்போது நான் இவ்வாறு மறைபொருளில் பேசாமல் வளரிப்பட்டெயாய் செய்திக்கூற அந்தப் பிதாவுப்பற்றிக் கூற வேண். 26அந்த நாளில் நீங்கள் பிதாவிடம் என்போலில் உங்களுக்கானதைக் கேட்பிர்கள். நான் உங்களுக்காக என் பிதாவிடம் கேட்டுக் கொள்ளும் தேவை இருக்காது என்று சொல் கிறேன். 27என் பிதா அவராகவே உங்களை நேசிக்கிறார். ஏனென்றால் நீங்கள் என்னிடம் அன்பாய் இருந்தீர்கள். நான் தேவையிடம் இருந்து வந்ததாக நீங்கள் நம்பியிருந்தீர்கள். 28நான் இந்த உலகத்துத்தகு என் பிதாவிடம் இருந்து வந்தேன். இப்பொழுது நான் இந்த உலகத்தைவிட்டுப் போகி மேன். என் பிதா விடம் திரும்பிப் போகி மேன்” என்றார்.

29 பிறகு இயேசுவின் சீர்கள் அவரிடம், “நீர் இப்பொழுது எங்களிடம் தெனிவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர். புரிந்து கொள்வதற் குக் கடினமான வார்த்தைகளை நீர் பயன்படுத்தவில்லை. 30 உமக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பதை நாங்கள் இப்பொது தெரிந்து போடு. உமிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதற்கு முன்னரே அக்கேள்விக்கு உம்மால் புதில்கூற முடியும். இவை நீர் தேவனிடம் இருந்து வந்தவர் என்பதை எங்களை நம்ப வைக்கிறது” என்றனர்.

³¹இயேசு அவர்களிடம், “எனவே நீங்கள் இப்போது நம்புகிறீர்கள். ³²என்னைக் கவனி யுங்கள். நீங்கள் சிதறிப்போகிற வேலை இதோ நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த வீட்டிற்குப்போய் என்னை விட்டு விலைப் போக்கர்கள். அந்த நேரம் இதோ நாதுவிட்டது. நீங்கள் என்னை விட்டுப்போ வர்கள். நான் தனியே இருப்பேன். எனினும் நான் உண்மையில் தனித்திருக்க மாட்டேன். ஏனென்றால் என்னோடு என் பிதா இருக்கிறார்.

³³ “என்னில் உங்களுக்குச் சமாதானம் இருக்கும் பொருட்டு இவற்றை நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன். இந்த உலகத்தில் உங்களுக்குத் தொந்தரவுகள் ஏற்படும். ஆனால் கையியமாக இருங்கள். நான் இந்த உலகத்தை வென்றுவிட்டேன்” என்றார்.

சீஷர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை

17 இவற்றையெல்லாம் இயேசு கொன்ன
பிறகு, அவர் தனது கண்களால் வானத்
தை (பரலோகத்தை) அண்ணாந்து பார்த்தார்.
“பிகாவே, நேரம் வந்துவிட்டது. உமது குமார
ஞக்கு மகிழ்ச்சையைத் தாரும். அதை உமது
குமாரனும் உமக்கு மகிழ்ச்சையைத் தரவுகிறார்.”
² உமது குமாரன் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட
அனைத்து மக்களுக்கும் நிரந்தர வாழ்வை
கொடுக்கும் படியாக அனைத்து மக்கள் மீதும்
அவருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தீர். ³ அந்த மனி
தர்கள், நீர்தான் உண்மையான தேவன் என்
பதையும் உம்மால் அனுப்பப்பட்டவர் இயேசு
கிறிஸ்து என்பதையும் தெரிந்து கொள்வார்
கள். இவ்வாறு தெரிந்து கொள்வதுதான்
நிரந்தரமான வழக்கங்கள். நூன் செய்யும் நீர்
கொடுத்த வேலைகளை நான் முடித்துவிட்டேன். நான் யூயியில் உம்மை மகிழ்ச்சைப்படுத்தி
கிணேன். சீப்பொழுது, உம்மோடு இருக்கும்
மகிழ்ச்சையைத் தாரும். உலகம் உண்டாவதற்கு
முன்பிருந்து உம்மோடு நான் கொண்டிருந்த
மகிழ்ச்சையைத் தாரும்.

“உலகத்திலிருந்து சில ஆட்களை நீர் எனக்குக் கொடுத்தீர். நான் அவர்களுக்கு உம்மை வெளி ப்படுத்தினேன். அவர்கள் உம்முடைய வர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களை எனக்குத் தந்தீர். அவர்கள் உமது போதனைக்குக் கீழ்ப் படிந்தார்கள். நீர் எனக்குத் தந்தவையெல்லாம் உம்மிடபிருந்து வந்ததை என்று அவர்கள் இப்போது தெரிந்து கொண்டனர். நீர் எனக்குக் கொடுத்த போதனைகளை நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். அவற்றை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். உண்மையாகவே நான் உம்மிடபிருந்து வந்திருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். நீர் என்னை அனுப்பிவததையும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ”நான் அவர்களுக்காக இப்பொழுது வேண்டுகிறேன். நான் உலகில் உள்ள மக்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் நீர் எனக்குக் கொடுத்து மக்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறேன். என்னரால் அவர்கள் உம்முடையவர்கள். ¹⁰என்னுடையவை எல்லாம் உம்முடையவை. உம்முடையவை எல்லாம் என்னுடையவை. அவர்களில் நான் மசிமை அடைந்திருக்கிறேன். ¹¹இப்பொழுது நான் உம்மிடத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிறேன். நான் இனிமேல் உலகத்தில் இருக்கமாட்டேன். ஆனால் இவர்கள் இப்பொழுதும் உலகத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். பரிசுத்த பிதாவே, உமது பெயர்களும் வல்லமையினால் அவர்கள் பாதாக்காப்பாக இருக்கச் செய்யும். இதன் மூலம் நீரும் நானும் ஒன்றாய் இருப்பது போலவே அவர்களும் ஒன்றாயிருப்பார்கள். ¹²நான் அவர்களோடு இருந்தபோது அவர்களைப் பாதுகாத்து வந்தேன். நீர் எனக்குத் தந்த உமது பெயரின் வல்லமையினால் அவர்களைப் பாதுகாத்தேன். அவர்களில் ஒருவன் மட்டும்

இழக்கப்பட்டான். (யுதாஸ்) அவன் இழக்கப்பட்டு வதற்காகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். ஏற்கெனவே வேதவாசிக்கியங்களில் எழுதப்பட்டவை நிறை வேறும்படியே அவன் இழக்கப்பட்டான்.

13° நான் இப்பொழுது உமிழிடம் வருகிறேன். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் நான் உலகில் இருக்கும் போதே வேண்டிக் கொள்கிறேன். நான் இவற்றையெல்லாம் சுறுக்கிறேன். ஆக வால் அவர்கள் எனது மகிழ்ச்சியைப் பெற முடியும். அவர்கள் எனது முழுமையான மகிழ்ச்சியைப் பெற வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். 14° மது வேண்டன்களை நான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறாக்கிறேன். உலகம் அவர்களை வெறுக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் இந்த உலகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர். நானும் இந்த உலகத்தைச் சார்ந்தவன் அல்லன்.

15 அவர்களை உலகத்திலிருந்து வெளியே எடுக்கும்படி நான் உம்மை வேண்டிக்கொள்ள வில்லை. அவர்களை நீர் தீமையிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொள்கிறேன். ¹⁶நான் இந்த உலகத்தை சாராதது போலவே அவர்களும் இந்த உலகத்தைச் சாரா தவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ¹⁷முழுமூடை உண்மையின் மூலம் உமது சேவைக்கு அவர்களைத் தயார்படுத்தும். உமது போதனையே உண்மை. ¹⁸நீ என்னை உலகத்துக்கு அனுப்பிவைத்தீ. அதுபோலவே நானும் அவர்களை உலகத்துக்குள் அனுப்புகிறேன். ¹⁹நான் சேவுக்காக என்னைத் தயார் செய்து கொள்ள டேன். நான் இதனை அவர்களுக்காகவே செய்கிறேன். எனவே, அவர்களும் உமது சேவைக் காக உண்மையில் தம்மைத் தயார் செய்து கொள்வார்கள்.

²⁰ “நான் இவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்கிறேன். இவர்களுக்காக மட்டுமல்ல இவர்களுடைய உபதேசங்களால் என்மீது நம் பிக்கை வைக்கிறவர்களுக்காகவும் நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். ²¹ பிதாவே, என்னில் நம் பிக்கை வைக்கிற அனைவரும் ஒன்றாயிருப்பதற்காக சுவம் நான் வேண்டுமென்றால் கொள்கிறேன். நீர் என்னில் இருக்கிறீர். நான் உம்மில் இருக்கிறேன். அவர்கள் எவ்வோரும் நம்மில் ஒன்றாக இருக்கும்படிக்கும் நான் உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஆகையால் இவ்வுலகம் நீர் என்னை அனுப்பின்தில் நம் பிக்கை கொள்ளும்.

²²“நீர் எனக்குத் தந்த மகிழ்மையை நான் தருவதால் அவர்கள் ஒன்றாக இருப்பார்கள். நானும் நீரும் ஒன்றாக இருப்பது போல, ²³நான் அவர்களில் இருப்பேன்; நீர் என்னில் இருப்பி. ஆக அனைவரும் ஒன்றாய் இருப்பார்கள். பிறகு இந்த உலகம் நீர் என்னை அனுப்பி பின்னதைத் தெரிந்து கொள்ளும். நீர் என்னிடம் அன்பாய் இருப்பது போலவே நீர் அவர்களிடமும் அன்பாய் இருக்கிறீர் என்பதையும் உலகம் தெரிந்து கொள்ளும்.

24“പിതാവേ! നീർ എനക്കുട്ട തന്ത ഇവർകൾ, നാൻ എങ്കെ ഇരുന്താലുമ് എൻ്റെനേ ഇരുക്കുമാരു വിറുമ്പുകിരേൻ. അവർകൾ എൻ മക്കിമൈയക് കാണാവേണ്ടുമ് എന്വുമ് വിറുമ്പുകിരേൻ. ഉലകമ് ഉണ്ടാവതற്കു മുൻനാറേ നീർ എന്നുടൻ അന്പാധ ഇരുന്തീര. ഇതനാലു എനക്കു നീർ മക്കിമൈ തന്തീര. **25**പിതാവേ! നീർ നല്ലവല്ലാധ ഇരുക്കിനീർ. ഇന്ത ഉലകമ് ഉമ്മൈ അന്തിരു കൊள്ളാവില്ലെല. ആനാലു ഉമ്മൈ നാനു അന്തിരു കൊണ്ടുള്ളേണു. ഇന്ത മക്കർ നീർ എൻ തന്നെ ആസ്ഥപ്പിനൈക്കെതു തെരിന്തു കൊണ്ടുള്ളേണാൻ. **26**ഉമ്മൈ നാൻ അവർക്കുട്ടകു വെളിപ്പാടുത്തേണൻ. ഇന്തുമ് വെളിപ്പാടുത്തുവേണു. പിരുകു നീർ എൻനിടുമ് അന്പാധ ഇരുപ്പതുപോണ്റു അവർക്കുമു അന്പാധ ഇരുപ്പാരകൾ. നാനുമു അവർക്കുട്ടകു വാച്ചുവേണ്” എന്നും.

ഇയേക കൈതു ചെയ്യപ്പാടുതല്

(മത്തേയു 26:47-56 മാർത്ത് 14:43-50;
ലൂക്കാ 22:47-53)

18 ഇയേക താൻ പ്രാരംഭജനയെ മുഖ്യത്തുകു കൊണ്ടാതുമു, താൻ സീഘർക്കളുടൻ പോനാരു. അവർകൾ സീഘരോൻ എൻ്റുമു പണ്ണാതു താക്കുട്ടകു അപ്പാലു താണ്ടിപ്പ് പോനാരകൾ. ഒരിവു മരംകൾ നിയന്ത്രണ തോട്ടം ഇരുന്തതു. ഇയേകവുമു സീഘർക്കളുമു അന്തേ പോനാരകൾ.

²പുതാശാകു ഇന്ത ഇടുമു എങ്കേ ഇരുക്കിനീരു എന്റെ തെരിയുമു. ഏന്നെന്നാടു ഇയേക ആദികു കുടി അവിൽത്തുവും തമു സീഘർക്കഗാടു ചന്തിതു തിരുക്കിനീരാർ. ³പുതാശാ ഇയേകവുകു എത്രാക മാറ്റിപ്പ് പോനവും. എനവേ അവൻ ഒരു ചേവകർ കുമുഖവുകു കൂപ്പിപ്പിടുക്കൊണ്ടു തോട്ടത്തീരു വന്താൻ. അവൻ തലൈമൈ ആസാരിയർ, പരിചേയർ എൻപവർക്കാലു അനുപ്പാപ്പാടു കാവലക്കാരരായുമു അമൃഷ്ടതു വന്താൻ. അവർകൾ തമ്മോടു പന്തംക്കണ്ണായുമു, തീവ്യടക്കണ്ണായുമു, ആധ്യതനക്കണ്ണായുമു, ആധ്യതനക്കണ്ണായുമു.

⁴ഇയേക അവരുകു നടക്കവിറുകുടു എല്ലാവന്നൈയുമു അന്തിരുന്താൻ. അവർ വെളിയേ വന്തു, “നീംകൾ ധാരാരതു തേടുകിനീർകൾ?” എന്റു കേട്ടാരു.

⁵അതുകു അവർകൾ “നാസരേത്തിലിരുന്തു വന്നു ഇയേകവൈ” എന്നുണ്ടാരു.

ഇയേകവോ, “നാണേ ഇയേക” എന്നും. (അവരുകു എത്രാക മാറ്റിനീരുന്താൻ.) “ഇയേക അവർകൾ നിടുമു, “നാന്താൻ ഇയേക” എന്റു ചൊണ്ടു പൊമുതു അവർകൾ പിൻവാങ്കിതു താരായിലു വിഫുന്താർകൾ.

“ഇയേക മീണ്ടുമു അവർകൾ നിടുമു, “ധാരാരതു തേടുകിനീർകൾ?” എന്റു കേട്ടാരു.

അവർകൾ അതുകു, “നാസരേത്തിലിരുന്തു വന്നു ഇയേകവൈ” എന്നുണ്ടാരു.

⁶ഇയേക അതുകു, “നാന്താൻ ഇയേക” എന്റു ഏർക്കെനവേ ചൊാലിവിടേണു. ആക്കയാലു നീംകൾ എൻനൈതു തേടുവൊന്നാലു

ഇവർക്കെണ്ടു പോകവിടുകൾ” എന്നും. ⁹“നീർ എനക്കുട്ട തന്തവരകൾിലു ഒരുവെന്നുമു നാൻ ഇമുക്കവില്ലെലു” എൻ്റു അവർ ചൊണ്ണന്തു നിയന്ത്രവേഹുമ്പാടി ഇവിഡാരു നീകുമ്പന്തതു.

¹⁰“ഒമോൻ പേതുരുവിടുമു ഒരു വാൾ ഇരുന്തതു. അവൻ അതെ വെളിയേ എടുത്തു തലൈമൈ ആസാരിയൻിനു വേഞ്ഞെലക്കാരനിനു വലുതു കാതെ വെട്ടിപ്പ് പോട്ടാൻ. (അന്തു വേഞ്ഞെലക്കാരൻ പെയർ മലകുൾ) ¹¹ഇയേക പേതുരുവിടുമു “ഉന്തു വാഞ്ഞാൻ അതുനും തെയ്യം ഉരുവിയേ പോടു. എൻ പിതാ എനക്കുക കൊടുത്തിരുക്കിനീരു തുന്പമാകിയ കോപ്പണെയിലു നാൻ കുടിക്കവേണ്ടുമു” എന്നും.

അണ്ണാവിനു മുൻ ഇയേക

(മത്തേയു 26:57-58; മാർത്ത് 14:53-54;
ലൂക്കാ 22:54)

¹²പിരുകു പോരക്കേവകരുമു അവർകൾ തലൈവഞ്ഞുമു പുക്കു കാവലക്കാരനുമു ഇയേകവൈകു കുപ്പിതു. അവർകൾ ഇയേകവൈകു കുപ്പിതു. ¹³അണ്ണാവിടുമു കൊണ്ടു വന്തനാൻ. ഇവൻ കാപ്പാവാഡിനു മാമനാരു. കാപ്പാപാ അന്തു ആണ്ണ ടിനു തലൈമൈ ആസാരിയൻ. ¹⁴ഇന്തകു കാപ്പാപാ താാൻ ഏർക്കെനവേ പുത്തരക്കിടമു, ‘എല്ലാ മക്കകു ഗ്രൂക്കാക്കവുമു ഒരു മനിതിനു മരിപ്പാപ്പു നല്ലതു’ എൻ്റു ചൊണ്ണവൻ.

പേതുരവിനു മഹത്വിപ്പി

(മത്തേയു 26:69-70; മാർത്ത് 14:66-68;
ലൂക്കാ 22:55-57)

¹⁵“ഒമോൻ പേതുരുവുമു ഇയേകവിനു ഇൻണെനാരു സീഘനുമു ഇയേകവൈവുപു പിൻതൊപ്പന്തു പോനാരകൾ. അന്തുകു സീഘനു തലൈമൈ ആസാരിയൻ അന്തിരുന്താൻ. അതനാലു അവൻ ഇയേകവൈവുപു പിൻതൊപ്പന്തു തലൈമൈ ആസാരിയൻ മുന്റുമു പോനാൻ. ¹⁶ആണാലു പേതുരുവാളുകു വെളിയേ കാത്തിരുന്താൻ. തലൈമൈ ആസാരിയൻ എന്തു തെരിന്തു കുഞ്ഞുമു വെളിയേ കൈതുവെന്തു. അവൻ കൈതുവെന്തു തീരുന്തു പെണ്ണേനാരു പേസിനാൻ. പിരുകു അവൻ പേതുരുവൈയുമു ഉൾഞേ അമൃഷ്ടതുകെന്നാടു പോനാൻ. ¹⁷വാസലുകുകു കാവലാധ ഇരുന്തു അന്തുപെണ്ണ പേതുരുവിടമു “നീധുമു ഇന്ത മനി തനിനു സീഘരക്കണ്ണു ഒരുവണം താനേനു?” എൻ്റു കേട്ടാൻ. അതുകുപു പേതുരു ഇല്ലാബു. നാൻ അബു” എന്നും.

¹⁸അതു കുരിക്കാലുമു. എനവേ വേഞ്ഞെലക്കാരർക്കണ്ണുമു, ചേവകർക്കണ്ണുമു നെറുപ്പെ ഉണ്ടാക്കിനീരു. അവർകൾ അക്കത്സുന്ധരി നിന്റുകൊണ്ടു കുറിക്കാരയുന്തനാൻ. പേതുരുവുമു അവർക്കോാടു കുറിക്കായ നിന്റു കൊണ്ണപാൻ.

തലൈമൈ ആസാരിയൻിനു കേൾവി

(മത്തേയു 26:59-66; മാർത്ത് 14:55-64;
ലൂക്കാ 22:66-71)

¹⁹തലൈമൈ ആസാരിയൻ ഇയേകവിടമു അവരതു സീഘരക്കണ്ണുകു കുരിതു വിസാരിത്താൻ.

അതോടു അവരതു പോതന്നക്കാൾ കുറിത്തു വിസാരിക്തതാണ്.²⁰ അതற്കു ഇയേച്ച്, “നാൻ മക്കണിടമെ പ്രഭാമുതുമെ വെണിപ്പപ്പെട്ടയാകവേ പേഴിവെന്തേൻ. നാൻ എപ്പൊമുതുമെ യൂതർകൾ കൂടുമെ അരംകന്കൻിലുമെ, ആലധനകൻിലുമേ ഉപയോഗിക്കുന്നതുമെ യൂതർകൾ എല്ലോറുമെ അങ്കുവെന്തിരുക്കിന്റെയും നാൻ എത്തുമെ ഇരകിയമാകപ്പെ പേചവില്ലലെ.²¹ അപ്പടയിരുക്കന്നീങ്കൾ എൻഡണ്ണൽ വിസാരിക്കിന്റെയും എൻപോതന്നക്കാൾ കേട്ടവക്കാൾ വിസാരിക്കുപ്പെ പാറുന്തും. നാൻ എൻഡണ്ണൻ ചൊണ്ണേൻ എൻപതു അവര്ക്കൗക്കുതു തെരിയുമെ” എന്നരാർ.

²² ഇയേച്ച ഇവാറു ചൊണ്ണന്നോതു, അവർ അറുകിലേ നിന്റീരുന്നതു ചേവകരിലെ ഒരുവൻ അവരൈ ഒരു അന്നെ അതുന്തരാണ്. അവൻ, “നീ തലവലമെ ആസാരിയാം അന്തു മുന്നൈയിലുപയോഗിക്കുന്നതു” എൻഡാറാർ.

²³ അതற്കു ഇയേച്ച, “നാൻ ഏതാവുതു തപ്പാകപ്പേഴിപ്പിന്നതാം എതു തപ്പം എൻ്റു ഇന്തു ഇരുക്കിന്റെ എല്ലാറുകുമെ ചൊാലു. ആനാലു നാനു ചൊണ്ണന്നുവെ ചാറി എൻ്റാലു പിറകു എൻഡണ്ണൻ അദ്ധ്യക്ഷിന്റോയും?” എൻ്റു കേപ്പാറാർ.

²⁴ ആക്കപ്പാലു അന്നാ ഇയേച്ചവെ തലവലമെ ആസാരിയാണകിയ കായ്പാവിലിടുമെ അനുപ്പിവെത്താണ്. ഇയേച്ച അപ്പൊമുതുമെ കുട്ടപ്പെട്ട നിലവലിലേയേ ഇരുന്താർ.

പേതുരുവിൻ പൊപ്പ്

(മത്തേയു 26:71-75; മാർക്കു 14:69-72;

ഹൂക്കാ 22:58-62)

²⁵ മേമോൺ പേതുരു നെന്റുപ്പാറുകിൽ നിന്റു കുണ്ഠിക്കായ്ന്തു കൊണ്ണമ്പുറുന്നതാണ്. അപ്പൊമുതു അറുകിൽ ഇരുന്തവർക്ക് “അന്തു മനിക്കണിനി സീംഖ്കളും നീപുമെ ഒരുവന്നതാനേ?” എൻ്റു കേപ്പാറകൾ.

പേതുരു അതണ്ണ മരുത്താണ്. അവൻ, “ഇരിയുള്ള നാൻ എൻ്റുന്നതും എൻ്റുന്നതാണ്.”

²⁶ തലവലമെ ആസാരിയാണിനു വേലെക്കാരർക്കളും ഒരുവൻ അങ്കു ഇരുന്നതാണ്. അവൻ പേതുരുവാലു കാതു അരുപ്പട്ടവൻിനു ഉറവിന്നൻ. അവൻ, “അന്തു തോട്ടത്തിലു നാൻ ഉണ്ണൈയുമെ അന്തു മനിക്കനോടു പാര്ത്തേൻ എൻ്റു നിന്നൈക്കിയേൻ” എന്നരാൻ.

²⁷ ആനാലു പേതുരു മെണ്ണടുമെ, “ഇല്ലാലു. നാൻ അവരോടു ഇരുക്കവില്ലലെ” എൻ്റു കൂറിന്നാൻ. അപ്പൊമുതു ചേവലു കുവിരിന്നു.

പിലാത്തുവക്കു മുൻ ഇയേച്ച

(മത്തേയു 27:1-2, 11-31; മാർക്കു 15:1-20;

ഹൂക്കാ 23:1-25)

²⁸ പിരികു യൂതർകൾ ഇയേച്ചവെക്ക കായ്പാവിടിമെ ഇരുന്തു രോമ ആശുന്നരിനിനു അരണ്ണമണക്കു അമുളുതുക്കൊണ്ണടു പോന്നാരകൾ. അപ്പോതു അതികാലെ നേരുമെ. യൂതർകൾ അരണ്ണമണക്കു ഉള്ളേ പോക വിറുമ്പവിലും. പോന്നാലു അവര്ക്കണിനി തൂമ്പനൈ കെട്ടുതുട്ടുപറ്റുമെ. എൻഡണ്ണാലു അവരകൾ പഞ്ചാ

പഞ്ചിക്കയിൻ വിഗ്രന്തൈ ഉണ്ണാ വിഗ്രമപിന്ന്.²⁹ എൻവേ പിലാത്തു വെണിയേ വെന്തകാൻ. അവൻ അവരക്കണിടമെ, “ഇന്ത മനിതാണ് മീതു എൻ കുമ്റ്റമെ ചാട്ടുകീന്റർകൾ?” എൻ്റു കേപ്പാറാൻ.

³⁰ അതற്കു യൂതർകൾ, “അവൻ ഒരു കേപ്പമണിതാണ്. അതണാലു താണ് അവനൈ ഉമ്മിടമെ അമുളുതു വെന്തോമും” എൻ്റുന്നരാർ.

³¹ പിലാത്തു യൂതർക്കണിടമെ, “യൂതർക്കാക്കിയീന്നീങ്കൾ ഇമുളുതുക്കൊണ്ണടു പോമെ ഉന്കൾ വിളിമുന്നൈക്കണിപ്പടി നിധായായെ തീരുക്കണും. അതറ്കു യൂതർകൾ, “എവരൈയുമെ മരണ തണ്ടണെങ്കുട്ടപ്പുളുതു എൻകൾക്കു അതികാരമില്ലലുയെ” എൻ്റുന്നരാർ.³² താണു എവാറു മരിക്കപ്പെ പോകിയേൻ എൻ്റു ഏർക്കെനവേ ഇയേച്ച ചൊല്ലിയിരുന്തു ഉണ്ണമൈയാകുമ്പാടി ഇവാറു നികുന്നതു)

³³ പിരികു പിലാത്തു അരണ്മണങ്കുളു തിരുമ്പിക്കു ഇരാണാൻ. അവൻ ഇയേച്ചവെവു തണ്ണിടമെ അമുളുതുകാൻ. “നീ യൂതർക്കണിനു അരസ്കാരാ?” എൻ്റു അവരിടമെ കേപ്പാറാൻ.

³⁴ ഇയേച്ച അവനിടമെ, “ഇതു ഉമതു ചൊന്തക്കു കേണ്ണവിപാ അല്ലതു എൻഡണ്ണപ്പറ്റി പിറ്റു ഉമ്മിടമെ ചൊണ്ണന്താ?” എൻ്റു കേപ്പാറാർ.

³⁵ പിലാത്തു അതറ്കു, “നാനു യൂതാണു. ഉന്തു ചൊന്തക മക്കൾക്കു അവരക്കണിനു തലവലമെ ആസാരിയുമെ ഉണ്ണാൻ എൻഡിടമെ കൊണ്ണടുവെന്തി രൂക്കിയാരകൾ. നീ എൻ തവവു ചെയ്തായും?” എൻ്റു കേപ്പാറാൻ.

³⁶ “എന്തു ഇരാജ്യമെ ഇന്ത ഉലക്കതുക്കു ഉരിയതാണു. അതു ഇന്ത ഉലക്കതോടു തോപ്പു പുയെതു എൻലു എൻ ചേവകരകൾ എൻകാകപ്പോരിപ്പിടിരുപ്പാരകൾ. നാൻ യൂതർക്കണിനു കൈയിലു ഒപ്പുകെകാടുകപ്പട്ടാരുക്കു മാറ്റേണു. എൻവേ എൻ ഇരാജ്യമെ ഇവിടിൽക്കു ഉരിയതാണു” എൻ്റു ഇയേച്ച ചൊണ്ണന്നാർ.

³⁷ പിലാത്തു അവരിടമെ, “അപ്പടയാണാലു നീ അരചണം താണോനു?” എൻ്റു കേപ്പാറാൻ.

അതറ്കു ഇയേച്ച, “നാൻ അരചണം എൻ്റു നീ കൊല്ലിയായും. അതു ഉണ്ണമൈതാണു. ഇന്ത നോക്കുക്കുതുക്കാക്കുതുകാൻ നാൻ ഇന്ത ഉലക്കത്തിലു പിറ്റു തേൻ. ഉണ്ണമൈയെ ചൊല്ലവെത്താകു വെന്തേൻ. ഉണ്ണമൈയുടെയും എഞ്ചേരു പേച്ചൈക്കു കേപ്പിക്കാൻ” എൻ്റുന്നരാർ.

³⁸ പിലാത്തു, “ഉണ്ണമൈ എൻപതു എൻഡു? എൻ്റു കേപ്പാറാൻ. കേട്ടുകെണ്ണണ്ടേ മരുപാടിയുമെ അവനു യൂതർക്കണിടമെ പോന്നാൻ. “നാൻ അവനുകെത്തിരാകകു കുമ്റ്റമുംചാട്ട മുടിയ വിലും. ³⁹ പഞ്ചാ പഞ്ചിക്കയിലു ഉന്കൾക്കുകാക എവനാവു ഒരുവന്നൈ നാൻ വിത്തുവെ ചെയ്യലാമേ. ആക്കപ്പാലു യൂതരുടെയും ഇരാജാവു നാൻ ഉന്കൾക്കുകാക വിത്തുവെ ചെയ്യലാമോ?” എൻ്റു കേപ്പാറാൻ.

⁴⁰ അതറ്കു യൂതർകൾ, “ഇവാൻ അല്ല, പരപാലൈ വിത്തുവെ ചെയ്യുന്നകൾ” എൻ്റു ചെത്തമിട്ടപാരകൾ. (പരപാലു എൻപവൻ ഒരു തീരുടണ്ണം).

19 പിരുക്ക പിലാത്തു ഇയേക്കവെ അമൃദ്ധതുപ്പ് പോധം ചുവക്കാൾ അടിക്കുന്മാറു കൂട്ടാൻ. ²പോർസ് ചേവകർക്കൾ മുൻസിനാലു ഒരു മുടിയെപ്പ് പിണ്ണിനാർ. അവർക്കൾ അതെ ഇയേക്കവിൻ തലവലീതു അണി വിത്തനൻ. പിരുക്ക ചിവപ്പാൻ അ സ്കിയൈ അ വരുക്കു ഉടുക്കി നാര്ക്കൾ. ³പുതരുടൈയ ഇരാജാവേ, വാച്ചുക് എൻ്റു അടിക്കഴി പലശ്തവൈ അവരിടമ വന്നതു ചൊണ്ണനാര്ക്കൾ. അവർക്കൾ ഇയേക്കവെ മുക്കു തീലിൽ അരൈന്തനാര്ക്കൾ. അവർക്കൾ ഇയേക്കവെ മുക്കു

⁴മീൻമുടു പിലാത്തു യൂതർക്കിടമ പോധം “പാരുന്തകൾ! നാൻ ഉംകഗ്രൂക്കാക ഇയേക്കവെ ബെണിയേ കൊണ്ണടു വരുകി ഭ്രേൻ. നാൻ ഇവിണിടമും ഒരു കുമ്മരുമു കാണാബോല്ലെ എൻ്റു നീങ്കൾ അനീന്തു കൊണ്ണാവേന്നമുടു” എൻ്റു. ⁵പിരുക്ക ഇയേക്ക ബെണിയേ വന്നതാര്. അവർ തലവലിലു മുൻമുടിയുമു സീരുട്ടിലു ചിവപ്പു അ സ്കിയുമു അണിന്തിനുന്താര്. “ഇതോ അന്ത മനിതൻ” എൻ്റു യൂതർക്കിടമ പിലാത്തു ചൊണ്ണാണെൻ്റു.

“പ്രതാണ ആസാരിയറുമു യൂതക് കാവലർക്കളുമു ഇയേക്കവൈക്കു കുണ്ടവൈനും “അവണിസ് ചിലുവൈയിലു അരൈയുന്തകൾ” എൻ്റു സെത്തമിട്ടനർ.

ആണാലു പിലാത്തുവോ, “നീങ്കൾ അവണി അമൃദ്ധതുപ്പോധം നീങ്കാണാകവേ അവണിസ് ചിലുവൈയിലു അരൈയുന്തകൾ. നാൻ തന്നടണെ തരുമ്പട്ടിയാക ഇവഞ്ഞുക്കു എത്രാക എന്തു കുമ്മരു തെയ്യുമു കുണ്ണടു പിടിക്കവില്ലെ” എൻ്റു കുഫി വിപ്പാട്ടാൻ.

“യൂതർക്കാഡാ, “എൻകഗ്രൂക്കെൻമു ഒരു ചാട്ടമു ഉണ്ണടു. അതൻപാടി ഇവൻ ചാക വേണ്ണമു. ഏഞ്ഞുന്റു അവൻ തന്നെന്തു തേവൻിനു കുമാരൻ എൻ്റു കുഫിയിറുക്കിയാൻ” എൻ്റു. ⁸പിലാത്തു ഇവർന്റൈക്കു കേട്ടതുമു മേലുമു പയന്താൻ.

“പിലാത്തു മീൻമുടു അരണ്മാനകുക്കു പോണാൻ. അവൻ ഇയേക്കവിടു, “നീ എൻകേ ഇരുന്തു വരുക്കിയാധി?” എൻകേ കേട്ടാൻ. ആണാലു ഇയേക്ക അവഞ്ഞുക്കുപ്പു പതിലു ചൊാലു വില്ലൈ. ¹⁰അതാണാലു പിലാത്തു, “നീ എൻണോടു പേശ മരുക്കവാ ചെമ്പകിയാധി? നാൻ ഉണ്ണെനു വിടുതവൈ ചെയ്യക്കുട്ടയു അതികാരത്തിലു ഇരുപ്പ പാണം. ഇതെന്ന നിന്നെന്തുക്കൊാൾ. ഉണ്ണെന്തു ചിലുവൈയിലു അരൈന്തു കൊാലുവുമു അതികാരമു എൻകു ഇരുക്കിയുതു” എൻ്റു.

“¹¹തേവനിടമിറുന്തു അതികാരമു വന്താഡാ ഓയി നീർ എൻമുതു എവിതു അതികാരമു ചെലുക്കു മുടിയാതു. എൻവേ, എൻണെ ഉമ്മി ടമു ഓപ്പപ്പെട്ടതവഞ്ഞുകു അതികപ്പു പാവമു ഉണ്ണടു” എൻ്റു ഇയേക്ക പതിലുവരെത്താര്.

“¹²ഇതുകുപ്പ് പിരുക്ക ഇയേക്കവെ വിടുതവൈ ചെയ്യ പിലാത്തു മുയർച്ചി ചെയ്താൻ. ആണാലു യൂതർക്കാഡാ, “എവന്നാറുവൻ തന്നെന്ന അരാഞ്ഞൻ എൻ്റു കുഫിയാനോ അ വൻ ഇരായാനിനു പാകവൻ. എൻവേ, നീങ്കൾ ഇയേക്കവെ വിടുതവൈ ചെയ്താഡാ നീങ്കൾ ഇരായാനിനു നഞ്ഞപാണം ഇല്ലൈ എൻ്റു പൊരുണ്ടു” എൻകു സെത്തമിട്ട

പാർക്കൻ. ¹³യൂതർക്കൾ ചൊണ്ണാവൻവർന്റൈപ്പ് പിലാത്തു കേട്ടാൻ. എൻവേ, അവൻ ഇയേക്കവെ അരണ്ണമന്നെയെവിട്ടു ബെണിയേ ഇമുദ്ധതു വന്തൊൻ. യൂതർക്കൾിനു മൊழിയിലു കപച്ചാ എൻ്റു അമൃദ്ധകപ്പെരുമു കലതാവാരിക്കു അമൈക്കപ്പെട്ട മേതെക്കു വന്തൊൻ. അംകേ ഇരുന്തു നീങ്ക പതിയിനു ഇരുക്കുകയിലു അമരന്താൻ. ¹⁴അ പ്പെബാ മുതു അതു പാലക്കാവുകുതു തയാരാകുമു നാഓാക വുമു മതിയവേണ്ണാകവുമു ഇരുന്തു. പിലാത്തു യൂതർക്കൾിടമു “ഇതോ ഉന്തകൻ ഇരാജാ” എൻരു.

¹⁵അതുകു യൂതർക്കൾ, “അവണി അ പ്പെറുപ്പു പുതുതുനുകൾ! അവണി അ പ്പുറുപ്പു പുതുതുനുകൾ! അവണിക്കു ചിലുവൈയിലു അരൈന്തു ചൊാലുവുന്തകൾ” എൻ്റു സെത്തമിട്ടനർ.

അവർക്കിടമു പിലാത്തു, “ഉംകഗ്രൂക്കുതു അര ചണെ നാൻ ചിലുവൈയിലു അരൈന്തു കൊാലുവുന്തകൾ” എൻ്റു കേട്ടാൻ.

അതുകുതു തലവൈമു ആസാരിയൻ, “എൻകാതു ഒരേ അരചാർ ഇരായൻ മട്ടുമേ” എൻ്റു പതിലു ചൊണ്ണാൻ. ¹⁶അതാണാലു പിലാത്തു ഇയേക്കവൈക്കു ചിലുവൈയിലു അരൈന്തു കൊാലുവുമ്പടി അവരെ അവർക്കിടമു ഓപ്പപ്പെടെത്താൻ.

ചിലുവൈയിലു ഇയേക്ക

(മക്കേയ 27:32-44; മാർക്കു 15:21-32;

ലൂക്കാ 23:26-43)

ചേവക്കർക്കു ഇയേക്കവെ ഇമുദ്ധതുകുകൊണ്ണടു പോണാൻകൾ. ¹⁷ഇയേക്ക താനു ചിലുവൈവൈയെത്താനേ ചുമന്തു കൊണ്ണടു പോണാർ. അവർ മഞ്ഞെടു ഓടുക്കൾിനു ഇടമു എൻ്റുമു കപാല സ്കാലു എൻ്റു അമൃദ്ധകപ്പെടുമു ഇതുകുപ്പു പോണാർ. (ഇതെന്ന മുതു മൊழിയിലു കൊാലുക്കാ എൻ്റു അമൃപട്ടാർ) ¹⁸കൊാലുക്കാവിലു ചിലുവൈയിലു ഇയേക്കവെ ആണിക്കാാലു അരൈന്താരകൾ. അവരുടു വേറു ഇരുവരുടൈയു ചിലുവൈയിലു അരൈന്താരകൾ. അരൈന്താരകൾ, ഇയേക്കവെ നടുവിലുവുമു എന്നെന്ന ഇരുവരു ഇരുപക്കങ്ങക്കിലുമു നടുവൈവൈത്താൻ.

¹⁹പിലാത്തു ഒരു അരിവിപ്പു എമുളി അതാണു ഇയേക്കവിൻ ചിലുവൈയിലു മേലു പൊരുത്തി വൈത്താൻ. അന്തു അരിവിപ്പിലു “നുച്ചേരേയാനാ കിയ ഇയേക്ക, യൂതർക്കൾിനു അരാസ്” എൻ്റു എരുത്പപ്പട്ടിരുന്തതു. ²⁰അന്തു അരിവിപ്പു മുതു മൊழിയിലുമു ഇല്ലത്തീൻ, ചിരേകക മൊழിക്കിനിലുമു ഇരുന്തതു. ഏരാമ്പാഡാ യൂതർക്കൾ ഇന്ത അരിവിപ്പിലു വാക്കിത്താൻ. ഏഞ്ഞുന്റു ഇയേക്കവെ നടുവിലുവുമു എന്നെന്ന ഇരുവരു ഇരുപക്കങ്ങക്കിലുമു നടുവൈവൈത്താൻ.

²¹പിലാത്തു ഒരു അരിവിപ്പു എമുളി അതാണു ഇയേക്കവിൻ ചിലുവൈയിലു മേലു പൊരുത്തി വൈത്താൻ. അന്തു അരിവിപ്പിലു “നുച്ചേരേയാനാ കിയ ഇയേക്ക, യൂതർക്കൾിനു അരാസ്” എൻ്റു നകരത്തിനു അരുകിലു ഇരുന്തതു. ²²യൂതർക്കൾിനു തലവൈമു ആസാരിയൻ പിലാത്തുവിലുമു, “പുതരുടൈയ അരാസ് എന്തെന്നു ചെയ്യ അരാസ് എന്തെന്നു ചെയ്യ അരാസ്” എൻ്റു നകരത്തിനു അരുകിലു ഇരുന്തതു. അവൻ തന്നെന്ന പുതരുടൈയ അരാസ് എൻ്റു ചൊാന്നതാക എമുളുവേണ്ണുമു” എൻ്റു.

²³അതുകുപ്പ് പിലാത്തു, “നാൻ എമുളി നൈത മാർക്കാട്ടേനു” എൻ്റു കുഫിവിപ്പാഡാ.

²⁴ആണിക്കാാലു ഇയേക്കവൈക്കു ചിലുവൈയിലു അരൈന്ത പിന്ന പാടു, ചേവക്കർക്കൾ അവരതു

ആട്ടെയെ എടുത്തുക് കൊண്ടതന്നർ. അവർകൾ അത്തന്നെ നാഞ്ഞാക്ക് പാകങ്കളാകപ് പഞ്ഞു വൈക്കുന്ത് നാം. ഓവലോറു ചേവകകുമും ഒരു പാകത്തെയും പെற്റുന്നാൻ. അവർകൾ അവരതു അംഗിയെയുമും എടുത്തുന്നർ. അതു തൈയവില്ലാമല്ല ഒരേ തുണിയാക നെയ്യപ്പട്ടിരുന്തു. ²⁴ എന്നവേ ചേവകർക്കൾ തംകളുംകും, “ഇത്തന്നെ നാമും കീഴുത്തുപഞ്ഞു പോടവേണ്ടാമും. അതെവിടെ ഇതുയാറുക്കു എന്റെ ചീട്ടുപ്പോട്ടു എടുത്തുക് കൊണ്ടവോമും” എന്റെ ശൊബലിക് കൊൺടതന്നർ.

“അവർകൾ എൻ ആട്ടെക്കണ്ണതെ തംകളുംകും പഞ്ചിപ്പിന്നർ. എൻ അംഗിയിൻ മേലുചീട്ടുപ്പ് പോട്ടാർകൾ”

സംക്ഷേപം 22:18

എന്റെ വേദവാക്കിയും കൂർഖിയും നിന്റെവേരുമ്പടിക്കു ഇവലോരു നികുള്ളുന്തു.

²⁵ ഇയേക്കവിൻ താധാരാർ സിലുവൈവയിൻ അരുകിലും നിന്റീരുന്താരാ. അവരുതു താധായിൻ ചകോതരിയുമും കിലലോപാപാ മരിയാളുമും, മക്കലേണാമരിയാളുമും നിന്റെ കൊൺടിരുന്താർകൾ. ²⁶ ഇയേക് അവരുടെയെ താധയും പാര്ത്താർ. അവരാലും പെരിതുമും നേരിക്കപ്പട്ട ചീഴ്ഞെന്നുമും അംകേ പാര്ത്താർ. അവരു തന്ന താധയിടി, “അണപാൻ പെൻഡേണ, അതോ ഉണ്മകൻ” എന്ന്റാർ. ²⁷ പിന്തു ഇയേക് തന്ന ചീഴ്ഞീടിൽ, “ഇതോ ഉണ്മുക്കുന്നുടെയെ താദ്” എന്ന്റാർ. അതുകുപ്പിനും അംകേ ഇയേക്കവിൻ താധയുടെ തന്ന വീട്ടിൽകുട്ടതന്നേണ്ടു അയുള്ളതുകു ചെന്ന്റാൻ.

ഇയേക്കവിൻ മരണം

(മത്തേയു 27:45-56; മാർക്കു 15:33-41;
ഖുർക്കാ 23:44-56)

²⁸ പിന്തു എല്ലാമും മുട്ടിന്തു എൻപതെ ഇയേക് അയ്യിന്താർ. വേദവാക്കിയുമും നിന്റെവേരുമും പൊരുട്ടു അവരു, “നാണ് താകമായിരുക്കിരേൻ”* എന്ന്റാർ. ²⁹ കാട്ടി നിന്റെന്തു പാതക്കിരുമും ഒന്റെ അംകേ വൈക്കപ്പട്ടിരുന്തു. അംകേ നിന്റെ ചേവകർക്കൾ കുട്ടിപ്പും പാതക്കിരുക്കുന്നു. അതുകുപ്പിനും അംകേ കുട്ടിനാർകൾ. ³⁰ ഇയേക് കാട്ടിവൈയും വാഹനവും അംകേ കുട്ടിനാർകൾ. ³¹ ഇയേക് കാട്ടിവൈയും ചൈവൈത്താർ. പിന്തു അവരു, “എല്ലാമും മുട്ടിന്തു” എന്ന്റാർ. ഇയേക് തന്ന തലലയൈച്ചകായ്ക്കു ഇന്നന്തു പോന്നാർ.

³² അതു ആയക്കുന്നാക ഇരുന്തു. മരുന്നാൾ സിരപ്പാൻ ഇമ്പു നാം. ഇമ്പു നാണിലും സിരാങ്കൾ ഉമ്പിരോടു സിലുവൈവയിലും ഇരുപ്പതെ ഘുത്തകൾ വിന്റുപില്ലെല്ല. എന്നവേ, അവർക്കണ്ണകൾ ചാക്കിക്കു കാലാവലിലേക്കും എന്തുകാണം ഉത്തരവും ഘുത്തകൾ പിലാത്തുവിട്ടു കേട്ടാർകൾ. അതോടു അവർക്കണ്ണകൾ പിന്നാംക്കണ്ണകൾ സിലുവൈവയിലും ഇന്നന്തു അപ്പുറപ്പട്ടത്തെയും അനുമതി പെற്റുന്നർ. ³³ എന്നവേ,

ചേവകർക്കൾ ഇയേക്കവിൻ ഒരു പുരത്തിലും സിലുവൈവയിലും അന്നയപ്പട്ടവണിയിലും വന്നതു അവൻകാലക്കണ്ണ മുരിത്തുന്നർ. പിന്തു അവർക്കൾ ഇയേക്കവിൻ മഹ്യപുരത്തിലും സിലുവൈവയിലും അന്നയപ്പട്ടവണിയിലും വന്നതു അവൻകാലക്കണ്ണയുമുരിത്തുന്നർ. ³⁴ അവർക്കൾ ഇയേക്കവിയിലും വന്നതു പോതു അവർ ഏർക്കെന്നവേ ഇരുന്തിരുന്താർ. എന്നവേ അവരതു കാലക്കണ്ണകൾ അവർക്കൾ മുരിക്കുവില്ല. ³⁵ ആണാലും ഒരു ചേവകൻ തന്തു സ്ടിഫാലും ഇയേക്കവിൻ വിലവിലിലും കുത്തിരുന്നാൻ. അവനേ അതൈക്കുരുവുതാലും അതുനേ നീംക്കണ്ണമും നമ്പം മുട്ടുമും. അവൻ ചൊബലവുതു ഉണ്മൈയെൻ്റു അവൻ അരിന്തിരുക്കിരാൻ) ³⁶ “അവരതു എലുമ്പുകൾ എതുവുമും മുരിക്കപ്പട്ടവീളിലും”* എന്റുവേത ചുക്കിയാക്കിവരിക്കിലും ചൊബലവുപ്പട്ടവീളിലും വൈരുവേരുമ്പടി ഇവലോരു നികുള്ളുന്തു. ³⁷ അതുതാണ് “മക്കൽ താക്കൾ സ്ടിഫാലും കുത്തിനിവരെപ്പാര്പ്പാർകൾ”* എന്റുമും വേദവാക്കിയത്തിലും ഇൻബൊനാരു ഇട്ടതിലും ചൊബലവുപ്പട്ടിരുക്കിരുതു.

ഇയേക്കവിൻ അടക്കം

(മത്തേയു 27:57-61; മാർക്കു 15:42-47;
ലൂക്കാ 23:50-56)

³⁸ പിന്തു അരിമത്തീയാ ഊരാനാണ പ്രോക്ഷേപ്പു എന്പാടുമും മനിതൻ പിലാത്തുവിട്ടാണ്. (ഇവൻ ഇയേക്കവിൻ ചരീരത്തെക്കു കേട്ടപാനം. (ഇവൻ ഇയേക്കവിൻ പിന്തുവിന്നാർവ്വരുവൻ. ആനാൽ അവൻ ഘുത്തകണ്ണകുപ്പയുമും തുടങ്ങുമെന്തെപ്പറ്റി ഇതുവരെ മക്കിനിയിലും ചൊബലവില്ലെല്ല. യോകേസ്പു ഇയേക്കവിൻ ചരീരത്തെ എടുത്തുക്കേണ്ണലും, പിലാത്തു അനുമതി തന്താൻ. ആകുപ്പാലും യോകേസ്പു വന്നതു ഇയേക്കവിൻ ചരീരത്തെ എടുത്തുപ്പോനാൻ. ³⁹ നിക്കോതേമു യോകേസ്പുപോടു ചെന്ന്റാൻ. ഇവൻ ഏർക്കെന്നവേ ഒരു നാൾ ഇരവു ഇയേക്കവിട്ടുവന്നതു അവരോടു പേശിയിരുക്കിരാൻ. അവൻ 100 ഇരാത്തല്* വാക്കണ്ണമിക്കു കരിയപോളുമും വെഞ്ഞാലോപാളുമും കലന്തു കാണ്ണാടുവന്നതാൻ. ⁴⁰ അവർക്കൾ ഇരുവരുമും ഇയേക്കവിൻ ചരീരത്തെ എടുത്തുപ്പോനാർകൾ. അവർക്കൾ അന്തു ചരീരത്തെ വാക്കണ്ണങ്കു തിരാവിയാക്കോടുകൂടെ തുണിക്കണിനാം സർവ്വിന്നാർകൾ. (ഇതു താന്നു ഘുത്തകൾ ഇരുന്തവരുക്കണ്ണ അടക്കമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ 41 ഇയേക് സിലുവൈവയിലും അന്നയപ്പട്ടിട്ടതിലും ഒരു തോട്ടം ഇരുന്തു. അംകു ഒരു

അവരതു ... മുരിക്കപ്പട്ടവീളിലും ചംക്കി 34:20. ഇന്നന്മാറുമുണ്ടായാൽ 12:46. മന്ത്രമുണ്ടായാൽ 9:12. ആകുവിന്റെവിലിരുന്നതു എടുക്കപ്പട്ടതു.

മക്കൾ ... പാര്പ്പാർകൾ കക്കിയാ 12:10.

100 ഇരാത്തല് 100 രോമാനിയ ഇരാത്തലും ഇന്നൈരയ 75 ഇരാത്തലുക്കുചു സമ്മാനങ്കു.

കല്ലവരെ ഇറുന്തതു. ആതിൽ ഇതുവരെ എന്ത് ചീരമും വൈക്കപ്പെട്ടവില്ലെല്ല. ⁴²അന്തക് കല്ലവരെയിലി ഇയേക്കവെ വൈക്തഹാർക്കൾ. അന്റു മുക്കുട്ടെയ ആധ്യത്തു നാണാക ഇറുന്തതു. അത്തു ടന് അന്ത ഇടമ് നകരത്തിന് അരുചിലി ഇറുന്തതു.

ഇയേക്കവിൻ ഉമ്പിൾപ്പട്ട

(മത്തോയ 28:1-10; മാർക്കു 16:1-8;

ലൂക്കാ 24:1-12)

20 വാരാത്തിന് മുതൽവന്ന അതികാലൈലില് ചീരമും ഇയേക്കവിൻ ചീരമും ഇറുന്ത കല്ലവരെക്കും ചെന്നരാൾ. അതു അപ്പൊമുതും ഇറുന്നാക ഇറുന്തതു. കല്ലവരെ വാക്കവെള്ളെ മുട്ടിയിറുന്ത പെറിയ കല വിലക്കി വൈക്കപ്പട്ടിരുപ്പതെ അവൾ കண്ടാൾ. ²എന്വേ മരിയാൾ ചീമോൺ പേതുരുവിടുമും ഇൻഡൊനൈരു ചീഞ്ചിനിടുമും (ഇയേക നേരിൽത്വവൻ) ഓട്ടിചെന്നു “അവർക്ക് കാർത്തരതു ചീര്രത്തെക്ക് കല്ലവരെയെല്ലാം അപ്പുറപ്പെടുത്തിവിട്ടാൻ. അവരെ എങ്കേ വൈക്തിരുക്കിന്റെരക്കൾ എന്റു തെരിയവില്ലെല്ല” എന്നരാൾ.

³ഉടനേ പേതുരുവും ഇൻഡൊനൈരു ചീഞ്ചിനിടുമും കല്ലവരെയെ നേരക്കിപ്പ് പോണാർക്കൾ. ⁴ഇരുവരുമും ഓട്ടിനാലുമും, പേതുരുവെല്ലാം അടുത്തവൻ വേകമാക ഓട്ടിപ്പ് പോണാൻ. എന്വേ അന്ത ചീഞ്ചൻ മുതലിലും കല്ലവരെയെ അന്തന്താൻ. ⁵അവൻ കുനിന്തു കല്ലവരെക്കും ദോ പാര്ത്ത താൻ. തുന്നടു തുന്നികൾ അങ്കേ കിടപ്പതെക്ക് കണ്ടാൻ. ആനാലും ഉണ്ടെന്ന് പോകവില്ലൈ. ⁶പിന്തു ചീമോൺ പേതുരു അവളുക്കുപ്പ് പിന്നാലും വന്നതാൻ. പേതുരു കല്ലവരെക്കും ദോ പോണാൻ. ⁷അംകേ തുന്നികൾ കിടപ്പതെപ്പ് പാര്ത്താൻ. തലവെയിലും കൂർന്നപ്പട്ട തുന്നി തനിയാക്ക കുറുട്ടി വൈക്കപ്പട്ടിരുന്തതു. ⁸പിന്തു അടുത്ത ചീഞ്ചിനുമും ഉണ്ണേ പോണാൻ. ഇന്ത ചീഞ്ചന്താൻ കല്ലവരെയെ മുതലാവതു ഓട്ടിവന്തു ചേര്ന്തവൻ. അവൻ നികുന്തതും എലാമും പാര്ത്തു നംപിക്കുക കൊന്നടാൻ. ⁹ഇന്ത ചീഞ്ചർക്കൾ, വേതവാക്കിയാംഗകൾിന്പറ്റി ഇയേക മരണാത്തിലും ഇറുന്തു ഉമ്പിർത്തുമേഖണ്ടുമും എന്റു ഇന്നുമും പുരിന്തു കൊள്ളാമലി ഇറുന്താൻ.

മക്തഭേദാ മരിയാനുക്കു ഇയേക കാട്ടി അരിത്തവൽ

(മാർക്കു 16:9-11)

¹⁰പിന്തു അവരു ചീഞ്ചർക്കൾ വീട്ടിട്ടിനു തിരുമ്പിപ്പ് പോണാർക്കൾ. ¹¹ആനാലും മരിയാൾ കല്ലവരെക്കും വെനിയേ നിന്റു അழുതു കൊണ്ണ മുക്കുട്ടാൻ. അവാവാരു അമുഴുപോതെ, അവൾ കുനിന്തു കല്ലവരെക്കും ദോ പാര്ത്താൻ. ¹²വെൻ്നെ ഉടൈകൾ അണിന്ത ഇരു തേവതാർക്കൾ പാര്ത്താൻ. ഇയേകവിൻ ചീരമും ഇറുന്ത ഇത്തിലും അവർക്ക് ഇറുന്താൻ. ഇയേകവിൻ തലവെ ഇരുന്തു ഇത്തിലും ഒരു തേവതാരുമും അവരു പാര്ത്താൻ ഇറുന്തു ഇത്തിലും ഇൻഡൊനൈരു തേവതാരുമും ഇരുപ്പതെക്ക് കണ്ടാൻ.

¹³അന്ത തേവതാർക്കൾ മരിയാൾിടമും, “പെണ്ണേ! എൻ അമുഴു കൊണ്ണമുക്കുക്കിരാമ്?” എന്റു കേപ്പണ്ണൻ.

“സിലർ എൻ ആണ്ടവരിൻ ചീര്രത്തെ എടുത്തുകൊണ്ണടു പോമ്പിട്ടാർക്കൾ. അവരെ എങ്കേ വൈക്തിരുക്കിന്റെരക്കൾ എന്റു എന്കുത്തെരിയവില്ലെല്ല” എന്നരാൾ മരിയാൾ. ¹⁴അവൾ ഇവാരു ചൊലവിവിട്ടു തിരുമ്പിയപോതു ഇയേക നിന്റുകൊണ്ണമുക്കുപ്പതെക്ക് കണ്ടാൾ. ആണും അവര്ക്കാരു ഇയേക എന്പതെ അവൻ അന്തു കൊണ്ണാവില്ലൈ.

¹⁵ഇയേക അവരിടമു, “പെണ്ണേ! എൻ അമുഴുമാമ്. നീ ധാരാരു തേടുക്കിന്റുമാം” എന്റു കേപ്പട്ടാർ.

മരിയാൾ അവരെ, അന്തു തോട്ടത്തിന് കാവലക്കാരനാക ഇരുക്കവേണ്ടുമും എന്റു നീണെന്തുകും കൊണ്ണാൾ. എന്വേ അവൾ അവരിടമു, “ജൂധാ, നീംക്കാരു ഇയേകവിൻ ചീര്രത്തെ എടുത്തുകൊണ്ണടു പോന്നീരകൾ? അവരെ എങ്കേ വൈക്തിരുക്കിന്റെരക്കൾ എന്റു കൊണ്ണലുവം കണ്ണ. നാൻ പോമ്പ് എടുത്തുകൊണ്ണാ വേണ്ടുമും” എന്നരാൾ.

¹⁶ഇയേക “മരിയാജോ” എന്റു അമുഴുത്താർ. മരിയാൾ തിരുമ്പി ഇയേകവെല്ലപ്പ് പാര്ത്തു, “രൂപ്പൻ”, എന്റു മുക്കുമിലും കുപ്പിപ്പടാർ. (ഇതുമു പോകക്കേ എന്റു ബോറുൾ)

¹⁷ഇയേക അവരിടമു, “എൻഞെതു തൊപാതേ. നാഡാ ഇന്നുമും എൻ പിതാവിടമും തിരുമ്പിച്ച ചെലവില്ലൈ. ആനാലും പോമ്പ് എൻ ചകോതരക്കാരിടമു, ‘നാൻ എൻ പിതാവിടുമും ഉംക്കണിൻ പിതാവിടുമും ചെലവി രേണു. നാൻ എൻ തേവണിടുമും ഉംക്കണിൻ തേവണിടുമും തിരുമ്പിപ്പോകിരേണു’ എന്റു ചൊാല്” എന്നരാർ.

¹⁸മക്തഭേദാ മരിയാൾ ചീഞ്ചർക്കൾിടമും ചെന്നു, “നാൻ ആണ്ടവരെപ്പ് പാര്ത്തേൻ” എന്റു ചൊണ്ണാൻ. അതോടു അവർ ചൊണ്ണാവില്ലെന്നുമും ചൊണ്ണാൻ.

ചീഞ്ചർക്കുങ്കു ഇയേകവിൻ കാട്ടി

(മത്തോയ 28:16-20; മാർക്കു 16:14-18;

ലൂക്കാ 24:36-49)

¹⁹അന്റു വാരാത്തിന് മുതലാം. അന്റു മാലൈലിലും ചീഞ്ചർക്കൾ കുട്ടിനർ. കുവകൾ അടൈക്കപ്പട്ടാൻ. ഏനെൻ്റൊബാൾ അവർക്കൾ മുക്കുട്ടുകുപ്പ് പയന്താൻ. അപ്പൊമുതു ഇയേകവന്തു അവരുക്കിനിന്നും നടുവിന്നോടു ഇരുക്കുട്ടുമും” എൻ റാർ. ²⁰അവർ ഇത്തേൻസ് ചൊണ്ണാൻ പിന്തു, തന്തു ചീഞ്ചർക്കാരിടമു, തന്തു കൈക്കണ്ണായുമും വിലാവൈയുമും കാട്ടിനാർ. അവർക്ക് കാർത്തതരെപ്പ് പാര്ത്തതുമും പെരിതുമും മക്കിമുന്താൻ.

²¹പിന്തു മീൻടുമും അവർക്കാരിടമു ഇയേക, “സമാതാനമും ഉംക്കണോടു ഇരുക്കുട്ടുമും. പിതാ എൻഞെ അഞ്ചിപ്പിനാർ. അതേ വിത്താനു നാൻ ഇപ്പൊമുതു ഉംക്കണാ അഞ്ചുപ്പിക്കിരേണു” എൻ റാർ. ²²ഇയേക അതൈക്ക് ചൊണ്ണാൻ പിന്തു, അവർ ചീഞ്ചർക്കാരിമേലും ഊതിനാർ. “പരിസ്കത ആവിയൈപ്

പെற്റുക കൊൺഗ്രൂസ്‌കൾ. ²³നീങ്കൾ മക്കളാതു പാവംഗ്കളാ മൻസിന്തകാല് അവലെ മൻസിക്കപ്പ പട്ടു. നീങ്കൾ മക്കളാതു പാവംഗ്കളാ മൻസിക്ക കാവിട്ടാല് അവലെ മൻസിക്കപ്പാതു” എന്നു കൂർഖിനാര്.

തോമാവുകു കാട്ചി

²⁴ഇയേക അന്തുകു തോന്നിയപോതു തോമാ സീഡർക്കളുടൻ ഇല്ലൈ. അവരതു പന്നിരെണ്ടു സീഡർക്കളും തോമാവുകു ഒരുവൻ. ²⁵ഒന്നെന്നു സീഡർകൾ “നാംകൾ ആണ്ടബുരാപ് പാർത്തോമ്” എന്നു തോമാവിടമ് ചൊണ്ണാരകൾ. അതശുകു തോമാ “നാഞ് അവരതു കൈക്കരിലും ആണിക്കരിനു തുവാരംക്കണാക കാഞ്ഞുമ്പിശ്വരാ നീങ്കൾ ചൊാലു വരെ നമ്പമാട്ടേണ. അപ്പട്ടിപ് പാർത്താളുമും അന്തു ആണിതു തുവാരംക്കരിലും എന്തു വിരലുക്കണായുമും, വിലാ കായ്ത്തിലും എന്തു കൈക്കണായുമും വൈത്തുപ് പാരാപ്പേണ. ഇല്ലാവിട്ടാലു നാഞ് നമ്പ മാട്ടേണ” എന്നാര്.

കുറു വാരത്തിന്തുകുപ് പിന് സീഡർകൾ മുണ്പു പോലു അന്തു വീട്ടിലും മീണ്ടുമും കൂടിനാര്. തോമാ അവർക്കോടു ഇരുന്താൻ. കുടവകൾ മുടപ്പം ധിരുന്തണ. ആണാലു ഇയേക വന്നതു അവർക്കരിനു നടുവിലും നിന്നനാര്. “സമാതാനമും ഉംക്കോടു ഇരുക്കുട്ടുമും” എന്നാര്. ²⁷പിന്തു ഇയേക തോമാവിടമും “ഉംതു വിരലുക്കണായുമും എന്തു കൈക്കണായുമും പാരാ. എന്തു വിലാവിലേു ഉച്ചയൈ വൈത്തുപ് പാരാ. ചന്തേക്കത്തെ വിട്ടുവിടു. വിക്കവാി” എന്നാര്.

²⁸അതശുകു തോമാ ഇയേകവിടമും, “എൻ ആണ്ടബുരേ! എൻ തേവനേ!” എന്നു പതിലു ചൊണ്ണാനാൻ.

²⁹ഇയേക അവനിടമും, “നീ എൻനെനാപ് പാരത്തൊലു വിക്കവാകിക്കിന്നാമും. എൻനെനാപ് പാരാമാ ലേയേ എവർ വിക്കവാകിക്കിന്നാരക്കോ അവർകൾ പാക്കിയവാനകൾ” എന്നാര്.

ധോവാൻ ഇപ്പുതക്കത്തെ എഴുന്നിനിന്ന് നോക്കുമും

³⁰ഇയേക അവരതു സീഡർക്കളുകു മുണ്പു അനേക വേവു അന്പുതംക്കണാകു ചെയ്യു കാട്ടിനാര്. അവലെ ഇന്നുാലിലു എഴുപ്പംപാലിലു. ³¹ആണാലു ഇയേകവേ കിരിശ്ശു എന്നുമും തേവൻിൻ കുമാരൻ എന്നുമും നീങ്കൾ നമ്പുമും പട്ടിക്കുമും, അതോടു നമ്പ പിക്കകയിൻ മുലമും അവരതു പെയ്രാലു നിൽക്കുവായുമെഡിവും പെയ്രുമും ഇവക്കൾ എഴുപ്പപ്പട്ടിരുക്കിന്നുണ്ടു്.

ചമു സീഡർക്കളുകു ഇയേക കാട്ചി അണിത്തുലു
21 ഇതശുകുപ് പിന്പു ഇയേക മരുപട്ടയുമും
തന്നെ സീഡർക്കളുകു കാണ്ണ പിത്താരാ. അതു തിപേരിയാ (കലിലേയാ) കടർക്കരയിലു നീക്കുന്നതു. അതെപ് പന്ത്രിയ വിപരമാവുതു. ²അംകേ സില സീഡർകൾ കൂട്ടിയിരുന്താരു. അവർക്കണിലു സീമോണ പേതുരു, തോമാ, ചെബപേരു വിനിനു ഇരു കുമാരകൾ, കവിയേധ നാട്ടിനു കാനാ ഉഹരാനാക്കിയ നാഥ്താണ്വേലു, മേലുമും

ഇരുണ്ടു സീഡർകൾ കുറിപ്പിടത്തക്കവർകൾ. ³സീമോണ പേതുരു മർഹവർക്കണിടമും, “നാഞ് മീൻ പിഡിക്കപ് പോകിയേൻ” എന്നു ചൊണ്ണാരകൾ. അതശുകു മന്ത്ര സീഡർക്കളുമും, “നാംകുനുമും ഉമും മോടു വരുകിയോമും” എന്നുന്നാരു. എന്നവേ അണവുരുമും പിഡിക്കവില്ലൈ.

⁴മുന്നാൾ അതികാഞ്ചലയിലു ഇയേക കരയായിലു നേന്നിരുന്താരു. ആണാലു സീഡർകൾ അവരെ ഇയേക എന്നു അനിന്തു കൊണ്ണാലിലും. ⁵പിന്തു ഇയേക തന്റെ സീഡർക്കണിടമും, “നാഞ്ഞപര്ക്കോ! നീങ്കൾ ഏതാവതു മീൻ പിഡിത്തീരക്കാാ?” എന്നു കേപ്പാര.

അതശുകു “ഇല്ലൈ” എന്നു സീഡർകൾ ചൊണ്ണാരകൾ.

“ഇയേക അവർക്കണിടമും, “നീങ്കൾ ഉംകൾ വലൈക്കണാപ് പട്ടകുകു വലതു മുര്മാകപ് പോട്ടുകൾ. അപ്പൊമുളു നീങ്കൾ മീൻക്കണാപ് പിഡിപ്പീരികൾ. അവരക്കോടു ഇന്നാരു. അതണ്പടി സീഡർക്കളുമും ചെയ്താൻ. അവർക്കൾ വലൈക്കണാപ് പട്ടകുകുകൾ മുട്ടാതാരു. അംകേ കൈക്കണായുമും പട്ടകുകുകൾ മുട്ടാതാരു. അംകേ കൈക്കണായുമും പിഡിത്താൻ.

⁶എന്നവേ ഇയേകവിടമും അംപായിരുന്തു സീഛൻ പേതുരുവിടമും “ഇവർ ആണ്ടാവർ” എന്നാരു. “അവർ ഇയേക” എന്നു ചൊാലുകു കേപ്പാവുതണു പേതുരു, ഇതുവരെ മുടപ്പം പാതയാളം ആണ്ടായാൾ മുട്ടാണാൻ. പിന്തു അവൻ കുടലുക്കുൻ കുടിത്തുവിട്ടാണു. ⁸മന്ത്ര സീഡർകൾ പടക്കിനു മുലമും കരയാക്കുകൾ ചെന്നുന്നാരു. അവർകൾ മീൻ നിയൈന്തു വലൈക്കണായുമും കരയായിരുന്തു വെഞ്ഞു തൂരത്തിലു കുടലുക്കുൻ ഇരുക്കവില്ലൈ. ഏരുംകുന്നയെ 200 മുളുമും തൂരത്തുകുക്കുണ്ടോയേ ഇരുന്താരു. ⁹അവർകൾ പടക്കിവിരുന്തു ഇരുന്നുകുകൾ വന്നുന്നാരു. അംകേ കുരി അടുപ്പു പഠ്രവൈക്കപ്പട്ടിരുപ്പ പതൈക്ക കണ്ണാടൻ. അതിലു മീൻക്കാലുമും അപ്പമും കുടലുക്കുന്നതു.

¹⁰ഇയേക അവർക്കണിടമും പിഡിത്തു മീൻക്കണിലു സിലവർമ്മരൈക കൊണ്ണാടു വാഗ്രംകൾ” എന്നാരു.

¹¹സീമോണ പേതുരു പടക്കിലു ഏറി വലൈക്കണാകു ഇരുന്താൻ. അതു പെരിയ മീൻക്കാലു നിയൈന്തീരുന്തു. അതിലു 153 മീൻകൾ ഇരുന്തണ. മീൻകൾ മിക്കമും കണമുട്ടൈനവായും ഇരുന്തണ. എന്നിനുമും കീഴിയാമലു ഇരുന്തതു. ¹²ഇയേക അവർക്കൾ പിഡിക്കിമും “വാഗ്രംകൾ, കാപ്പിടിനുകൾ” എന്നാരു. അവർക്കണിലു വെരുമും “നീങ്കൾ പാര്?” എന്നു തെത്തിയമാകകു കേട്കവില്ലൈ. അവർതാൻ ഇയേക കീരിലുതു എന്നു അവർകൾ തെരിന്തിരുന്താരു.

¹³ഇയേക ഉണ്ണവിനു അരുകിലു ചെന്നുന്നാരു. അവർ അപ്പത്തെ എടുത്തു അവർക്കണിടമും കൊടുത്താരു. അതുതുനു മീൻക്കണായുമും എടുത്തു അവർക്കളുകുകു കൊടുത്താരു.

¹⁴അവർ മരണത്തിലിരുന്തു ഉയിരത്തെമുന്നു പിന്തു, ഇവബാരു മുന്നുന്നാവുതു മുന്നൈയാക തമു സീഡർക്കളുകുകു കാട്ചി തന്താരു.

പേതുരുവിടമ ഇയേക്സ പേസ്തൽ

¹⁵ ഉച്ചാന്തു മുഴിച്ചതുമ ഇയേക്സ പേതുരുവിടമ, “യോവാനിൻ്ന് മകനാണ ചീമോണേ! മന്റ്രവർ കൾ നേരിപ്പത്വാവിട എന്നെന്ന നീ മികുതിയാക നേരിക്കിരാധാ?” എന്റു കേട്ടാർ.

അതற്കുപ് പേതുരു, “ആമാമ ആണ്ടവരേ, നാൻ നേരിക്കിരുന്നു എന്പതു ഉങ്കരുക്കുക തെരിയുമ്” എന്നാൻ.

പിന്തു ഇയേക്സ അവനിടമ, “എന്തു ആട്ടുകുട്ടുകൾക്ക് കവൻിത്തുക്കൊൾ” എന്നാർ.

¹⁶ മീൻമുക് പേതുരുവിടമ ഇയേക്സ “യോവാ നിന്ന് മകനാണ ചീമോണേ, എന്നെന്ന നീ നേരിക്കിരാധാ?” എന്റു കേട്ടാർ. “ആമാമ ആണ്ടവരേ, നാൻ ഉമ്മൈ നേരിപ്പതു ഉമക്കുക തെരിയുമ്” എന്റു പേതുരു ചൊന്നാൻ

പിന്തു പേതുരുവിടമ ഇയേക്സ, “എന്തു മന്ത്രയൈക കവൻിത്തുക്കൊൾ” എന്റു ചൊന്നാൻ.

¹⁷ മൂന്നാവതു മുരൈധാക ഇയേക്സ “യോവാ നിന്ന് മകനാണ ചീമോണേ എന്നെന്ന നീ നേരിക്കിരാധാ?” എന്റു കേട്ടാർ.

ഇയേക്സ മുന്നമുരൈ ഇവബാറു കേട്ടാലും പേതുരുവക്കു വരുത്തമാക ഇരുന്തതു. പേതുരു അവരിടമ, “ആണ്ടവരേ, ഉമക്കു എല്ലാമുഖം തെരിയുമ്. നാൻ ഉമ്മൈ നേരിപ്പതുമ ഉമക്കുകു തെരിയുമ്” എന്നാൻ. പേതുരുവിടമ ഇയേക്സ “എന്തു മന്ത്രയൈക കവൻിത്തുക്കൊൾ.

¹⁸ നാൻ ഉനക്കു ഉണ്മായൈച ചൊല്ലുകി റേൻ. നീ ഇണ്ണാനുണ്ടാക ഇരുന്തപോതു, ഉന്തു ഇറുപ്പവാഹര നീയേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വിസ്തുപുമുഖം ഇടക്കരുക്കു ചെന്നാധാ. ആണാലു നീ മുളിയവൻ ആകുമ്പോതു ഉണ ക്കൈക്കണ നീട്ടാബാധ. വേദു ഒരുവൻ ഉണ ഇടുപ്പ വാഹരക കൂട്ടിവിടുവാൻ. അകോടു ഉനക്കു വിസ്തുപ്പമുഖം ഇബ്ലാത കിടക്കുകുമുഖം ഉണ്ണെന്നു ഇമുളിയുണ്ടാണ. അവൻ ചൊന്നെന്നു എല്ലാമുഖം ഉണ്മായൈച എന്റു നമക്കുകു തെരിയുമ്.

¹⁹ ഇയേക്സ ചെയ്ത വേദു പല ചെയലകളുമുണ്ടാണ. ഇവെ അനൈക്കുമുഖം എമുളിക്കുകുപ്പ പട്ടിരുന്താലും അന്തപ് പുതകക്കണ്ണെല്ലാമുഖം കൈക്കുകു അണവിന്തു ഇന്ത ഉലകമുഖം അവവാവു പെരിയതാക ഇബ്ലാത എന്റു എന്നാജുകി റേൻ.

ചേരകുപ പോകിരാൻ എന്പതൈക കുന്നിപ്പിട്ടേ ഇയേക്സ ഇവബാറു കുന്നിനാർ.) പിന്തു ഇയേക്സ പേതുരുവിടമ “എന്നെന്നുപ പിന്തോപ്പന്തു വാ” എന്റു കുന്നിനാർ.

²⁰ പേതുരു തിരുമ്പിപ് പാരതപോതു തന്നോടു, ഇയേക്സവിടമ അന്പാധിരുന്ത ചീഞ്ഞവരുവതൈപ് പാരതതാൻ. (ഇന്ത ചീഞ്ഞതാൻ മുൻപു ഇരവ വിരുന്തിന്പോതു ഇയേക്സവിടമ “ഉമ്മൈ കാട്ടിക കൊടുക്കിരവൻ ധാര്” എന്റു അവർമ്മീതു കുന്നതു കേട്ടവൻ)

²¹ പേതുരു, “ആണ്ടവരേ, ഇവെന്നുപ്പന്നി എന്നു കുതുകിന്നീർ?” എന്റു കേട്ടാൻ.

²² അതற്കു ഇയേക്സ, “നാൻ വരുമാവുമ ഇവൻ ഇരുക്ക എനക്കു വിസ്തുപ്പമുഖം ഉണ്ടു. അതു ഉനക്കു അവവാവു മുക്കിയമില്ലെല. നീ എന്നെന്നുപ പിന്തോപ്പന്തു വാ” എന്നാർ.

²³ ആകുകയാലു ചീഞ്ഞക്കണിടമുഖം ഓരു കാതെ പരവിന്റു. അതാവു ഇയേക്സ അന്പാധിരുകുമുഖം അന്ത ചീഞ്ഞമരണാമുഖം അടൈവതു ഇബ്ലാതു എന്റു ചീഞ്ഞകൾ പേസിക്കൊണ്ടാണ്. ആണാലു അവൻ മരണാമുഖം അടൈവതില്ലെലു എന്റു ഇയേക്സ കുരവില്ലെല. അവർ “നാൻ വരുമുഖം വരൈകുമുഖം ഇവൻ ഇരുക്ക എനക്കു വിസ്തുപ്പമുഖം. അതൈപ്പന്നി നീ കവലൈപ്പട്ടവേണ്ടാമുഖം” എന്റേ കുന്നിനാർ.

²⁴ അന്തു ചീഞ്ഞേണ ഇവർന്നൈയെല്ലാമുഖം ചൊല്ലുവിക്കുകുമുഖം കൊണ്ണാഡിരുക്കിരാൻ. അവന്താൻ ഇവർന്നൈയെല്ലാമുഖം ഇപ്പൊമുതു എമുളിയുണ്ടാണ. അവൻ ചൊന്നെന്നു എല്ലാമുഖം ഉണ്മായൈച എന്റു നമക്കുകു തെരിയുമുഖം.

²⁵ ഇയേക്സ ചെയ്ത വേദു പല ചെയലകളുമുണ്ടാണ. ഇവെ അനൈക്കുമുഖം എമുളിക്കുകുപ്പ പട്ടിരുന്താലും അന്തപ് പുതകക്കണ്ണെല്ലാമുഖം കൈക്കുകു അണവിന്തു ഇന്ത ഉലകമുഖം അവവാവു പെരിയതാക ഇബ്ലാതു എന്റു എന്നാജുകി റേൻ.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>